

RP 98/2025 rd

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om inkomstskatteskalan för 2026 och lag om ändring av inkomstskattelagen samt till vissa andra skattelagar

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att det stiftas en lag om inkomstskatteskalan för 2026 och att inkomstskattelagen, lagen om beskattningsförfarande, lagen om överlåtelseskatt, lagen om källskatt för löntagare från utlandet, lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet och inkomstskattelagen för gårdsbruk ändras.

Den föreslagna lagen om inkomstskatteskalan för 2026 innehåller en progressiv inkomstskatteskala som ska tillämpas på beskattning av förvärvsinkomst vid statsbeskattningen. Skalan föreslås bli reviderad som en del av en helhet där beskattningen av arbete lindras och de högsta marginalskattegraderna inom beskattningen av förvärvsinkomster sänks till cirka 52 procent. Samtidigt görs ingen indexjustering av beskattningen av förvärvsinkomster på de inkomstnivåer som sänkningen av de högsta marginalskatterna gäller. På övriga inkomstnivåer görs en indexjustering på cirka 3,6 procent. Den skärpning av beskattningen av pensionsinkomster som de föreslagna ändringarna i skalan medför ska minskas genom att tilläggsskatten på pensionsinkomst lindras.

I inkomstskattelagen föreslås det en sådan ändring att arbetsinkomstavdragets maximibelopp och den första minskningen av avdraget ändras och den andra minskningen av avdraget slopas. Dessutom höjs grundavdragets maximibelopp, och barnförhöjningen i arbetsinkomstavdraget höjs till 105 euro per barn.

Inkomstskattelagen föreslås vidare bli ändrad på så sätt att medlemsavgifter till arbetsmarknadsorganisationer och till sådana andra organisationer som enligt sina stadgar har mål med anknytning till arbetsmarknadsverksamhet inte ska vara avdragsgilla utgifter. Enligt förslaget ska lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet och inkomstskattelagen för gårdsbruk ändras så att medlemsavgifter till sådana föreningar eller andra juridiska personer som enligt sina stadgar eller bolagsordningen kan ha mål med anknytning till arbetsmarknadsverksamhet inte ska vara avdragsgilla vid beskattningen.

Skattefriheten för en cykelförmån som arbetsgivaren ger arbetstagaren föreslås bli slopad. Ändringen gäller från och med 2026 på cykelförmåner som arbetsgivare och arbetstagare den 24 april 2025 eller därefter har förbundit sig att ta i bruk. På cykelförmåner som det har avtalats om före detta datum tillämpas de nuvarande bestämmelserna till utgången av avtalsperioden, dock högst tills fem år har förflutit från det att förmånen togs i bruk.

I inkomstskattelagen föreslås det en sådan ändring att kostnaderna för en bostad eller fritidsbostad som den skattskyldige själv eller familjen använder inte ska vara avdragsgilla utgifter för förvärvande eller bibehållande av löneinkomst. För utgifter för förvärv av andra enligt inkomstskattelagen beskattningsbara inkomster än löneinkomster ska det i fråga om ovannämnda bostäder kunna göras avdrag till högst det belopp som Skatteförvaltningen bestämmer för avdrag för arbetsrum.

I beskattningen av överlåtelsevinst och i överlåtelsebeskattningen föreslås ändringar i fråga om villkorliga tilläggsköpesummor. En överlåtelsevinst ska i fråga om den tilläggsköpesumma som

fastställs efter året för affären beskattas vid beskattningen det skatteår då grunden för och beloppet av den villkorliga tilläggsköpesumman fastställs. Om tilläggsvederlaget fastställs efter den utsatta tiden för betalningen av överlåtelseskatten, ska skatten på tilläggsvederlaget undantagsvis betalas först inom två månader från det att grunden för och beloppet av tilläggsvederlaget fastställdes.

Den i lagen om källskatt för löntagare från utlandet avsedda källskatten på löneinkomst föreslås bli sänkt från 32 till 25 procent. Om det på löneinkomst ska betalas kommunalskatt till en kommun i landskapet Åland, sänks källskatten på löneinkomsten från 14,5 till 7,3 procent. Dessutom utvidgas lagens tillämpningsområde till att omfatta finska medborgare som återvänder till Finland. Lagen ska tillämpas på finska medborgare i högst 24 månader från det att arbetet började.

Det föreslås att det till inkomstskattelagen fogas en ny paragraf som gäller sådana kostnader för juridisk rådgivning som uppstår för arbetstagaren och som betalas av arbetsgivaren. Paragrafen ska tillämpas utöver på brottmål också på tvistemål och åläggande av administrativa påföljder. Den föreslagna paragrafen gör det möjligt för arbetsgivaren att under de förutsättningar som anges i den skattefritt bekosta juridisk rådgivning för sin arbetstagare.

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2026 och avses bli behandlad i samband med den.

Lagarna avses träda i kraft vid ingången av 2026.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
MOTIVERING.....	5
1 Bakgrund och beredning.....	5
1.1 Bakgrund.....	5
1.2 Beredning.....	6
2 Nuläge och bedömning av nuläget	6
2.1 Skattegrunderna för förvärvsinkomster	6
2.1.1 Skatteskalen för förvärvsinkomster	6
2.1.2 Grundavdrag	6
2.1.3 Arbetsinkomstavdrag.....	7
2.1.4 Tilläggsskatt på pensionsinkomst.....	8
2.2 Avdrag av medlemsavgifter till arbetsmarknadsorganisationerna i beskattningen	8
2.3 Avdrag för arbetsrum.....	10
2.4 Skattefri cykelförmån	12
2.5 Villkorlig tilläggsköpesumma	13
2.5.1 Inkomstbeskattning.....	14
2.5.2 Överlåtelsebeskattning.....	16
2.6 Källbeskattning för löntagare från utlandet	17
2.6.1 Lagstiftningen.....	17
2.6.2 Europeiska unionens lagstiftning.....	18
2.7 Kostnader för juridisk rådgivning som betalas av arbetsgivaren.....	18
3 Målsättning.....	19
4 Förslagen och deras konsekvenser	20
4.1 De viktigaste förslagen	20
4.1.1 Beskattningen av förvärvsinkomster	20
4.1.2 Barnförhöjningen i arbetsinkomstavdraget.....	20
4.1.3 Tilläggsskatt på pensionsinkomst.....	21
4.1.4 Avdrag för medlemsavgifter till arbetsmarknadsorganisationerna i beskattningen	21
4.1.5 Avdrag för arbetsrum.....	22
4.1.6 Skattefri cykelförmån	23
4.1.7 Villkorlig tilläggsköpesumma	23
4.1.7.1 Inkomstbeskattning.....	23
4.1.7.2 Överlåtelsebeskattning.....	25
4.1.8 Källbeskattning för löntagare från utlandet	25
4.1.9 Kostnader för juridisk rådgivning som betalas av arbetsgivaren.....	26
4.2 De huvudsakliga konsekvenserna.....	27
4.2.1 Ekonomiska konsekvenser.....	27
4.2.1.1 Konsekvenser för de offentliga finanserna och för de skattskyldiga.....	27
4.2.2 Villkorlig tilläggsköpesumma	52
4.2.2.1 Konsekvenser för löntagarna	52
4.2.2.2 Konsekvenser för skattskyldiga.....	53
4.2.2.3 Konsekvenser för myndigheternas verksamhet.....	54
4.2.3 Lagen om källskatt för löntagare från utlandet.....	54
4.2.4 Kostnader för juridisk rådgivning som betalas av arbetsgivaren.....	55

4.3	Kompensation till kommunerna för ändringarna i skatteintäkterna	55
4.3.1	Konsekvenser för inkomstfördelningen.....	56
4.3.2	Konsekvenser för sysselsättningen	57
4.3.3	Konsekvenser för jämställdheten mellan könen	58
5	Alternativa handlingsvägar.....	58
5.1	Handlingsalternativen och deras konsekvenser	58
5.2	Lagstiftning och andra handlingsmodeller i utlandet	59
5.2.1	Avdrag av medlemsavgifter till arbetsmarknadsorganisationerna i beskattningen	59
5.2.2	Lagen om källskatt för löntagare från utlandet.....	59
5.2.2.1	Lagstiftningen i Norden.....	59
6	Remissvar	61
7	Specialmotivering.....	66
7.1	Lagen om inkomstskatteskalen för 2026.....	66
7.2	Inkomstskattelagen	67
7.3	Lagen om beskattningsförfarande.....	79
7.4	Lagen om överlåtelseskatt	79
7.5	Lagen om källskatt för löntagare från utlandet.....	82
7.6	Lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet.	83
7.7	Inkomstskattelagen för gårdsbruk.....	84
8	Ikraftträdande	85
9	Förhållande till andra propositioner	85
9.1	Förhållande till budgetpropositionen	85
10	Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning	85
10.1	Lagen om källskatt för löntagare från utlandet.....	85
10.1.1	Allmänt om jämlikhet.....	85
10.1.2	Den föreslagna ändringen om att källbeskattningen av löntagare från utlandet ska börja gälla finska medborgare	86
	LAGFÖRSLAG.....	89
1.	Lag om inkomstskatteskalen för 2026.....	89
2.	Lag om ändring av inkomstskattelagen	90
3.	Lag om ändring av 16 § i lagen om beskattningsförfarande	94
4.	Lag om ändring av lagen om överlåtelseskatt	95
5.	Lag om ändring av lagen om källskatt för löntagare från utlandet.....	97
6.	Lag om ändring av lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet	98
7.	Lag om ändring av 6 och 7 § i inkomstskattelagen för gårdsbruk.....	99
	BILAGA.....	101
	PARALLELLTEXTER.....	101
2.	Lag om ändring av inkomstskattelagen	101
3.	Lag om ändring av 16 § i lagen om beskattningsförfarande	107
4.	Lag om ändring av lagen om överlåtelseskatt	108
5.	Lag om ändring av lagen om källskatt för löntagare från utlandet.....	110
6.	Lag om ändring av lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet	112
7.	Lag om ändring av 6 och 7 § i inkomstskattelagen för gårdsbruk.....	114

MOTIVERING

1 Bakgrund och beredning

1.1 Bakgrund

Enligt 124 § 5 mom. i inkomstskattelagen (1535/1992) föreskrivs det särskilt om den skatteskala som ska tillämpas vid beskattningen av förvärvsinkomst för varje enskilt år.

De ändringar som föreslås i inkomstskattelagen grundar sig på regeringsprogrammet för statsminister Petteri Orpos regering samt på de beslut som fattades under vårens ramförhandlingar och höstens budgetförhandlingar. Genom sin skattepolitik strävar regeringen efter att förbättra hushållens köpkraft, förbättra incitamenten för arbete och stärka förutsättningarna för ekonomisk tillväxt. Enligt regeringsprogrammet stärks hushållens köpkraft genom att beskattningen av arbete och olika transportsätt lindras.

Enligt regeringsprogrammets bilaga c, som gäller skattepolitiken, lindrar regeringen beskattningen av arbete med sammanlagt 405 miljoner euro under regeringsperioden. För att förbättra incitamenten för att ta emot arbete ska tyngdpunkten för lindringen av förvärvsinkomstskatten ligga på låg- och medelinkomsttagare. Detta ska ske genom en höjning av arbetsinkomstavdraget.

Vid vårens ramförhandlingar beslutade regeringen om flera åtgärder för att stärka förutsättningarna för ekonomisk tillväxt i Finland. Regeringen beslutade bland annat att förbättra incitamenten för arbete och stärka finländarnas köpkraft genom att lindra beskattningen av förvärvsinkomst med cirka 1,1 miljarder euro. Dessutom höjs barnförhöjningen i arbetsinkomstavdraget och tilläggsskatten på pensionsinkomst lindras. Regeringen beslutade också att sänka de högsta marginalskattegraderna i beskattningen av förvärvsinkomst till 52 procent. Samtidigt avstod man från indexjusteringen av beskattningen av förvärvsinkomst på de inkomstnivåer som omfattas av sänkningen av de högsta marginalskatterna.

Med tanke på finansieringen av tillväxtåtgärderna fattades det beslut också om åtgärder för att skärpa beskattningen. Bland annat beslutade man att slopa rätten till skatteavdrag för medlemsavgifter till arbetsmarknadsorganisationer och den skattefria andelen av cykelförmånen. Dessutom beslutade man att slopa det schablonmässiga avdraget för arbetsrum.

Förslagen i propositionen om att sänka källskattesatsen i källbeskattningen av utländska nyckelpersoner och att utvidga tillämpningsområdet till att gälla finska medborgare är grundade på skrivningar från halvtidsöversynen.

Regeringen beslutade under ramförhandlingarna våren 2025 om ändringar i beskattningen av tilläggsköpesumma. Enligt vad som slogs fast under ramförhandlingarna skjuts inkomstbeskattningen och överlåtelsebeskattningen av tilläggsköpesumma upp till det skatteår då grunden för fordran fastställs.

Enligt protokollsanteckningen från statsminister Petteri Orpos regerings budgetförhandlingar den 3 september 2024 inleds utan dröjsmål lagberedning för att ändra inkomstskattelagen (1535/1992) så att det inte av rådgivnings- och rättegångskostnader som arbetsgivaren i brottsmål betalar för arbetstagare uppkommer skattepliktig förmån för arbetstagaren om arbetstagarens gärning eller försummelse har skett som en del av arbetsuppgifter. Bakgrunden till anteckningen är högsta förvaltningsdomstolens förhandsbeslut HFD 2023:116, där

rådgivnings- och rättegångskostnader som arbetsgivaren betalat betraktades som skattepliktig förvärvsinkomst för arbetstagaren, trots att gärningen hade skett som en del av arbetsuppgifterna.

1.2 Beredning

Propositionen har beretts vid finansministeriet.

Förslagen om inkomstbeskattningen av villkorlig tilläggsköpesumma och överlåtelsebeskattningen av tilläggsvederlag har beretts vid finansministeriet i samarbete med Skatteförvaltningen.

En separat remissbehandling ordnades mellan den 15 maj och den 26 juni 2025 om de förslag som gäller beskattningsbehandlingen av rättegångskostnader som arbetsgivaren betalar. I övrigt ordnades remissbehandlingen mellan den 25 juni och den 19 augusti 2025. Yttranden begärdes av de ministerier, myndigheter, näringslivsaktörer och andra intressentgrupper som är centrala med tanke på förslagen.

Beredningsunderlaget till propositionen inklusive begäran om yttrande och de inkomna yttrandena finns i den offentliga tjänsten på adressen [https://vm.fi/hankkeet_med_identifiseringskoden VM064:00/2024](https://vm.fi/hankkeet_med_identifiseringskoden_VM064:00/2024).

Propositionen har behandlats i delegationen för kommunal ekonomi och kommunalförvaltning.

2 Nuläge och bedömning av nuläget

2.1 Skattegrunderna för förvärvsinkomster

2.1.1 Skatteskalen för förvärvsinkomster

Enligt 124 § 5 mom. i inkomstskattelagen föreskrivs det särskilt om den skatteskala som ska tillämpas vid beskattningen av förvärvsinkomst för varje enskilt år. I det differentierade inkomstskattesystemet gäller den progressiva inkomstskatteskalen fysiska personers och dödsboms förvärvsinkomster. Skattepliktig förvärvsinkomst är bland annat lön och därmed jämförbar inkomst i anställningsförhållande, pension samt förmån eller ersättning som erhållits i stället för sådan inkomst.

Det gjordes en indexjustering på 3,4 procent i skatteskalen för förvärvsinkomster 2025 på basis av ändringen i förvärvsinkomstindex i alla andra inkomstklasser utom de två högsta. Gällande de två högsta inkomstklasserna motsvarar inkomstgränserna skalan för 2024. Dessutom ändrades marginalskattesatserna för de två högsta inkomstklasserna som en del av en helhet, där förvärvsinkomstavdraget slopades och ersattes med ett arbetsinkomstavdrag. Marginalskattesatsen för den näst högsta inkomstklassen på skalan sänktes med 0,25 procentenheter och marginalskattesatsen för den högsta inkomstklassen höjdes med 0,25 procentenheter.

2.1.2 Grundavdrag

I 106 § i inkomstskattelagen föreskrivs det om grundavdrag. Om en skattskyldig fysisk person har en nettoförvärvsinkomst som efter de ovannämnda avdragen inte överstiger 4 115 euro, ska detta belopp dras av från nettoförvärvsinkomsten. Om nettoförvärvsinkomstens belopp efter de

nämnda avdragen överstiger fullt grundavdrag, minskas avdraget med 18 procent av den överskjutande inkomsten.

Eftersom grundavdraget beviljas efter de övriga avdragen från inkomsten, inriktas avdraget för en dagpenning-, löneinkomst- och pensionsinkomsttagare på olika inkomstnivåer på grund av de olika avdrag som görs från dessa inkomster. Grundavdraget beviljas till fullt belopp vid en dagpenningssinkomst på 4 115 euro per år, en löneinkomst på cirka 5 400 euro per år och en pensionsinkomst på cirka 13 800 euro per år. För mottagare av dagpenningssinkomst inverkar grundavdraget på en årsinkomst på upp till cirka 26 900 euro, för mottagare av löneinkomst på en årsinkomst på upp till cirka 30 300 euro och för mottagare av pensionsinkomst på en årsinkomst på upp till cirka 30 500 euro.

Grundavdraget beviljas på samma grunder och till samma belopp i statsbeskattningen och kommunalbeskattningen.

2.1.3 Arbetsinkomstavdrag

Bestämmelser om arbetsinkomstavdraget finns i 125 § i inkomstskattelagen. Arbetsinkomstavdraget görs i första hand från den inkomstskatt på förvärvsinkomster som ska betalas till staten. Till den del den inkomstskatt på förvärvsinkomst som betalas till staten inte räcker till för att göra avdraget, görs avdraget från kommunalskatten, sjukförsäkringens sjukvårdspremie och kyrkoskatten i proportion till dessa skatter. Avdraget beräknas på den skattskyldiges skattepliktiga löneinkomst, förvärvsinkomst av annat arbete, uppdrag eller tjänst som utförts för annans räkning, bruksavgifter som anses utgöra förvärvsinkomst, utdelningar som ska beskattas som förvärvsinkomst, förvärvsinkomstandel av företagsinkomst som ska fördelas samt förvärvsinkomstandel av näringsverksamhet eller jordbruk för delägare i en sammanslutning. Avdraget görs före andra avdrag från inkomstskatten. Avsikten med arbetsinkomstavdraget är att lindra beskattningen på arbete och på så sätt främja sysselsättning och arbetsutbud.

I beskattningen för 2025 är arbetsinkomstavdraget 18 procent av beloppet av de inkomster som berättigar till avdrag. Avdragets maximibelopp är dock 3 225 euro. När den skattskyldiges nettoförvärvsinkomst överstiger 24 250 euro, minskar avdraget med 2,22 procent av det belopp med vilket nettoförvärvsinkomsten överstiger 24 250 euro. Till den del den skattskyldiges nettoförvärvsinkomst överstiger 42 550 euro minskar avdraget dock med 3,44 procent av den överskjutande delen. När nettoförvärvsinkomsten överskrider cirka 125 300 euro beviljas inte längre något arbetsinkomstavdrag.

Enligt 125 § 3 mom. i inkomstskattelagen höjs arbetsinkomstavdraget med 1 200 euro om den skattskyldige har fyllt 65 före skatteårets ingång. Syftet med höjningen av maximibeloppet är att främja sysselsättningen bland äldre personer. Avsikten är å ena sidan att sporra äldre arbetstagare att stanna kvar i arbetslivet längre och å andra sidan att sporra till arbete under pensionstiden.

Dessutom höjs maximibeloppet av arbetsinkomstavdraget med 50 euro för varje minderårigt barn för vilket den skattskyldige är vårdnadshavare vid skatteårets utgång. Höjningen beviljas till dubbelt belopp i fråga om ensamförsörjare. Bestämmelser om barnförhöjningen till arbetsinkomstavdraget finns i 125 § 4 mom. i inkomstskattelagen, som fogades till lagen vid ingången av 2024. Målet för barnförhöjningen är att förbättra incitamenten för arbete för vårdnadshavare för minderåriga barn.

2.1.4 Tilläggsskatt på pensionsinkomst

Enligt 124 § 1 mom. i inkomstskattelagen ska fysiska personer och dödsbon betala inkomstskatt till staten för sin beskattningsbara förvärvsinkomst enligt den progressiva inkomstskatteskalan. Dessutom ska fysiska personer för sin pensionsinkomst till staten betala tilläggsskatt för pensionsinkomst i enlighet med 4 mom. Enligt 4 mom. ska fysiska personer betala 5,85 procent i tilläggsskatt för pensionsinkomst till den del pensionsinkomsten efter pensionsinkomstavdraget överskrider 47 000 euro. Tilläggsskatten för pensionsinkomst är inkomstskatt som ska betalas till staten och på den tillämpas bestämmelserna om den inkomstskatt på förvärvsinkomst som ska betalas till staten.

2.2 Avdrag av medlemsavgifter till arbetsmarknadsorganisationerna i beskattningen

Enligt 31 § 1 mom. 6 punkten i inkomstskattelagen är medlemsavgifter till arbetsmarknadsorganisationer och avgifter till arbetslöshetskassor utgifter för inkomstens förvärvande som är avdragbara i beskattningen. Enligt 95 § i inkomstskattelagen får dessa avgifter dras av till fullt belopp, det vill säga det avdrag på 750 euro för inkomstens förvärvande som automatiskt dras av från löneinkomsten å tjänstens vägnar begränsar inte rätten att dra av dessa avgifter.

I rättspraxis har det ansetts att medlemsavgifter till arbetsmarknadsorganisationer och avgifter till arbetslöshetskassor kan dras av också från inkomstrelaterad dagpenning, grunddagpenning och sjukdagpenning (HFD 25.3.1996 liggare 855).

En arbetsmarknadsorganisation definieras inte närmare i lagstiftningen. Arbetsmarknadsorganisationer är enligt vedertagen uppfattning och beskattningspraxis intresseorganisationer vars huvudsakliga uppgift är att genom inbördes förhandlingar komma överens om de villkor som ska iakttas i arbetsavtal eller anställningsförhållanden i övrigt så att överenskommelsen är bindande för båda parter. Sådana intresseorganisationer för löntagarna är till exempel Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf, STTK rf och Akava ry samt deras direkta medlemsföreningar. Andra löntagarorganisationer, till exempel de ovannämnda organisationernas samarbetsorganisationer eller en viss yrkeskårs egna föreningar, betraktas inte som arbetsmarknadsorganisationer eller direkta medlemsorganisationer till dessa.

I beskattningspraxis betraktas som medlemsavgift till en arbetsmarknadsorganisation den medlemsavgift som tas ut till arbetsmarknadsorganisationen. Avdragsgilla är också extra medlemsavgifter som organisationen fastställt i stadgeenlig ordning. Dessutom är arbetslöshetskassaavgifter som betalats till en arbetsmarknadsorganisation avdragsgilla i beskattningen. Däremot är inte andra avgifter, såsom anslutningsavgifter, avgifter för frivilliga olycksfallsförsäkringar, avgifter till särskilda fonder eller frivilliga strejkbidrag eller dröjsmålsräntor som betalas till följd av försenad betalning avdragsgilla medlemsavgifter.

Enligt 16 § 1 mom. i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) ska arbetsmarknadsorganisationerna och arbetslöshetskassorna för beskattningen tillställa Skatteförvaltningen behövliga uppgifter om medlemsavgifter och kassainbetalningar som är avdragbara vid beskattningen. Uppgifterna om avdragsgilla medlemsavgifter till arbetsmarknadsorganisationerna inkommer således genom organisationernas årsanmälningar till Skatteförvaltningen och införs i fysiska personers förhandsifyllda skattedeklaration. Var och en är dessutom skyldig att kontrollera den förhandsifyllda skattedeklarationen.

Medlemsavgifterna till andra än de ovannämnda arbetsmarknadsorganisationerna är inte medlemsavgifter till arbetsmarknadsorganisationer som avses i 31 § i inkomstskattelagen. Till

exempel medlemsavgifter till en arbetsmarknadsorganisations samarbetsorganisationer eller en viss yrkeskårs egen förening är inte avdragsgilla som medlemsavgifter till arbetsmarknadsorganisationer.

Medlemsavgiften till en sådan annan samarbetsorganisation eller förening kan emellertid vara avdragsgill i löntagarens beskattning som en i 29 § i inkomstskattelagen avsedd utgift för inkomstens förvärvande eller bibehållande. Avgiften är avdragsgill om den är en förutsättning för utövande av yrke eller näringsverksamhet eller den annars kan betraktas som en kostnad som beror på förvärvande av inkomst.

Ett villkor för att en utgift för inkomstens förvärvande enligt inkomstskattelagen ska vara avdragbar är att syftet med att utgiften betalas är förvärvande eller bibehållande av inkomst och att utgiften har orsakats av inkomstens förvärvande eller bibehållande. Också de utgifter är avdragbara som har haft syftet att vara till för inkomstens förvärvande även om de inte har medfört någon inkomst. Bestämmelser om att medlemsavgifterna till arbetsmarknadsorganisationer är avdragsgilla antogs separat från och med ingången av 1969. Före detta ansågs medlemsavgifterna inte vara avdragsgilla utgifter som beror på inkomstens förvärvande eller bibehållande. Arbetsmarknadsorganisationernas verksamhet täcker funktioner av väldigt många slag och till exempel i rättslitteraturen framförs olika synpunkter på medlemsavgifternas karaktär.¹ I Statens ekonomiska forskningscentral VATT:s rapport för beredningen ”Verotuet Suomessa 2009” anses det att avdrag av medlemsavgifterna till arbetsmarknadsorganisationer, som i lagstiftningen har betraktats som naturliga avdrag, inte hör till normen utan att de har ansetts inbegripa ett stödjande syfte. Således har det att medlemsavgifterna är avdragsgilla enligt inkomstskattelagen vid skattestödsgranskningen betraktats som skattestöd.

Avdragbara inom näringsverksamheten är enligt 7 § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/1968) utgifter för inkomstens förvärvande och bibehållande samt därav härrörande förluster. Enligt 8 § 1 mom. 9 punkten i samma lag är i 7 § avsedda avdragbara utgifter bland annat medlemsavgifter till arbetsmarknadsorganisationer.

Likasa utgörs enligt 4 § i inkomstskattelagen för gårdsbruk (543/1967) nettoinkomsten av jordbruk under skatteåret av skillnaden mellan den under skatteåret av jordbruket i pengar eller pengars värde erhållna inkomsten och utgifterna för inkomstens förvärvande eller bibehållande. Enligt 6 § 1 mom. 11 punkten i samma lag är i 4 § avsedda avdragbara utgifter för inkomstens förvärvande och bibehållande bland annat medlemsavgifter till arbetsmarknadsorganisationer.

I såväl näringsbeskattningen som lantbruksbeskattningen är inkomsterna i stor utsträckning skattepliktiga och på motsvarande sätt är utgifterna i stor utsträckning avdragbara. Att höra till organisationer som främjar näringspolitik eller andra aktörer kan främja företagets verksamhet på många olika sätt, till exempel genom utbildning, rådgivning och intressebevakning som organisationerna tillhandahåller, och som separata köp är dessa tjänster avdragbara utgifter för inkomstens förvärvande för företaget.

¹ Ärendet behandlas till exempel i verken *Edward Andersson – Esko Linnakangas – Joachim Frände*, *Tuloverotus* (2016), s. 388–389, *Esko Linnakangas*, *On-Off vai Fifty-Fifty verotuksessa? I verket Minne menet vero-oikeus? Juhlajulkaisu Raimo Immoselle* (2013), s. 81–83, *Pekka Nykänen – Martti Nieminen*, *Tuloverolain kommentaari 31 §:n 1 momentin 6 kohta*, Alma Insights webbpublikation som uppdateras, och *Heikki Niskakangas ja Reijo Knuutinen*, *Henkilöverotus*, Alma Insights webbpublikation som uppdateras.

2.3 Avdrag för arbetsrum

Inkomstskattelagen innehåller inga särskilda bestämmelser om avdrag för arbetsrum. I beskattningspraxis har det ansetts att om en skattskyldig använder sin bostad eller ett separat arbetsrum för förvärvande av inkomst kan han eller hon yrka på avdrag för utgifterna för detta som utgift som orsakas av förvärvande av inkomst. Yrkande på avdrag för arbetsrum kan göras antingen schablonmässigt eller beräknat enligt de faktiska utgifterna, inte både och.

I fråga om egen bostad beviljas avdraget för arbetsrum i regel som schablonmässigt avdrag, eftersom det i allmänhet är mycket svårt att utreda hur stor andel av utgifterna för egen bostad som inriktas på inkomstens förvärvande. Det schablonmässiga avdraget för arbetsrum täcker de faktiska utgifterna för både arbetsrummet och möblerna. Yrkande på schablonmässigt avdrag förutsätter inte att det i hemmet finns ett arbetsrum eller en lokal som är separat från den övriga bostaden och som används bara för arbete. Beloppet av det schablonmässiga avdraget påverkas av mängden arbete som utförs hemma. Avdraget för arbetsrum ingår på grundval av löneinkomsterna i det schablonmässiga avdraget för inkomstens förvärvande som beviljas automatiskt. Beloppet inverkar därmed på löntagarens beskattning först när beloppet av avdraget för arbetsrum tillsammans med de övriga utgifterna för förvärvande av löneinkomst överskrider beloppet av avdraget för inkomstens förvärvande (750 euro).

Den nuvarande beräkningen av det schablonmässiga avdraget för arbetsrum grundar sig på värdet av den bostadsförmån som fastställts i Skatteförvaltningens beslut om naturaförmåner VH/6565/00.01.00/2024 samt på andelen kostnader för möbler och andra motsvarande som inte ingår i bostadsförmånen samt på den uppskattade andelen användning för arbete. Uppskattningsgrunden är kvadratmeterpriset på bostäder i det område i Jyväskylä, Kuopio, Lahti, Uleåborg, Tammerfors, Åbo, kranskommunerna, som avses i beslutet om naturaförmåner. Som uppskattning av antalet kvadratmeter i arbetsrummet har använts 10 kvadratmeter.

Enligt Skatteförvaltningens anvisning för harmonisering av beskattningen VH/7233/00.01.00/2024 beviljas skatteåret 2024 följande belopp som schablonmässigt avdrag för arbetsrum:

- 960 euro om den skattskyldige använder bostaden oavbrutet och på heltid för att förvärva inkomster eller distansarbetar på heltid över 50 procent av totalantalet arbetsdagar under skatteåret.
- 480 euro om den skattskyldige använder bostaden oavbrutet men endast på deltid för att förvärva inkomster eller distansarbetar för att förvärva inkomster regelbundet men högst 50 procent av totalantalet arbetsdagar under skatteåret.
- 240 euro om den skattskyldige använder bostaden för att förvärva sporadiska inkomster eller distansarbetar endast sporadiskt.

I beskattningspraxis har det ansetts att om den skattskyldiges arbete är förknippat med en betydande mängd arbete som utförs i hemmet, kan den skattskyldige i stället för det schablonmässiga avdraget för arbetsrum yrka på avdrag för de faktiska utgifter som orsakats av arbetet i arbetsrummet. Avdragbara faktiska utgifter kan vara hyres- och uppvärmningsutgifter som orsakats av arbetsrummet samt den andel av avskrivningen av anskaffningsutgiften för byggnaden som inriktas på arbetsrummet. Också de faktiska utgifterna för anskaffning av möbler som behövs för arbete i arbetsrummet, såsom arbetsbord och arbetsstol, kan vara avdragbara utgifter.

Beviljande av avdrag förutsätter att utgifterna de facto har uppkommit och den skattskyldige på begäran kan visa en tillförlitlig utredning över utgifterna. Dessutom förutsätts det att den skattskyldige inte har dragit av utgifterna i något annat sammanhang.

Som faktiska utgifter kan däremot inte dras av egna eller familjens levnadskostnader. Levnadskostnader som inte är avdragbara som avdrag för arbetsrum är bland annat amorteringar på bostadslån samt ränteutgifter och andra låneutgifter. Icke-avdragbara levnadskostnader är också utgifter för boende och levnad, såsom avgifter för avfallshantering och fastighetsskötsel, sotnings- och dagvattenavgift samt försäkringspremie. Inte heller utgifter för renovering av arbetsrummet i bostaden är i regel avdragbara.

Om äkta makar använder samma bostad för att förvärva inkomster kan båda makarna yrka på schablonmässigt avdrag enligt beskrivningen ovan. Om makarna yrkar på avdrag enligt de faktiska utgifterna delas det belopp som får avdras mellan makarna enligt den utredning som visats.

Om den skattskyldige arbetar i en naturaförmånsbostad har han eller hon rätt endast till schablonmässigt avdrag för arbetsrum om de övriga villkoren för beviljande av avdrag som anges i harmoniseringsanvisningen uppfylls.

Den skattskyldige kan yrka på att avdraget för arbetsrum görs från inkomsten från alla förvärvskällor för vilka bostaden eller arbetsrummet har använts. Till exempel om den skattskyldige använder arbetsrummet i förvärvandet av inkomster inom jordbruk och skogsbruk kan han eller hon yrka på att avdraget för arbetsrum görs både i förvärvskällan för jordbruket och i den personliga förvärvskällan. I den personliga förvärvskällan kan den skattskyldige yrka på att avdraget för arbetsrum görs både från förvärvsinkomsten och kapitalinkomsten, om arbetsrummet har använts för förvärvande av inkomsten i båda inkomstslagen.

I alla förvärvskällor och inkomstslag kan det sammanlagda beloppet av schablonmässigt avdrag för arbetsrum emellertid vara högst maximibeloppet av det schablonmässiga avdraget för arbetsrum på 960 euro 2024 om den skattskyldige inte visar en utredning över faktiska kostnader som är större än detta.

Om den skattskyldige gör avdraget på grundval av de faktiska utgifterna delas utgifterna mellan de olika inkomsterna enligt hur stor andel av utgifterna som inriktas på de olika inkomsterna.

Rörelseidkare och yrkesutövare kan inte betala hyra till sig själva för ett arbetsrum som finns i anslutning till det egna hemmet. De kan emellertid i beskattningen som kostnader för näringsverksamheten dra av antingen de faktiska kostnaderna för arbetsrummet eller göra ett schablonmässigt avdrag. Avdrag av de faktiska kostnaderna förutsätter att en utredning med verifikat kan visas över kostnaderna. Som faktiska utgifter kan däremot inte dras av egna eller familjens levnadskostnader.

Användningen av avdrag för arbetsrum har ökat under de senaste åren i synnerhet i och med att distansarbetet har ökat. Före coronapandemin 2019 beviljades avdrag för arbetsrum till drygt 99 600 skattskyldiga till ett sammanlagt belopp av cirka 73 miljoner euro. År 2023 beviljades avdrag för arbetsrum till drygt 391 300 skattskyldiga till ett sammanlagt belopp av cirka 343 miljoner euro. Avdraget gäller huvudsakligen löntagare som i sitt hem utför distansarbete som grundar sig på ett avtal med arbetsgivaren.

2.4 Skattefri cykelförmån

Arbetsstagaren får en cykelförmån när arbetsgivaren ställer en cykel som arbetsgivaren äger eller skaffar genom leasingavtal till arbetsstagarens förfogande för personligt bruk eller på något annat motsvarande sätt erbjuder arbetsstagaren rätt att använda en cykel på fritiden. Vid ingången av 2021 infördes i 64 § i inkomstskattelagen en ny bestämmelse, enligt vilken en cykelförmån som är värd högst 1 200 euro som arbetsgivaren ger sin arbetstagare är skattefri inkomst. Målet med skattefriheten har varit att främja andelen cykling som motionsform.

Förmånen värderas till gängse värde i enlighet med 64 § i inkomstskattelagen och en förmån som värderas på detta sätt är skattefri inkomst för arbetsstagaren upp till 1 200 euro. Enligt 27 § i Skatteförvaltningens naturaförmånsbeslut är det månatliga penningvärdet för en förmån för en cykel som arbetsgivaren äger 1/12 av de årliga kapitalkostnaderna, det vill säga anskaffningsprisets andel, räntan på kapitalet och kostnaderna för service, reparation och övriga driftskostnader i euro. Beloppet i euro på anskaffningsprisets del räknas så att anskaffningspriset divideras med fem brugsår.

Penningvärdet i månaden för en cykelförmån som arbetsgivaren ordnat genom att skaffa en cykel med ett leasingavtal eller på något annat motsvarande sätt är eurobeloppet per månad av leasingavgiften eller en annan avgift samt driftskostnader som arbetsgivaren betalar separat per månad minskat med expeditions- och hanteringskostnader som betalas till leasingbolaget eller en annan aktör.

Penningvärdet av service- och reparationskostnader som ingår i driftskostnaderna och som arbetsgivaren betalat är 30 euro per månad för elcyklar och 20 euro för andra cyklar som anges i 1 mom.

Om cykelförmånen ingår i ett paket med mobilitetstjänster är penningvärdet per månad det belopp i euro som den motsvarande förmånen skulle kosta om den erbjuds separat.

Fast utrustning i cykeln som skaffats separat, till exempel ljus, lås, dubbdäck och cykelhjälm beaktas i beräkningen av värdet på en cykelförmån genom att utrustningsvärdet läggs till anskaffningspriset.

Cykelförmånen kan ges på olika sätt och organiseringssättet inverkar inte på cykelförmånens skattefrihet. Arbetsgivaren kan för det första ge cykelförmånen till sin arbetstagare som lönetillägg. Då läggs endast den del av inkomsten som överskrider den skattefria inkomsten till bruttolönen som skattepliktig naturaförmån.

Arbetsgivaren kan också erbjuda cykelförmånen så att den kommer överens med arbetstagaren om att cykelförmånen ingår i lönen. Dessutom kan arbetsgivaren och arbetstagaren komma överens om att arbetstagaren får cykelförmånen i stället för en höjning av penninglönen. Då inverkar beloppet av den skattefria inkomsten av cykelförmånen på arbetstagarens skattepliktiga lön.

En cykelförmån som getts som en del av lönen på det ovannämnda sättet sänker arbetstagarens skattepliktiga bruttolön, på vilken innehålls förskottsskatt och betalas sjukförsäkringsavgifter. Arbetspensions- och arbetslöshetsförsäkringsavgifterna samt arbetsolycksfalls- och yrkessjukdomsförsäkringspremien ska emellertid fortfarande beräknas på lönen före avdrag för värdet av naturaförmånen.

Arbetsgivarna meddelar cykelförmåner till inkomstregistret månatligen med anmälan om löneuppgifter. Cykelförmånen ska alltid meddelas till inkomstregistret även om ingen beskattningsbar förmån uppkommer för arbetstagaren.

Användningen av cykel med cykelförmån har ökat avsevärt efter att skatteförmånen infördes och för närvarande finns det mer än 100 000 cyklar som utgör cykelförmån. Enligt månadsvisa uppgifter från början av 2025 verkar ökningen dock ha jämnats ut. Genom cykelförmånen har samhälleligt stöd styrts huvudsakligen till anskaffning av cyklar som är dyrare än vanligt. Till exempel enligt en enkätundersökning som Cykelförbundet gjorde 2023 skaffar man betydligt dyrare cyklar med hjälp av cykelförmånen än på annat sätt. Enligt undersökningen hade nästan två tredjedelar av dem som använt cykelförmånen använt den till att skaffa en elcykel. Genomsnittspriset på en cykel som skaffats med förmånen (både elcyklar och vanliga) var 3 407 euro. Medelpriset för elcyklar var 3 867 euro och för vanliga cyklar 2 652 euro. Medianpriset för alla understödda cyklar var 3 500 euro.

2.5 Villkorlig tilläggsköpesumma

Villkoren för köpet, såsom köpesumman, fastställs i allmänhet i ett köpebrev som görs upp mellan parterna. Köpesumman kan bestå av en fast del och av en tilläggsdel som fastställs senare, en så kallad villkorlig tilläggsköpesumma. Den villkorliga tilläggsköpesumman knyts vanligen till ekonomisk framgång för det företag som köpts eller till inkomst som produceras av något annat objekt för ett köp under tidsperioden efter affären. En tilläggsköpesumma är en allmänt använd mekanism i synnerhet i företagsköp, eftersom avsikten med den är att sammanföra köparens och säljarens från varandra avvikande åsikter om objektets värde.

Beloppet av köpesumman och skyldigheten att betala det kan grundas antingen på ett fast avtal eller helt eller delvis på kommande händelser. Vid ett företagsköp kan man till exempel komma överens om att en villkorlig tilläggsköpesumma betalas om senare prestationer fullgörs eller mål uppfylls, till exempel med stöd av företagets resultat för kommande räkenskapsperioder. Fastställandet av en villkorlig tilläggsköpesumma kan också bindas till tillgångarnas värdeökning, till exempel höjning av värdet på en fastighet eller en affärsrörelse under en viss tidsperiod. Dessutom kan köpebrevet innehålla andra villkor som, om de uppfylls, utgör förutsättningar för betalning av en tilläggsköpesumma. Om skyldigheten att betala köpesumman uppkommer först om vissa efterhandsomständigheter uppfylls är det fråga om en villkorlig tilläggsköpesumma. Däremot är det inte fråga om en villkorlig tilläggsköpesumma vid finansieringsarrangemang för köpesumman som går ut på avbetalningsköp, där en köpesumma som överenskommit med ett överlåtelseavtal förfaller till betalning senare. Inte heller så kallad escrow-deposition av köpesumman betraktas som villkorligt överlåtelsepris, utan hela den överenskomna köpesumman betraktas som överlåtelsepris för hela året för affären.

Överlåtelse av fastigheter, i synnerhet lantbruk, är ofta förknippade med betalningsåtaganden av återkommande natur, såsom sytningsarrangemang, där förvärvaren förbinder sig att till överlåtaren göra återkommande betalningar under en fastställd tid eller under dennes livstid. Vid betalningsåtagande av återkommande natur, såsom sytningsarrangemang, uppkommer betalningsåtagandet redan genom överlåtelseavtalet, om inte uttryckliga, särskilda villkor ställs för uppkomsten av åtagandet. Vid vanliga återkommande betalningar är det således inte fråga om en villkorlig tilläggsköpesumma.

Bestämmelser om villkorlig tilläggsköpesumma är typiska villkor i företagsköp. Användningsområdet för villkorliga tilläggsköpesummor är emellertid inte begränsat till endast företagsköp, utan de kan användas också vid överlåtelse av annan egendom.

2.5.1 Inkomstbeskattning

Enligt 32 § 1 mom. i inkomstskattelagen är vinst som erhållits vid överlåtelse av egendom skattepliktig kapitalinkomst. Inkomstskattelagen innehåller inte uttryckliga bestämmelser om villkorlig tilläggsköpesumma.

Enligt 46 mom. 1 mom. i inkomstskattelagen räknas beloppet av överlåtelsevinst ut så att det sammanlagda beloppet av den icke-avskrivna delen av anskaffningsutgiften för egendomen och utgiften för vinstens förvärvande dras av från överlåtelsepriset. Det belopp som ska dras av utgör för annan skattskyldig än samfund samt öppet bolag och kommanditbolag alltid dock minst 20 procent och, om den egendom som ska överlåtas har varit hos överlåtaren i minst 10 års tid, minst 40 procent av överlåtelsepriset (den presumtiva anskaffningsutgiften). Överlåtelsen leder till överlåtelsevinst om försäljningspriset för den egendom som överläts överskrider anskaffningsutgiften och utgifterna för förvärvande av vinsten. Överlåtelseförlust uppstår däremot när det sammanlagda beloppet av anskaffningsutgiften för den egendom som överläts och utgifterna för förvärvande av vinsten är högre än överlåtelsepriset.

Enligt 110 § 1 mom. i inkomstskattelagen anses en inkomst hänföra sig till det skatteår under vilket den har lyfts eller antecknats på den skattskyldiges konto eller under vilket den skattskyldige annars har kunnat förfoga över den. Enligt 2 mom. betraktas överlåtelsevinst dock som inkomst för det skatteår under vilket köp, byte eller annan överlåtelse skedde. Likaså anses en eventuell överlåtelseförlust uppstå det skatteår då ett bindande köp eller en annan överlåtelse skedde.

Högsta förvaltningsdomstolen har behandlat beskattningstidpunkten för villkorlig tilläggsköpesumma i förhandsbesluten HFD 1992 B 523, HFD 1994 B 533, HFD 1994 B 534 och HFD 1995 B 524. I högsta förvaltningsdomstolens avgörandepraxis har en villkorlig tilläggsköpesumma betraktats som inkomst under året för affären till den del som beloppet var känt innan beskattningen slutfördes för det året. Om skyldigheten att betala tilläggsköpesumma och beloppet av den har fastställts först efter att beskattningen för året för affären slutfördes har tilläggsköpesumman i högsta förvaltningsdomstolens avgörandepraxis emellertid beskattats som inkomst först för det skatteår då skyldigheten att betala tilläggsköpesumman och beloppet av den fastställdes.

Om den villkorliga tilläggsköpesumman fastställs först efter att beskattningen för året för affären hade slutförts, omräknas överlåtelsevinsten i beskattningen för det år då tilläggsköpesumman fastställdes genom att också tilläggsköpesumman beaktas som överlåtelsepris. Den del av överlåtelsevinsten som inte tidigare har beskattats betraktas som inkomst för det år då tilläggsköpesumman betalades. På uträkningen av överlåtelsevinsten tillämpas också när den räknas om de bestämmelser som gällde under året för affären. Den ägartid som ligger till grund för den presumtiva anskaffningsutgiften fastställs enligt tidpunkten för affären, inte enligt den tidpunkt då tilläggsköpesumman erhålls. På överlåtelsevinst som uppkommer utifrån tilläggsköpesumman tillämpas kapitalskattesatsen för det beskattningsår där tilläggsköpesumman beaktas.

Utöver tilläggsköpesumman kan man också komma överens om att en del av köpesumman återbetalas med stöd av ett villkor som uppfylls senare. I en sådan situation förrättas beskattningen för året för affären enligt det försäljningspris som avtalats i köpebrevet. Om köpesumman minskar när återbetalningsvillkoret senare uppfylls, kan den skattskyldige söka ändring i beskattningen genom att begära omprövning.

När det gäller beskattning av tilläggsköpesumma vid förlustbringande köp finns det ingen rättspraxis. Beskattningspraxis i anslutning till detta beskrivs i Skatteförvaltningens anvisning Vinster och förluster från överlåtelse av egendom i en fysisk persons inkomstbeskattning (VH/5188/00.01.00/2022). Om den ursprungliga överlåtelsen har varit förlustbringande tas den till följd av tilläggsköpesumman minskade förlusten bort från beskattningen för överlåtelseåret inom ramen för de utsatta tiderna till den del som förlusten inte har använts före beskattningsåret för tilläggsköpesumman. Om förlusten redan har använts i beskattningen för tidigare skatteår läggs beloppet av den använda förlusten till överlåtelsevinsten för beskattningsåret för tilläggsköpesumman.

I Finland är skattskyldiga i allmänhet enligt inkomstskattelagen skyldiga att betala skatt till Finland globalt också för vinst på överlåtelse av egendom. Begränsat skattskyldiga är i Finland skattskyldiga bara för inkomst från Finland. Enligt 10 § i inkomstskattelagen är till exempel vinst som har uppkommit vid överlåtelse av en i Finland belägen fastighet eller byggnad, konstruktion eller annan inrättning eller av besittningsrätten, nyttjanderätten eller rätten till avkastning i fråga om byggnaden, konstruktionen, inrättningen eller marken är inkomst som erhållits från Finland. Däremot är till exempel vinst som har uppkommit vid överlåtelse av lös egendom, såsom aktier, i regel inte inkomst som har erhållits från Finland. Skatteavtal kan emellertid i gränsöverskridande fall begränsa beskattningsrätten enligt Finlands interna lagstiftning om också källstaten enligt skatteavtalet har beskattningsrätt till överlåtelsevinsten.

Skatteplikten i Finland för överlåtelsevinst har bedömts vid tidpunkten för ingående av överlåtelseavtalet. Om säljaren vid tidpunkten för ingående av överlåtelseavtalet är allmänt skattskyldig i Finland har också en villkorlig tilläggsköpesumma som beskattas under senare år ansetts vara inkomst som erhållits som allmänt skattskyldig, oavsett om säljaren har varit allmänt skattskyldig när skyldigheten att betala den villkorliga köpesumman och beloppet av denna har fastställts. På motsvarande sätt gäller att om säljaren vid tidpunkten för ingående av överlåtelseavtalet har varit begränsat skattskyldig har också en villkorlig tilläggsköpesumma som fastställts under senare år ansetts vara inkomst som erhållits som begränsat skattskyldig, även om säljaren är allmänt skattskyldig när skyldigheten att betala den villkorliga köpesumman och beloppet av denna har fastställts.

Om tilläggsköpesumman klarnar efter året för affären men innan beskattningen har slutförts försämrar det i det rådande rättsläget den skattskyldiges möjligheter att förutse vilket skatteår skatt ska betalas för tilläggsköpesumman och i vilket skatteårs beskattning tilläggsköpesumman ska deklarerar. På grund av tidpunkten då den individuella inkomstbeskattningen slutförs kan en tilläggsköpesumma som fastställs året efter överlåtelseåret bli beskattningsbar i beskattningen för olika skatteår för fysiska personer som varit överlåtare vid samma överlåtelsetransaktion.

Nuvarande praxis avseende inkomstbeskattning av en tilläggsköpesumma kan vara problematisk i situationer där tilläggsköpesumman beskattas i beskattningen för ett skatteår som är senare än året för affären och överlåtelsen har blivit förlustbringande i beskattningen för året för affären. Enligt nuvarande praxis rättas en redan använd förlust genom att ett belopp som motsvarar den använda förlusten läggs till överlåtelsevinsten för tilläggsköpesumman för beskattningsåret. Detta förfarande är administrativt enkelt och i regel fördelaktigt för den skattskyldige. Problemsituationer kan emellertid uppstå om beskattningen för det år då förlusten användes ändras så att beloppet av den använda förlusten minskar. Förfarandet kan vara ofördelaktigt för den skattskyldige också när beskattningen av kapitalinkomster under beskattningsåret för tilläggsköpesumman är strängare än under det år då förlusten användes. Dessutom lämnar det utrymme för tolkning om man på grund av att användningen av överlåtelseförlusten ändras som följdändring kan ändra beskattningen för skatteåret för

tilläggsköpesumman genom att beloppet av den använda förlust som lagts till överlåtelsevinsten minskas.

Det nuvarande förfarandet där en villkorlig tilläggsköpesumma som fastställts efter året för affären men innan beskattningen för året för affären har slutförts beskattas som inkomst för året för affären är problematiskt för den skattskyldige också med tanke på nedsatt dröjsmålsränta. För att den skattskyldige ska kunna undvika nedsatt dröjsmålsränta som beror på tilläggsköpesumman ska han eller hon på grund av tilläggsköpesumman ansöka om att förskottsskatten förfaller senast före utgången av januari året efter året för affären, även om skyldigheten att betala tilläggsköpesumman och beloppet av denna ännu inte då är kända.

2.5.2 Överlåtelsebeskattning

Enligt 7 § i lagen om överlåtelseskatt ska skatten på överlåtelse av fastighet betalas senast när lagfart eller inskrivning söks eller, om lagfart eller inskrivning inte har sökts inom stadgad tid eller inte ska sökas, inom sex månader efter att överlåtelseavtalet ingicks. Enligt 29 § 1 mom. i lagen om överlåtelseskatt ska den sökande när lagfart och inskrivning söks förete utredning om betalningen av skatten samt annan behövlig utredning om omständigheter som påverkar skattens belopp. En utredning om betalningen av skatten behöver inte företas om inskrivningsmyndigheten har fått uppgift om betalningen av Skatteförvaltningen.

Enligt 21 § i lagen om överlåtelseskatt ska skatten på överlåtelse av värdepapper i regel betalas inom två månader från det att överlåtelseavtalet ingicks. I 24 § 1 mom. i lagen om överlåtelseskatt ska, när överlåtelser av andra aktier eller andelsbevis än de som hör till värdeandelssystemet anmäls för anteckning i samfundets aktiebok eller förteckning över andelsbevis, anmälaren samtidigt visa att stadgad skatt har betalats eller uppburits för överlåtelser.

Lagen om överlåtelseskatt innehåller inte någon bestämmelse om avvikande tidsfrist för betalning eller anmälan av skatt som grundar sig på villkorligt tilläggsvederlag. Enligt vedertagen beskattningspraxis ska skatt som betalas på grund av villkorligt tilläggsvederlag bedömas och betalas inom den tidsfrist som i enlighet med lagen om överlåtelseskatt fastställts utifrån ingåendet av överlåtelseavtalet, även om det slutliga beloppet av tilläggsvederlaget ännu inte är känt. Överlåtelsetagaren ska med överlåtelseskattedeclaration ge en uppskattning av det slutliga vederlaget och en utredning om grunderna för fastställandet av vederlaget.

Om det senare uppdagas att det slutliga helhetsvederlaget överskrider den tidigare uppskattningen ska en ersättande överlåtelseskattedeclaration lämnas när tilläggsvederlaget har fastställts och den ökade skatten betalas inom två månader efter att det slutliga beloppet av tilläggsköpesumman har klarnat. Om det slutliga vederlaget blir mindre än uppskattat, återbärs den överlåtelseskatt som betalats till för stort belopp enligt det ansökningsförfarande som föreskrivs i 40 § i lagen om överlåtelseskatt.

Det nuvarande förfarandet för villkorlig tilläggsköpesumma i överlåtelsebeskattningen är en utmaning och arbetskrävande för både de skattskyldiga och Skatteförvaltningen. Att uppskatta beloppet av den villkorliga tilläggsköpesumman är svårt för både de skattskyldiga och Skatteförvaltningen. Villkoren för köpesumman avseende tilläggsvederlag är ofta komplicerade och det tar mycket tid att tolka dem. På grund av tilläggsvederlaget ska skatten dessutom i regel anmälas två gånger, först på basis av uppskattning och senare på grund av den fastställda tilläggsköpesumman.

2.6 Källbeskattning för löntagare från utlandet

2.6.1 Lagstiftningen

Enligt lagen om källskatt för löntagare från utlandet (1551/1995), nedan nyckelpersonslagen, som varit i kraft sedan ingången av 1996, kan personer från utlandet med särskild sakkunskap eller som arbetar som lärare vid någon högre läroanstalt i Finland, t.ex. ett universitet, eller som bedriver vetenskaplig forskning i allmänt intresse, under vissa förutsättningar i stället för sedvanlig inkomstbeskattning av löneinkomst som förvärvats i Finland välja källbeskattning av löneinkomsten för en period på högst 84 månader. Före 2024 var det möjligt att komma att omfattas av källbeskattningen av löneinkomst för högst 48 månader. De nyckelpersoner som omfattas av källskatten betalar källskatt i stället för kommunalskatt, förvärvsinkomstskatt till staten och den försäkrades sjukförsäkringspremie.

Lagen var ursprungligen avsedd att vara temporär. Därför tillämpades lagen i sin ursprungliga form endast under två års tid, det vill säga på arbete som började 1996 och 1997. Lagens huvudsyfte, nämligen att göra det tilltalande för personer med särskild sakkunskap att komma till Finland, uppnåddes likväl inte i önskad omfattning. Under lagens första tillämpningsår 1996 tillämpades lagen på cirka 40 personer. Orsaken till detta var enligt företrädare för näringslivet att lagens tillämpningstid var för kort. Därför förlängdes tiden för tillämpning av lagen.

Lagen om nyckelpersoner blev permanent i och med lag 1558/2019. Den fortsatta tillämpningen av den temporära lagen hade tidigare motiverats med att det är viktigt att uppmuntra personer med särskilda kunskaper och färdigheter att komma till Finland. Situationen ansågs inte ha förändrats, utan det var fortfarande viktigt att göra det tilltalande för nyckelpersoner med särskild sakkunskap att komma till Finland. I samband med detta sänktes källskatten på nyckelpersoners löneinkomst från 35 procent till 32 procent, eftersom det hade skett lätnader också i beskattningen av förvärvsinkomster. Lagändringarna trädde i kraft i början av 2020.

I nyckelpersonslagen anges en separat källskattesats för de löntagare som ska betala kommunalskatt till en kommun som hör till landskapet Åland. Källskatten för en löntagare som betalar kommunalskatt till en kommun som hör till landskapet Åland sänktes från 17,5 procent till 14,5 procent genom lag 1133/2021. Lagändringen trädde i kraft i början av 2022. Lagändringen kunde emellertid på ansökan av en skattskyldig tillämpas på löneinkomst som betalats 2020 och 2021 oavsett de tidsfrister som anges i lagen.

År 2025 var den genomsnittliga kommunalskattesatsen i landskapet Åland 17,7 procent. Som skattesats för en nyckelperson som avses i lagen används 2025 således den sammanlagda procentsatsen 32,2, som är den genomsnittliga kommunalskattesatsen plus den källskatt som innehålls på löneinkomsten för en nyckelperson som är kommunalskattskyldig i landskapet Åland.

Källskattesatsen för en nyckelperson är inte i nuläget på alla inkomstnivåer som uppfyller villkoren i nyckelpersonslagen fördelaktigare än den progressiva beskattningen, vilket skapar utmaningar med tanke på beskattningens begriplighet och konsekvens. Den nuvarande källskattesatsen är inte heller i internationell jämförelse till alla delar konkurrenskraftig.

För att en person ska kunna betraktas som en i lagen avsedd löntagare från utlandet är ett villkor bland annat att det inte är en finsk medborgare och att personen inte har varit allmänt skattskyldig i Finland under de fem kalenderår som föregick det år då det arbete som avses i denna lag inleddes. Att finska medborgare utesluts från lagförmånen har betraktats som en

utmaning, eftersom det innebär att två personer med speciell sakkunskap som uppfyller lagens övriga villkor beskattningsmässigt behandlas olika enbart på grund av medborgarskap.

2.6.2 Europeiska unionens lagstiftning

I artikel 45 i fördraget om Europeiska unionens verksamhetssätt, nedan *EUF-fördraget*, och i artikel 28 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, nedan *EES-avtalet*, tryggas fri rörlighet för arbetstagare.

Arbetstagare från en annan medlemsstat får inte i någon EU-stat i anställningsvillkoren behandlas sämre än statens egna medborgare. Arbetstagare från andra EU-stater ska till exempel ha rätt till lika fördelaktig beskattning. EU-domstolen har i sina domar ansett att det förekommer diskriminering som strider mot EUF-fördraget när liknande situationer behandlas olika eller olika situationer behandlas på samma sätt. Diskriminerande beskattning tillåts inte om diskrimineringen inte kan motiveras med en legitim grund.

Finland lämnade i december 1999 en anmälan till Europeiska gemenskapernas kommission, i vilken man anhöll om kommissionens ställningstagande i frågan om källskattesystemet för löntagare från utlandet var förenligt med gemenskapslagstiftningen. I Finland ansågs systemet inte utgöra statsstöd. Även Danmark och Sverige hade före Finland gjort anmälningar i fråga om sina motsvarande system. I väntan på kommissionens avgörande avbröts tillämpningen av lagen i fråga om arbete som hade börjat 2000. I sitt ställningstagande som kommissionen meddelade Finland i juni 2000 konstaterade kommissionen, att källskattesystemet för löntagare från utlandet är en s.k. allmän åtgärd som inte står i strid med gemenskapslagstiftningen.

2.7 Kostnader för juridisk rådgivning som betalas av arbetsgivaren

Inkomstskattelagen eller lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) innehåller inga uttryckliga bestämmelser om arbetstagarens rådgivnings- och rättegångskostnader som arbetsgivaren betalar. I brist på uttryckliga bestämmelser ska de allmänna bestämmelserna om skatteplikt för inkomst tillämpas. Enligt den allmänna bestämmelsen i 29 § i inkomstskattelagen är inkomster som den skattskyldige får i pengar eller pengars värde skattepliktiga inkomst, om de inte enligt särskilda bestämmelser är skattefria. I 61 § i inkomstskattelagen föreskrivs det särskilt att skattepliktig förvärvsinkomst bland annat är lön i arbetsförhållande. Enligt 13 § i lagen om förskottsuppbörd avses med lön varje slag av lön, arvode, förmån och ersättning som fås i arbets- eller tjänsteförhållande. Eftersom bestämmelserna och principerna om lön och skatteplikten för inkomst till sin karaktär är allmänna, har rättspraxis en central betydelse när skatteplikten för rådgivnings- och rättegångskostnader som arbetsgivaren betalat bedöms.

Skatteförvaltningens anvisning om saken Beskattning av böter och rättegångskostnader som arbetsgivaren betalar för arbetstagaren (23.6.2021, dnr VH/6971/00.01.00/2020) har sammanställts före högsta förvaltningsdomstolens förhandsbeslut HFD 2023:116. Enligt anvisningen bör hanteringen av rättegångskostnaderna i beskattningen i varje enskilt fall övervägas på basis av de specifika omständigheterna. Rättegångskostnader som betalas av arbetstagaren är dock i regel hans eller hennes personliga levnadskostnader. När arbetsgivaren betalar sådana levnadskostnader för arbetstagaren är prestationen skattepliktig löneinkomst för arbetstagaren enligt 61 § 2 mom. i inkomstskattelagen och 13 § i lagen om förskottsuppbörd. I Skatteförvaltningens anvisning konstateras som ett undantag till den ovannämnda regeln, att om arbetstagaren på grund av sina arbets- eller tjänsteuppgifter blir föremål för brottsanmälan eller svarande i ett brottmål, kan arbetsgivaren exceptionellt betala arbetstagarens rättegångskostnader utan att prestationen betraktas som lön till arbetstagaren. Enligt

anvisningen förutsätter detta dock att rättegången har en fast koppling till arbetstagarens arbets- eller tjänsteuppgifter och att arbetstagaren inte döms till straff.

På grund av högsta förvaltningsdomstolens förhandsbeslut HFD 2023:116 är rådgivnings- och rättegångskostnader för en arbetstagare som står åtalad i ett brottmål som arbetsgivaren betalar alltid skattepliktig förvärvsinkomst i enlighet med inkomstskattelagen och lön enligt lagen om förskottsuppbörd. Till denna del motsvarar Skatteförvaltningens anvisning inte längre rättsläget. Högsta förvaltningsdomstolens förhandsbeslut gäller emellertid bara situationer där arbetstagaren står åtalad i ett brottmål. Rådgivnings- och rättegångskostnader som har en fast koppling till arbetstagarens arbets- eller tjänsteuppgifter kan emellertid uppkomma också exempelvis i situationer där arbetstagaren inte är åtalad utan målsägande eller om det inte är fråga om ett brottmål utan om ett tvistemål eller om att påföra en administrativ påföljd.

I nuläget är det oklart om arbetsgivaren i någon situation som avviker från högsta förvaltningsdomstolens förhandsbeslut kan ersätta rådgivnings- och rättegångskostnader utan att detta leder till skattepliktig förvärvsinkomst och lön för arbetstagaren. Det är också oklart hur inkomst som ska betraktas som förvärvsinkomst i praktiken beskattas om skatteplikten framgår i enlighet med Skatteförvaltningens anvisning först när slutresultatet av rättegången är känt. Det kan ta flera år innan slutresultatet av en rättegång vinner laga kraft, men de kostnader som arbetsgivaren betalat och som betraktas som förvärvsinkomst och lön ska beskattas det år betalningen gjorts. Således är det i praktiken problematiskt att knyta skattefriheten till rättegångens slutresultat, och av Skatteförvaltningens anvisning framgår inte heller hur man i praktiken borde förfara. I nuläget är det ändå klart att kostnader som arbetsgivaren i en situation som motsvarar högsta förvaltningsdomstolens förhandsbeslut har betalat alltid är förvärvsinkomst och lön för arbetstagaren, och slutresultatet av rättegången saknar betydelse.

3 Målsättning

Målet för regeringens skattepolitik är att förbättra hushållens köpkraft, förbättra incitamenten för arbete och stärka förutsättningarna för ekonomisk tillväxt. Beskattningen ska sporra till företagande och stödja inhemskt ägande.

I denna proposition föreslås bestämmelser om skattegrunderna för förvärvsinkomster för 2026. Syftet med att lindra förvärvsinkomstbeskattningen är att stärka förutsättningarna för ekonomisk tillväxt genom att förbättra incitamenten för arbete och hushållens köpkraft. Målet för barnförhöjningen i arbetsinkomstavrdraget är dessutom att förbättra incitamenten för arbete för vårdnadshavare för minderåriga barn.

Målet med att slopa rätten att dra av medlemsavgifterna till arbetsmarknadsorganisationer i beskattningen, den skattefria delen av cykelförmånen och arbetsrumsavrdraget är att göra skatteunderlaget mer kompakt och öka skatteinkomsterna. Ett annat syfte med åtgärderna är att förenkla skattesystemet.

Ett centralt mål med de ändringar som gäller villkorliga tilläggsköpesummor är att göra beskattningsprocesserna smidigare, minska de skattskyldigas administrativa börda och minska myndigheternas arbetsmängd. Dessutom är syftet att göra beskattningen mer förutsägbar på så sätt att skattskyldiga inte i fortsättningen behöver gissa sig till beloppet av den villkorliga tilläggsköpesumman utifrån bristfälliga uppgifter. De föreslagna ändringarna stöder målen i regeringsprogrammet för statsminister Petteri Orpos regering, enligt vilka skatteuppbörden ska göras smidigare och beskattningen mer förutsägbar, överflödiga regler ska avvecklas och den administrativa bördan minskas.

Målet med de ändringar som gäller nyckelpersoner är att främja flyttning till Finland bland personer med specialkompetens som är bosatta utomlands.

Målet för förslaget avseende rättegångskostnader som arbetsgivare betalar är att i enlighet med skrivningen vid budgetbehandlingen föreskriva att det inte av rådgivnings- och rättegångskostnader som arbetsgivaren i brottsmål betalar för arbetstagare uppkommer skattefri förmån för arbetstagaren om arbetstagarens gärning eller försummelse har skett som en del av arbetsuppgifter. Eftersom det i nuläget är oklart huruvida arbetsgivaren i en situation som avviker från högsta förvaltningsdomstolens förhandsbeslut HFD 2023:116 kan ersätta arbetsgivarens rådgivnings- och rättegångskostnader skattefritt, är målet för propositionen att förtydliga skattebehandlingen också i situationer där arbetstagaren inte är åtalad utan målsägande eller det inte är fråga om brottsmål utan om tvistemål eller påförande av administrativ påföljd. Målet för propositionen är dessutom att föreskriva så tydliga villkor som möjligt för skattefrihet, eftersom det inte är motiverat att arbetsgivaren helt utan restriktioner skattefritt kan ersätta arbetsgivarens rådgivnings- och rättegångskostnader trots att gärningen eller försummelsen har skett som en del av arbetsuppgifterna.

4 Förslagen och deras konsekvenser

4.1 De viktigaste förslagen

4.1.1 Beskattningen av förvärvsinkomster

För att förbättra incitamenten för att ta emot arbete lindras beskattningen av förvärvsinkomster med betoning på låg- och medelinkomsttagare genom att arbetsinkomststavadraget höjs. Skattelindringen uppgår till cirka 100 miljoner euro i beskattningen för 2026 och till totalt 405 miljoner euro under hela regeringsperioden. Det föreslås att lindringen av beskattningen av arbete i enlighet med regeringsprogrammet genomförs genom höjt arbetsinkomststavadrag.

För att förbättra incitamenten för arbete och stärka köpkraften beslöt regeringen under vårens ramförhandlingar att lindra beskattningen för 2026 av låg- och medelinkomsttagares arbete. Det föreslås att lindringen genomförs genom en ändring av arbetsinkomststavadraget. Dessutom sänks de högsta marginalskattesatserna i förvärvsinkomstbeskattningen till cirka 52 procent. Den indexjustering i förvärvsinkomstbeskattningen som man i regeringsprogrammet kommit överens om att införa på alla inkomstnivåer införs inte på inkomstnivåer som är föremål för sänkningen av de högsta marginalskatterna. Det föreslås att sänkningen av de högsta marginalskatterna genomförs genom att den andra minskningen av arbetsinkomststavadraget inte görs och genom att inkomstgränserna och marginalskattesatserna i statens inkomstskatteskala ändras. I samband med ändringen utgår den temporära högsta nivån i inkomstskatteskalan, som 2025 har legat vid 150 000 euro.

4.1.2 Barnförhöjningen i arbetsinkomststavadraget

Regeringen beslutade under vårens ramförhandlingar att höja barnförhöjningen i arbetsinkomststavadraget med cirka 100 miljoner euro från och med 2026 för att förbättra incitamenten för arbete bland vårdnadshavare för minderåriga barn. På denna grund föreslås det att barnförhöjningen i arbetsinkomststavadraget höjs från nuvarande 50 euro till 105 euro per barn. Det föreslås inga ändringar i beviljandet av förhöjningen, vilket innebär att det också i fortsättningen beviljas på samma grunder som i nuläget, men beloppet är större.

4.1.3 Tilläggsskatt på pensionsinkomst

Regeringen beslutade under vårens ramförhandlingar att sänka de högsta marginalsattesatserna till cirka 52 procent. I samband med ändringen görs ändringar i statens inkomstskatteskala, som skärper beskattningen av pensionsinkomst i inkomstintervallet på cirka 41 000–126 000. Man beslutade vid vårens ramförhandlingar att minska den skärpande effekt på beskattningen av pensionsinkomster som ändringarna i inkomstskatteskalen har genom att lindra tilläggsskatten på pensionsinkomst med cirka 84 miljoner euro från och med 2026. Vid höstens ramförhandlingar 2025 beslutade regeringen emellertid att som en del av tilläggsanpassningsåtgärderna lindra tilläggsskatten på pensionsinkomst med 20 miljoner euro mindre än vad som tidigare hade beslutats. I ändringen tas också hänsyn till att beskattningen av höga pensionsinkomster inte ska lindras mer än beskattningen av motsvarande löneinkomst. Av denna anledning föreslås det att inkomstgränsen för betalning av tilläggsskatt på pensionsinkomst vid överskridning av gränsen höjs från nuvarande 47 000 euro till 60 000 euro. Skattesatsen för tilläggsskatten på pensionsinkomst bevaras vid nuvarande 5,85 procent.

4.1.4 Avdrag för medlemsavgifter till arbetsmarknadsorganisationerna i beskattningen

Vid vårens ramförhandlingar beslutade regeringen om flera åtgärder för att stärka förutsättningarna för ekonomisk tillväxt i Finland. För finansiering av dessa tillväxtåtgärder fattades det beslut också om många åtgärder för att skärpa beskattningen. En av de åtgärder som regeringen beslutade om var att göra skatteunderlaget kompaktare genom att slopa rätten till skatteavdrag för medlemsavgifterna till arbetsmarknadsorganisationer från och med 2026. På denna grund föreslås det att inkomstskattelagen ändras så att medlemsavgifterna till arbetsmarknadsorganisationer inte längre är avdragbara utgifter från och med 2026.

Eftersom det föreslås att rätten till skatteavdrag för medlemsavgifter till de egentliga arbetsmarknadsorganisationerna slopas, är det motiverat att också granska den beskattningsmässiga behandlingen av medlemsavgifter till andra organisationer som bedriver motsvarande verksamhet. Med tanke på beskattningsmässigt lika bemötande föreslås det att slopandet av rätten till avdrag för medlemsavgifter utöver medlemsavgifterna till egentliga arbetsmarknadsorganisationer gäller också medlemsavgifterna till sådana organisationer som i enlighet med sina stadgar kan ha målsättningar i anslutning till arbetsmarknadsverksamhet. Detta ligger i linje också med de förslag som gäller rätten till avdrag för medlemsavgifterna till arbetsgivarorganisationer.

Enligt regeringens riktlinjer genomförs slopandet av rätten till avdrag för medlemsavgifter symmetriskt avseende både arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer. Medlemsavgifter som betalas till organisationer som främjar ett företags företagsverksamhet föreslås bli icke-avdragbara om organisationen enligt sina egna stadgar kan ha målsättningar som gäller arbetsmarknadsverksamhet. Medlemsavgifterna ska vara helt icke-avdragbara även om organisationen mot medlemsavgiften erbjuder sina medlemmar också andra tjänster än intressebevakning i anslutning till arbetsmarknadsverksamhet, eftersom det i praktiken inte finns något sätt att skilja åt de andelar av medlemsavgiften som riktas till de olika tjänsterna. Detta motsvarar också den skattebehandling som föreslås för de medlemsavgifter som arbetstagare betalar till arbetsmarknadsorganisationer.

Den föreslagna regleringen påverkar inte rätten att dra av avgifter för utbildning, rådgivning eller andra tjänster som företagen skaffar av organisationerna, om det är fråga om specificerade tjänster. Företagen kan skaffa motsvarande specificerade tjänster också på annat håll, varvid serviceavgifterna för dem är avdragbara. Däremot jämföras de icke-specificerade serviceavgifter som organisationerna tar ut av alla sina medlemmar i fråga om avdragbarheten

med medlemsavgifterna, eftersom det annars skulle kunna göras försök att ersätta icke-avdragbara medlemsavgifter med sådana icke-specificerade serviceavgifter.

Dessutom föreslås det i fråga om arbetsgivarorganisationerna bestämmelser om att medlemsavgifter i organisationer som är medlemmar i andra organisationer, som kan ha målsättningar i anslutning till arbetsmarknadsverksamhet, inte är avdragbara. Icke-avdragbara är också medlemsavgifter i organisationer som är nära anknutna till en annan aktör som kan ha målsättningar i anslutning till arbetsmarknadsverksamhet.

I vissa situationer kan det vara svårt för ett företag som betalar medlemsavgift att utreda om den medlemsavgift som den betalar är avdragbar eller inte. I praktiken underlättas detta avsevärt av om organisationerna själva meddelar sina medlemmar om medlemsavgifterna enligt den föreslagna regleringen är avdragbara.

4.1.5 Avdrag för arbetsrum

Som en del av finansieringen av tillväxtåtgärderna beslutade regeringen att slopa det schablonmässiga avdraget för arbetsrum. I detta sammanhang avses med schablonmässigt avdrag för arbetsrum det avdrag för arbetsrum som på grund av distansarbete enligt överenskommelse med arbetsgivaren har beviljats löntagare. I ett anställningsförhållande utförs arbetet under arbetsgivarens ledning och tillsyn och arbetet i hemmet grundar sig alltid på ett avtal mellan arbetstagaren och arbetsgivare. Distansarbete orsakar också sällan sådana ökade kostnader som är en motiverad grund för beviljande av avdrag för kostnaderna för den skattskyldiges eget hem. Kostnaderna för det egna hemmet är levnadskostnader som inte är avdragbara i beskattningen.

Det föreslås att i inkomstskattelagen infogas bestämmelser om avdragbarhet för kostnaderna för en bostad eller fritidsbostad som är i den skattskyldiges egen eller familjens användning som utgifter för förvärvande eller bibehållande av inkomst. Enligt förslaget är kostnaderna för bostaden i fråga inte utgifter som beror på förvärvande eller bibehållande av löneinkomst. Om den skattskyldige använder den ovannämnda bostaden för förvärvande av andra inkomster än löneinkomster som beskattas enligt inkomstskattelagen, godkänns som avdrag beloppet av det schablonmässiga avdrag för arbetsrum som Skatteförvaltningen fastställt. Skatteförvaltningen fastställer beloppet av det schablonmässiga arbetsrumsavdraget med stöd av ett bemyndigande som infogas i lagen.

Man kan således inte längre i fortsättningen för det egna hemmet eller fritidsbostaden få avdrag med stöd av de faktiska kostnaderna som utgift för förvärvande av inkomster som beskattas enligt inkomstskattelagen. I stället beviljas, om grunderna för rätt till avdrag uppfylls, ett schablonmässigt avdrag. Detta är motiverat eftersom det i allmänhet är ytterst svårt att utreda den andel av de faktiska utgifterna för den egna bostaden som inriktas på inkomstens förvärvande. Också i nuläget beviljas avdraget i regel som ett schablonmässigt avdrag. Det schablonmässiga avdraget minskar också den administrativa börda som är förknippad med avdraget. Den föreslagna bestämmelsen gäller bara de kostnader för bostäder som nämns i bestämmelsen. Till exempel kostnaderna för ett arbetsrum som skaffats utanför hemmet bedöms enligt de allmänna bestämmelserna om avdragbarheten avseende utgifter för inkomstens förvärvande och bibehållande.

Den föreslagna ändringen gäller användning av den bostad som nämns i bestämmelsen för förvärvande av inkomster som beskattas enligt inkomstskattelagen. Ändringen har inga konsekvenser för avdragbarheten för kostnader som betraktas som utgifter för näringsverksamhet eller gårdsbruk. I fråga om dessa bedöms avdragbarheten också i

fortsättningen i enlighet med de allmänna bestämmelserna om inkomstens förvarande och bibehållande i de ifrågavarande lagarna.

4.1.6 Skattefri cykelförmån

Som en del av finansieringen av tillväxtåtgärderna beslutade regeringen att slopa den skattefria cykelförmånen. På denna grund föreslås det att bestämmelserna i inkomstskattelagen om den skattefria cykelförmånen upphävs. Arbetsgivaren och arbetstagaren har emellertid förbundit sig till cykelförmånen för flera år när cykeln anskaffades. Därför anses det skäligt att ändringen gäller bara på de cykelförmåner som arbetstagare och arbetsgivare har förbundit sig till efter att det beslut som fattades under ramförhandlingarna publicerades. Ändringen gäller således på cykelförmån som en arbetsgivare och en arbetstagare har kommit överens om att ta i bruk den 24 april 2025 eller senare. I fråga om cykelförmån som avtalats före detta föreslås det en övergångsbestämmelse, enligt vilken den nuvarande skattefriheten tillämpas på dessa cykelförmåner till avtalsperiodens utgång, dock högst fem år från det att förmånen togs i bruk.

En cykelförmån är således skattepliktig utifrån hela det gängse värdet från och med 2026 om arbetsgivare och arbetstagaren har förbundit sig till att ta i bruk cykelförmånen den 24 april 2025 eller senare. På cykelförmåner som avtalats före detta tillämpas övergångstiden. Efter övergångstiden är cykelförmån i alla situationer en skattepliktig förmån utifrån sitt gängse värde.

4.1.7 Villkorlig tilläggsköpesumma

4.1.7.1 Inkomstbeskattning

Det föreslås att inkomstskattelagen ändras så att överlåtelsevinst i fråga om villkorlig tilläggsköpesumma beskattas som inkomst det skatteår, då skyldigheten att betala tilläggsköpesumma och beloppet har fastställts.

I och med ändringen är det enklare än i nuläget för den skattskyldige att bedöma för vilket skatteår den villkorliga tilläggsköpesumman beskattas som inkomst. En villkorlig tilläggsköpesumma som fastställts året efter att överlåtelseavtalet ingicks beaktas i beskattningen först för det år då tilläggsköpesumman fastställdes. Överlåtelsevinsten beskattas inte i fråga om den villkorliga tilläggsköpesumman som inkomst för året för affären ens om skyldigheten att betala tilläggsköpesumman och beloppet fastställs först efter utgången av året för affären, men innan beskattningen för året för affären avslutas.

Det föreslås dessutom att det i inkomstskattelagen föreskrivs om att den del av överlåtelsevinsten som avser den villkorliga tilläggsköpesumman bestäms i beskattningen för det år då tilläggsköpesumman fastställs. Den del som avser den villkorliga tilläggsköpesumman bestäms genom att överlåtelsevinsten omräknas helt och som överlåtelsepris då används det sammanlagda beloppet av delarna i det överlåtelsepris som fastställts fram till det år då tilläggsköpesumman fastställdes. Det år då den villkorliga tilläggsköpesumman fastställs beskattas den andel av den omräknade överlåtelsevinsten som överskrider beloppet av den överlåtelsevinst som under tidigare skatteår beskattats för samma överlåtelsevinst. Om överlåtelseavtalet innehåller en överenskommelse om flera olika delar av tilläggsköpesumman som fastställs under olika år, bestäms i beskattningen för varje år då tilläggsköpesumman fastställs den del av den villkorliga tilläggsköpesumman som avser året i fråga på det sätt som anges ovan.

Det anses att skyldigheten att betala en villkorlig tilläggsköpesumma och beloppet fastställs vid den tidpunkt då uppfyllelsen av villkoret och beloppet av tilläggsköpesumman kan konstateras. Om man har kommit överens om att tilläggsköpesumman fastställs exempelvis utifrån det bokslut som görs upp efter året för affären, kan den villkorliga tilläggsköpesumman inte anses bli fastställd ännu på bokslutsdagen, utan först när bokslutet fastställs. Om man i överlåtelseavtalet har kommit överens om att beloppet av tilläggsköpesumman fastställs en viss dag kan det anses att den villkorliga tilläggsköpesumman i princip fastställs vid den tidpunkten. Om det emellertid är uppenbart att tilläggsköpesumman kunde ha konstaterats tidigare än vid den överenskomna tidpunkten och fastställandet av den villkorliga tilläggsköpesumman har fördröjts till följande skatteår, ska det anses att den villkorliga tilläggsköpesumman hade fastställts vid den tidpunkt då skyldigheten att betala den och beloppet hade kunnat konstateras.

Det föreslås att det till inkomstskattelagen fogas också en bestämmelse om rättelse av fastställd överlåtelseförlust så att den motsvarar beloppet av den överlåtelsevinst eller överlåtelseförlust som omräknats på grund av att den villkorliga tilläggsköpesumman har fastställts. Om överlåtelsen efter omräkningen fortfarande innebär överlåtelseförlust minskas den förlust som fastställts i beskattningen för överlåtelseåret så att den motsvarar beloppet av den omräknade överlåtelseförlusten. Om överlåtelsen vid omräkningen ändras från förlustbringande till vinstbringande rättas den fastställda överlåtelseförlusten så att den motsvarar beloppet av den omräknade överlåtelsevinsten genom att den fastställda överlåtelseförlusten i sin helhet tas bort från beskattningen för överlåtelseåret. Överlåtelsevinsten beskattas som inkomst för det skatteår då skyldigheten att betala den villkorliga tilläggsköpesumman och beloppet har fastställts.

Den villkorliga tilläggsköpesumma som överenskommits i överlåtelseavtalet kan fastställas och överlåtelsevinsten därefter omräknas flera år efter att överlåtelseavtalet ingåtts. Tilläggsköpesumman kan fastställas först efter att tidsfristen för rättelse av beskattningen för året för affären har löpt ut. För att beskattningen också i en sådan situation ska kunna för rättas korrekt föreskrivs det att den fastställda överlåtelseförlusten rättas trots tidsfristerna för rättelse av beskattningen.

Om överlåtelseförlust fastställs i beskattningen för året för affären kan förlusten dras av i beskattningen för åren efter året för affären innan den villkorliga tilläggsköpesumman har fastställts. När den fastställda förlusten rättas på grund av att den villkorliga tilläggsköpesumman har fastställts, kan beloppet av förlusten ändras och bli mindre än det belopp som har dragits av under senare år. I en sådan situation ändrar Skatteförvaltningen följdändringar i beskattningen för de år då förlustbeloppet dragits av till den del som det belopp av överlåtelseförlusten som dragits av överskrider beloppet av den rättade överlåtelseförlusten.

De föreslagna ändringarna gäller periodisering av överlåtelsevinsten så att den beskattas under olika skatteår. Överlåtelsevinsten betraktas ändå som inkomst av överlåtelse av egendom och anses bli realiserad det skatteår då köpet eller bytet har gjorts eller den övriga överlåtelsen har skett. Därför anses det till exempel när den presumtiva anskaffningsutgiften tillämpas att säljarens ägartid, liksom i nuläget, upphör när överlåtelseavtalet ingås.

Om säljaren vid tidpunkten för affären är allmänt skattskyldig anses överlåtelsevinsten fortsättningsvis ha erhållits som allmänt skattskyldig också till den del den villkorliga tilläggsköpesumman fastställs ett sådant år då säljaren har varit begränsat skattskyldig. På motsvarande sätt anses om säljaren vid tidpunkten för affären är begränsat skattskyldig att överlåtelsevinsten liksom i nuläget har erhållits som begränsat skattskyldig också till den del den villkorliga tilläggsköpesumman fastställs ett sådant år då säljaren är allmänt skattskyldig. Överlåtelsevinsten anses liksom i nuläget vara inkomst för året för affären också när rätten enligt Finlands skatteavtal att beskatta överlåtelsevinst fastställs.

I överlåtelseavtalet kan man komma överens också om att den villkorliga köpesumman ska återbetalas om de i avtalet fastställda villkoren uppfylls. De föreslagna villkoren gäller inte villkorlig återbetalning av köpesumma. Om villkoret om återbetalning av köpesumman inte har uppfyllts innan beskattningen för året för affären har slutförts räknas överlåtelsevinsten fortsättningsvis i beskattningen för året för affären i första skedet utifrån den köpesumma som överenskommits i överlåtelseavtalet utan att villkoret om återbetalning beaktas. Om överlåtelsepriset med stöd av ett villkor i överlåtelseavtalet ska återbetalas ett senare år kan den skatteskyldige kräva ändring i beskattningen för året för affären genom att yrka på ändring av beskattningen, liksom i nuläget.

4.1.7.2 Överlåtelsebeskattning

Det föreslås att i lagen om överlåtelseskatt infogas bestämmelser om tidsfristen för betalning av skatt på grund av ett villkorligt tilläggsvederlag som överenskommits i ett avtal om överlåtelse av fastighet eller värdepapper. Om skyldigheten att betala ett villkorligt tilläggsvederlag och beloppet fastställs först efter den föreskrivna tidsfristen för betalning av skatten ska skatten för tilläggsvederlaget betalas inom två månader efter att skyldigheten att betala tilläggsvederlag och beloppet har fastställts. Den skatt som ska betalas på det villkorliga tilläggsvederlaget ska också anmälas inom samma tidsfrist inom vilken skatten ska betalas.

Efter de föreslagna ändringarna kan skyldigheten att betala skatt utifrån villkorligt tilläggsvederlag som överenskommits i ett avtal om överlåtelse av fastighet uppkomma först efter att köparen på grund av överlåtelse ska söka lagfart eller registrering av ägande. På motsvarande sätt kan skyldigheten att betala villkorligt tilläggsvederlag som överenskommits vid överlåtelse av värdepapper uppkomma först en lång tid efter överlåtelsen. För att periodiseringen av en villkorlig tilläggsköpesumma inte oskäligt ska fördröja beviljandet av lagfart, registrering av ägande eller införande i aktieboken, föreslås det att i lagen om överlåtelseskatt infogas bestämmelser om att som tillräcklig utredning över betalning av skatten när lagfart eller registrering eller införande i aktieboken söks betraktas en utredning över att skatten har betalats för en tilläggsköpesumma som fastställs efter den föreskrivna tidsfristen för betalning av skatten.

Om skatten för ett villkorligt tilläggsvederlag betalas senare än inom två månader efter att tilläggsvederlaget fastställts räknas dröjsmålsränta på den försenade skatten från dagen efter den dag då skatten skulle betalas till betalningsdagen. Om tilläggsvederlaget inte deklarerats inom tidsfristen för den skatt som ska betalas för tilläggsvederlaget påförs en dröjsmålsavgift eller skattehöjning för försummelsen.

I överlåtelseavtalet kan man komma överens också om att det villkorliga vederlaget ska återbetalas om i de avtalet bestämda villkoren uppfylls. De föreslagna villkoren gäller inte återbetalning av ett villkorligt vederlag. Om vederlag som en följd av att ett sådant villkor uppfylls ska återbetalas och skatten har betalats till ett belopp som är högre än det som överenskommits i överlåtelseavtalet kan den skatteskyldige ansöka om att den skatt som betalats för det återbetalade vederlaget återbetalas genom det förfarande som föreskrivs i 40 § lagen om överlåtelseskatt.

4.1.8 Källbeskattning för löntagare från utlandet

Det föreslås att den allmänna källskatten för löntagare från utlandet enligt nyckelpersonslagen sänks till 25 procent. I fråga om löntagare från utlandet som betalar kommunalskatt till landskapet Åland föreslås det att källskatten sänks till 7,3 procent. År 2025 var den genomsnittliga kommunalskattesatsen i landskapet Åland 17,7 procent. Då blir det

sammanlagda beloppet av källskatten och den genomsnittliga kommunalskatten på Åland 25 procent. Dessutom föreslås det att lagen ändras så att det är möjligt också för finska medborgare att komma att omfattas av källskatten för löntagare från utlandet i högst 24 månader, om de övriga villkoren uppfylls. Ändringsförslagen bygger på skrivningarna under halvtidsöversynen om förbättring av incitamenten för arbete.

Sänkningen av källskattesatsen ökar klart den sporrande effekten av nyckelpersonsbeskattningen när syftet är att främja specialsakkunnigas ankomst till Finland. En lägre källskattesats har också större konkurrenskraft i en internationell granskning. Sänkningen av beloppet av den i 3 § i lagen föreskrivna källskatt som tas ut på löneinkomst från 32 procent till 25 procent samt sänkningen av den källskatt för löntagare som betalar kommunalskatt till en kommun som hör till landskapet Åland från 14,5 procent till 7,3 procent kan således betraktas som motiverade. Dessutom gör en lägre källskattesats att källbeskattningen i fortsättningen är lönsam på alla inkomstnivåer som uppfyller villkoren i nyckelpersonslagen, vilket gör beskattningen mer begriplig och konsekvent.

Utvidgningen av nyckelpersonslagen till återflyttande finska medborgare gör återkomsten mer lockande i synnerhet för personer i arbetsför ålder. Att tillämpningstiden begränsas till högst 24 månader kan emellertid vara motiverat för att finska medborgare som har bott i utlandet inte ska få en väsentligt fördelaktigare ställning än de som stadigvarande har bott i Finland, eftersom det finländska medborgarskapet redan i sig kan anses skapa band till Finland. Den kortare tillämpningstiden är också motiverad av den anledningen att man då undviker situationer där konstgjorda flyttnings- och boendearrangemang införs med skattefördel som mål.

4.1.9 Kostnader för juridisk rådgivning som betalas av arbetsgivaren

I propositionen föreslås det att det till inkomstskattelagen fogas en ny paragraf som gäller kostnader för juridisk rådgivning för arbetstagare som betalas av arbetsgivaren. Paragrafen ska tillämpas utöver på brottmål också på tvistemål och åläggande av administrativa påföljder.

Den föreslagna paragrafen gör det möjligt för arbetsgivaren att under de förutsättningar som anges i den skattefritt bekosta juridisk rådgivning för sin arbetstagare. Med kostnader för juridisk rådgivning avses kostnader som arbetstagaren orsakas av utredning, förundersökning, åtalsprövning, förhandling om förlikning och rättegång. Som centrala förutsättningar för att kostnaderna för juridisk rådgivning är skattefria föreskrivs att

- 1) det ligger i arbetsgivarens intresse att betala kostnaderna för den juridiska rådgivningen,
- 2) målet har uppkommit i samband med utförandet av arbetsuppgifter,
- 3) det inte är uppenbart att arbetstagaren borde ha uppfattat sin verksamhet som lagstridig redan vid tidpunkten för gärningen, och
- 4) arbetstagaren inte har fått ersättning för samma kostnader från något annat håll och arbetstagaren förbinder sig att till arbetsgivaren betala den ersättning som han eller hon eventuellt senare får från något annat håll.

Bestämmelsen ändrar den skattebehandling som fastställts genom högsta förvaltningsdomstolens förhandsbeslut KHO 2023:116 och förtydligar också i vidare bemärkelse skattebehandlingen av juridisk rådgivning som betalas av arbetsgivaren. Den föreslagna bestämmelsen utvidgar skattefriheten för kostnaderna också jämfört med beskattningsförfarandet före beslutet, där skattefriheten var kopplad till slutresultatet av

rättegången. Bestämmelsen saknar emellertid betydelse för bedömningen av om arbetstagaren i någon situation eventuellt kan dra av kostnaderna i sin egen beskattning om arbetsgivaren inte betalar kostnaderna.

4.2 De huvudsakliga konsekvenserna

4.2.1 Ekonomiska konsekvenser

4.2.1.1 Konsekvenser för de offentliga finanserna och för de skattskyldiga

Allmänt

I propositionen har de föreslagna ändringarnas konsekvenser i huvudsak bedömts med hjälp av den HVSR-mikrosimuleringsmodell som administreras av Skatteförvaltningen. Vid konsekvensbedömningen har dessutom utnyttjats Statistikcentralens SISU-mikrosimuleringsmodell.

De ändringar som föreslås i propositionen bedöms enligt en statisk uppskattning minska skatteinkomsterna 2026 med sammanlagt cirka 1 795 miljoner euro. Statens skatteinkomster bedöms minska med cirka 1 792 miljoner euro. Kommunernas skatteinkomster bedöms minska med cirka 3 miljoner euro. Församlingarnas skatteinkomster bedöms minska med cirka 0,5 miljoner euro och avkastningen av sjukvårdsavgiften i sjukvårdsförsäkringen bedöms öka med cirka 0,5 miljoner euro.

De ändringar som föreslås i statens inkomstskatteskala bedöms öka skatteintäkterna med totalt 16 miljoner euro. Statens skatteinkomster ökar med 13 miljoner euro och kommunernas skatteinkomster minskar med 3 miljoner euro.

De föreslagna ändringarna i arbetsinkomstavdraget bedöms minska skatteinkomsterna med totalt 1 894 miljoner euro, varav statens andel är 1 859 miljoner euro, kommunernas andel 29 miljoner euro, församlingarnas andel 3 miljoner euro och Folkpensionsanstaltens andel 3 miljoner euro.

Slopandet av rätten till avdrag för medlemsavgifter till arbetsmarknadsorganisationerna bedöms öka intäkterna från samfundsskatten med totalt 20 miljoner euro. Slopandet av skattefriheten för cykelförmån bedöms från och med 2028 öka intäkterna från samfundsskatten med totalt 2 miljoner euro. I en separat proposition kommer de föreslagna ändringarna i utdelningen av samfundsskatten att genomföras så att de nämnda samfundsskattegrunderna får en neutral effekt för kommunerna.

Förslaget om en tidsfrist för skatt som betalas på grund av villkorligt tilläggsvederlag bedöms minska avkastningen av överlåtelseskatten med cirka 4 miljoner euro.

De ändringar som föreslås i propositionen bedöms påverka hushållens och samfundens ekonomiska verksamhet, varför ändringarna har också indirekta konsekvenser. Lindringen av förvärvsinkomstbeskattningen ökar hushållens disponibla inkomster och kan öka konsumtionsefterfrågan. Dessutom bedöms lindringen av skatten på arbete ha positiva konsekvenser för sysselsättningen. Det uppskattas att den ökade ekonomiska verksamheten ökar skatte- och avgiftsintäkterna, till exempel mervärdesskatten, inkomstskatten och socialförsäkringsavgifterna. Uppskattningsvis minskar den dessutom de offentliga utgifterna, till exempel arbetslöshetsersättningarna och andra utgifter som hänför sig till sysselsättningen.

De indirekta konsekvenserna är dock svåra att bedöma, och det har inte varit möjligt att inkludera dessa i de ekonomiska konsekvenser som lagts fram i denna proposition.

Indexjustering i beskattningsgrunderna för förvärvsinkomster

I enlighet med regeringens beslut under ramförhandlingarna föreslås det i grunderna för förvärvsinkomstskatten en indexjustering till fullt belopp på 3,6 procent i förtjänstnivåindex, frånsett de tre högsta inkomstklasserna i inkomstskatteskalen. Enligt finansministeriets prognos från hösten 2025 uppskattas det att förändringen av konsumentprisindex 2026 kommer att uppgå till 1,4 procent och förändringen av förtjänstnivåindex till 3,6 procent. Det föreslås att indexjusteringen görs genom en höjning av inkomstgränserna för den progressiva inkomstskatteskalen, frånsett inkomstgränserna för de tre högsta inkomstklasserna, samt genom en ändring av maximibeloppet för grundavdraget och maximibeloppet för arbetsinkomstsvdraget samt inflödesprocenten och minskningsprocenten så att indexjusteringen inte gäller de inkomstnivåer som är föremål för sänkningen av de högsta marginalskatterna. Indexjusteringen av grunderna för förvärvsinkomstskatten bedöms minska förvärvsinkomstskatterna med cirka 680 miljoner euro.

På grund av indexjusteringarna i statens progressiva inkomstskatteskala bedöms de föreslagna ändringarna på årsnivå minska skatteinkomsterna med totalt cirka 406 miljoner euro, varav statens andel är 403 miljoner euro och kommunernas andel 3 miljoner euro. Ändringarnas konsekvenser för församlingarnas och Folkpensionsanstaltens skatteinkomster bedöms vara liten.

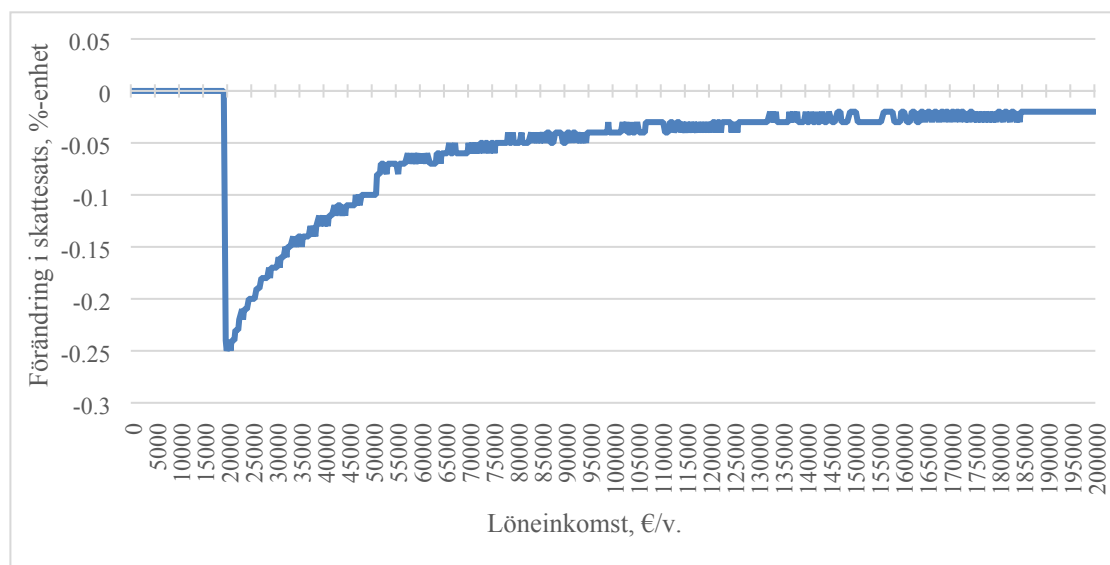
Den höjning av arbetsinkomstsvdraget som är förknippad med indexjusteringen bedöms minska skatteinkomsterna med totalt cirka 216 miljoner euro, varav statens andel är 203 miljoner euro, kommunernas andel 11 miljoner euro, församlingarnas andel 1 miljoner euro och Folkpensionsanstaltens andel 1 miljoner euro. Höjningen av grundavdraget bedöms minska skatteinkomsterna med totalt cirka 58 miljoner euro, varav statens andel är 28 miljoner euro, kommunernas andel 23 miljoner euro, församlingarnas andel 3 miljoner euro och Folkpensionsanstaltens andel 4 miljoner euro.

Det faktum att indexjusteringen inte görs för de tre högsta inkomstklasserna ökar skatteinkomsterna med totalt cirka 185 miljoner euro jämfört med om indexjusteringen skulle göras till fullt belopp i alla inkomstklasser.

Höjning i enlighet med regeringsprogrammet av arbetsinkomstsvdraget för små- och medelinkomsttagare

Den lindring av beskattningen av arbete genom höjning av arbetsinkomstsvdraget som anges i regeringsprogrammet och som görs med fokusering på små- och medelinkomsttagare bedöms minska skatteinkomsterna med totalt cirka 100 miljoner euro, varav statens andel är 94 miljoner euro, kommunernas andel 5 miljoner euro, församlingarnas andel 0,5 miljon euro och Folkpensionsanstaltens andel 0,5 miljon euro.

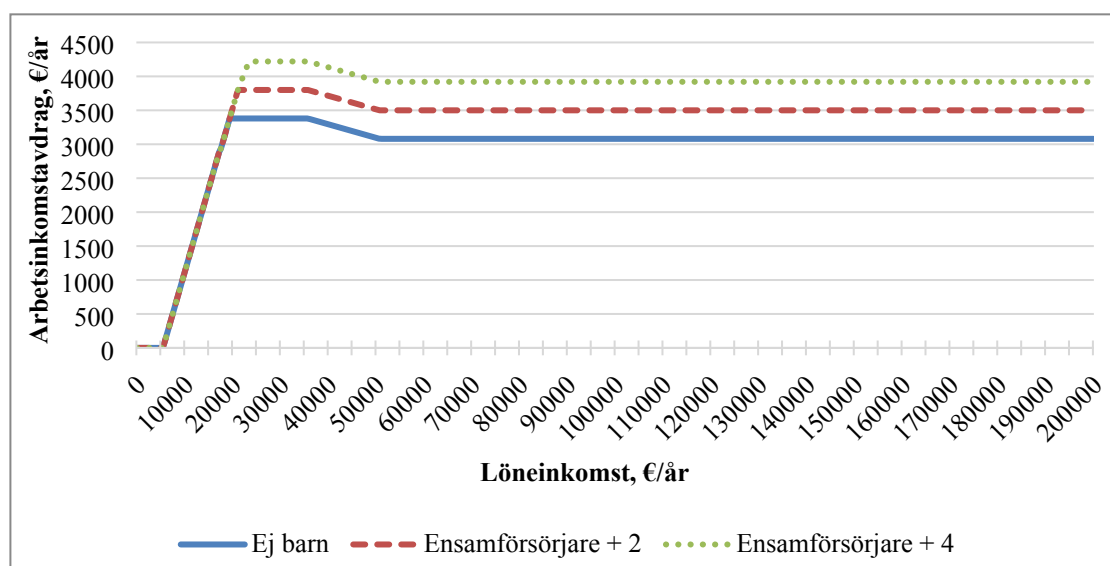
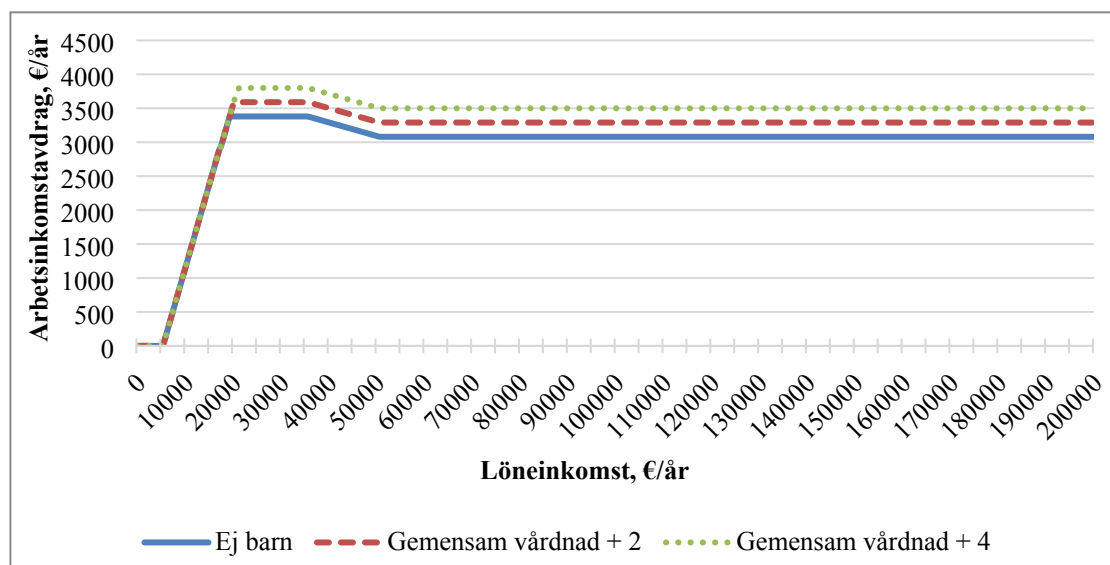
I figuren nedan visas inverkan av den föreslagna ändringen för löntagares skattesats vid olika inkomstnivåer. Av figuren framgår att skattesatsen sänks på alla inkomstnivåer, men inverkan är störst för små- och medelinkomsttagare – i synnerhet i årsinkomstintervallet 20 000–50 000 euro. Den sänkta skattesatsen minskar med stigande inkomster och på de höga skattenivåerna är ändringen bara liten, knappt -0,05 procentenheter.



Höjning av arbetsinkomstavdraget på grund av minderårigt barn

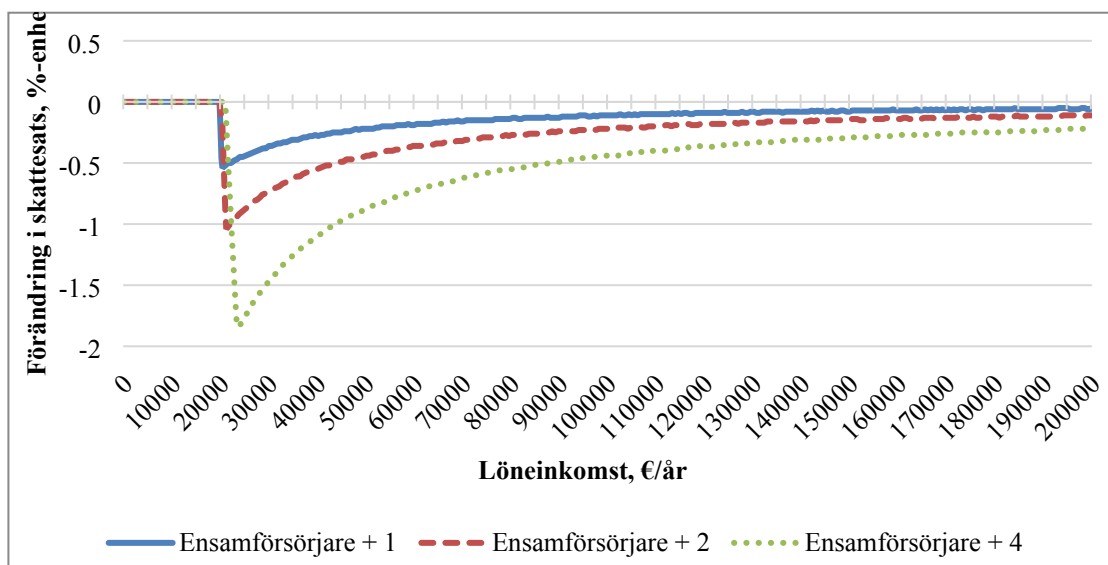
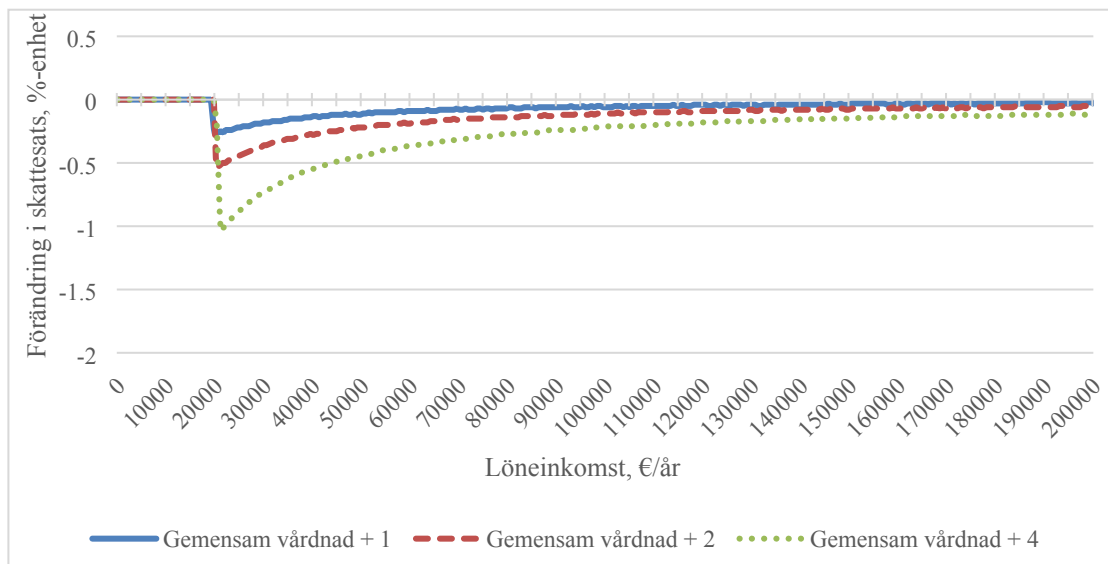
I enlighet med vad som fastställdes vid regeringens halvtidsöversyn förbättras incitamenten för arbete i barnfamiljer och köpkraften stärks genom att höjningen av arbetsinkomstavdraget per barn ökas. Den höjning av arbetsinkomstavdraget med 50 euro per barn som trädde i kraft 2025 ökas med ytterligare 55 euro, varvid höjningen av arbetsinkomstavdraget per barn stiger till totalt 105 euro per föräldrar som delar på vårdnaden och 210 euro per barn för ensamförsörjare. Den här tilläggshöjningen på 55 euro bedöms minska skatteinkomsterna med totalt cirka 100 miljoner euro, varav statens andel är 95 miljoner euro, kommunernas andel 4 miljoner euro, församlingarnas andel 0,5 miljon euro och Folkpensionsanstaltens andel 0,5 miljon euro.

Av figurerna nedan framgår vilken inverkan förslaget har på beloppet av arbetsinkomstavdraget vid olika inkomstnivåer och med olika antal barn för både föräldrar som delar på vårdnaden och ensamförsörjare.



Av figurerna nedan framgår vilken inverkan förslaget har på skattesatsen för löneinkomst vid olika inkomstnivåer och med olika antal barn för både föräldrar som delar på vårdnaden och ensamförsörjare. Till exempel lindras beskattningen för en ensamförsörjare med två barn som omfattas av höjningen som mest med cirka 0,6 procentenheter vid en inkomstnivå på cirka 20 500 euro per år. Den relativa skattelindringen minskar när inkomsterna stiger och i inkomstintervallet 25 000–50 000 euro per år är ändringen av skattesatsen i medeltal cirka 0,3 procentenheter. Till exempel för en ensamförsörjare med två barn är arbetsinkomstavdraget från beskattningen vid avdrag till maximibelopp och på det område där minskningen görs 210 euro högre än för en person som inte har något minderårigt barn att försörja. På motsvarande sätt

lindras beskattningen för en ensamförsörjare med två barn som mest med cirka 1,05 procentenheter vid inkomstnivån cirka 21 300 euro per år, och med i medeltal cirka 0,6 procentenhet i inkomstintervallet 25 000–50 000 euro per år.



Lindring av arbetsbeskattningen och sänkning av de högsta marginalsattesatserna enligt beslut vid ramförhandlingarna 2025

I enlighet med vad som slogs fast vid regeringens halvtidsöversyn förbättras incitamenten för arbete och köpkraften stärks genom att beskattningen av arbete lindras för små- och

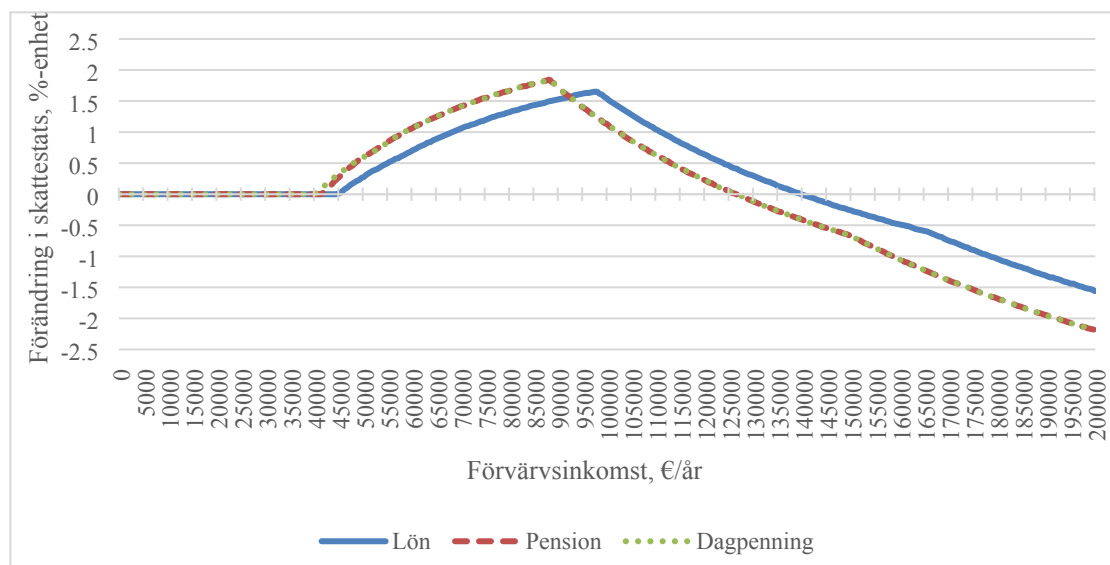
medelinkomsttagare. Dessutom sänks de högsta marginalsattesatserna i förvärsinkomstbeskattningen till cirka 52 procent. Ändringen görs genom att parametrarna för arbetsinkomstavdraget ändras och den andra minskningen i avdraget slopas samt genom att inkomstgränserna och marginalskatteprocenterna i statens inkomstskatteskala ändras.

Den ändring som föreslås i statens inkomstskatteskala bedöms öka statens skatteinkomster med totalt 390 miljoner euro. Ändringens konsekvenser för kommunernas, församlingarnas och Folkpensionsanstaltens skatteinkomster bedöms vara liten.

I figuren nedan visas inkomstskatteskalen för 2026, där ingen indexjustering har gjorts för de tre högsta inkomstklasserna. I figuren visas dessutom en förnyad skala, med hjälp av vilken de högsta marginalsattesatserna sänks till cirka 52 procent.

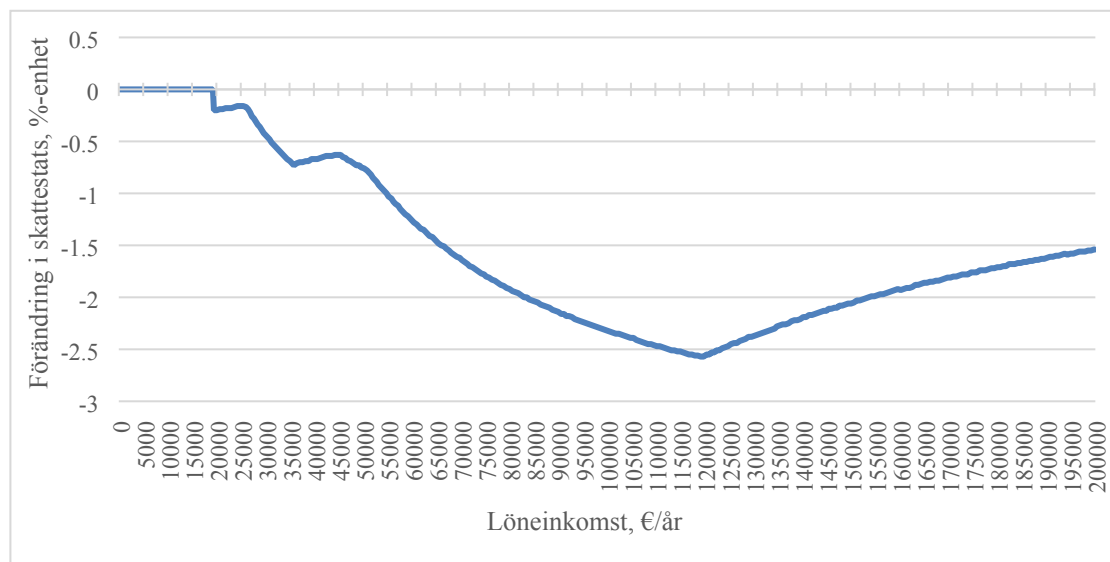
Delvis indexjusterad skala 2026			Förnyad skala 2026		
Beskattningsbar förvärsinkomst, €	Skatt vid den undre gränsen, €	Skatt för den del av inkomsten som överskrider den undre gränsen, %	Beskattningsbar förvärsinkomst, €	Skatt vid den undre gränsen, €	Skatt för den del av inkomsten som överskrider den undre gränsen, %
0–22 000	0	12,64	0–22 000	0	12,64
22 000–32 600	2 780,80	19	22 000–32 600	2 780,80	19
32 600–52 100	4 794,80	30,25	32 600–40 100	4 794,80	30,25
52 100–88 200	10 693,55	34	40 100–52 100	7 063,55	33,25
88 200–150 000	22 967,55	41,75	52 100–	11 053,55	37,5
150 000–	48 769,05	44,25			

I figuren nedan visas konsekvenserna av den föreslagna ändringen i statens inkomstskatteskala på skattesatsen för olika inkomsttagare vid olika inkomstnivåer. Figuren visar att ändringen skärper förvärsinkomstbeskattningen i inkomstintervallet cirka 41 000–139 000 euro per år, medan beskattningen lindras vid inkomstnivåer som är högre än detta.

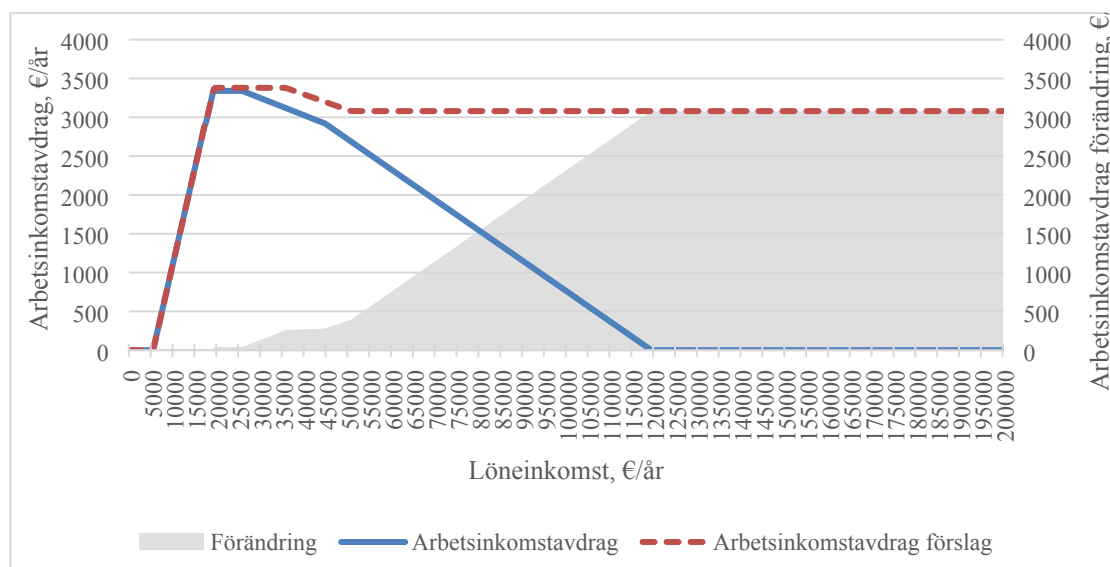


De föreslagna ändringarna i arbetsinkomstavdraget bedöms minska skatteinkomsterna med totalt 1 478 miljoner euro, varav statens andel är 1 467 miljoner euro, kommunernas andel 9 miljoner euro, församlingarnas andel 1 miljon euro och Folkpensionsanstaltens andel 1 miljon euro.

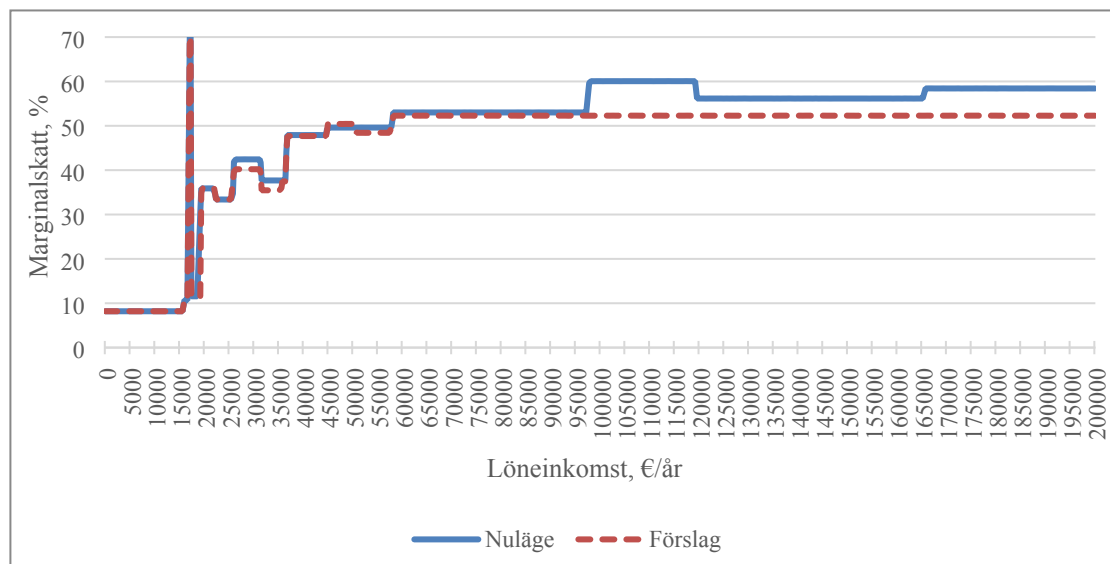
I figuren nedan visas konsekvenserna av den föreslagna ändringen på löntagares skattesats vid olika inkomstnivåer. Figuren visar att skattesatsen sjunker när årsinkomsterna överskrider cirka 19 400 euro. Den största skattelindringen gäller inkomstnivån cirka 120 000 euro per år, varvid den genomsnittliga skattesatsen sjunker med cirka 2,6 procentenheter.



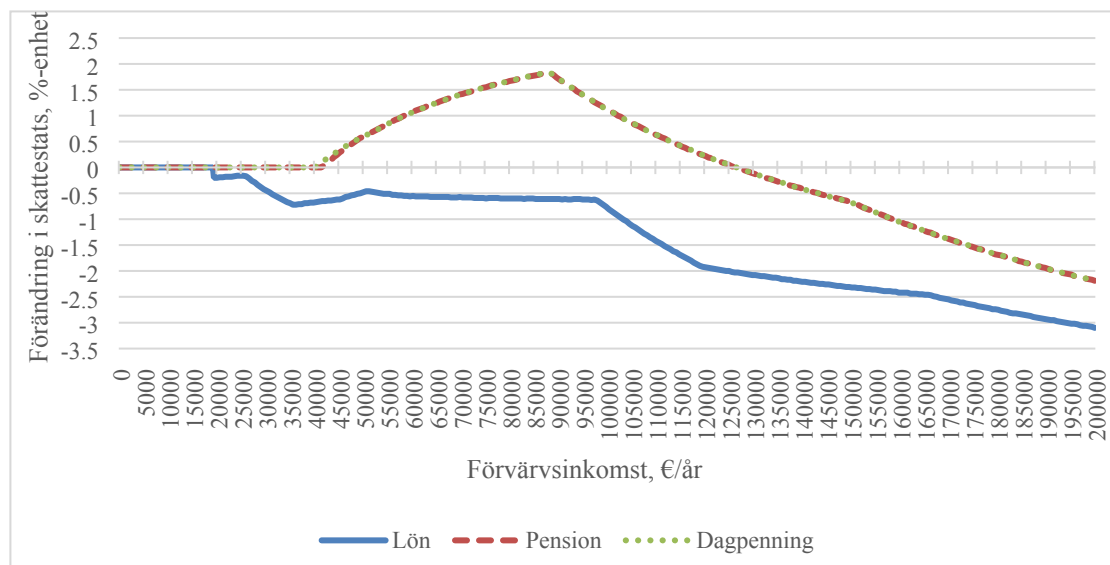
I figuren nedan visas inverkan av den föreslagna ändringen på löntagares arbetsinkomstavdrag vid olika inkomstnivåer. Figuren visar att profilen för avdraget ändras som en följd av slopandet den andra minskningen så att avdraget i fortsättningen beviljas till samma belopp från och med årsinkomster på cirka 50 550 euro.



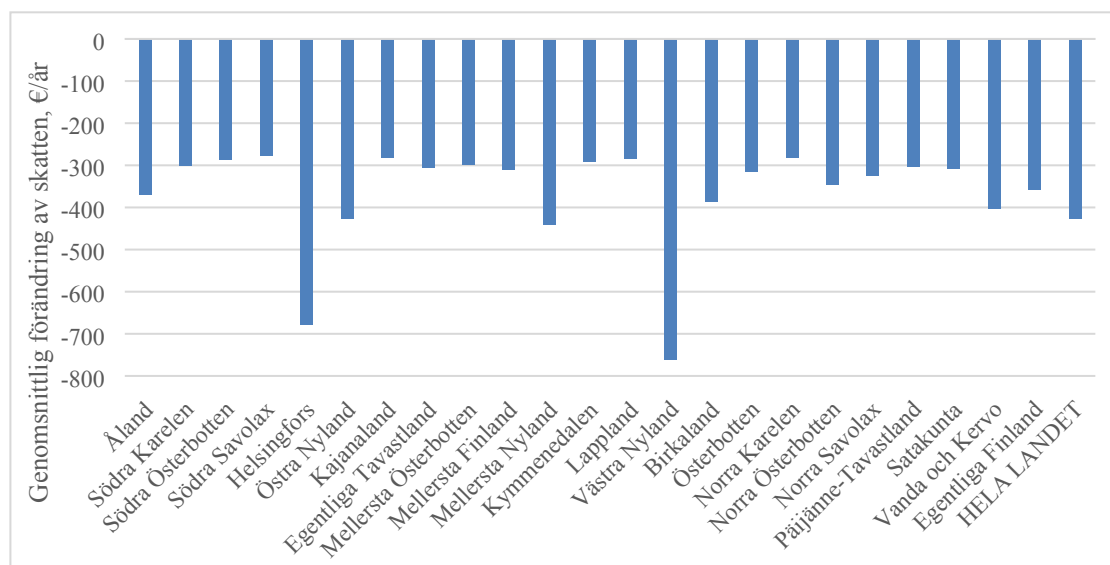
När de föreslagna ändringarna i både inkomstskatteskalen och arbetsinkomstavdraget beaktas avgränsas marginalskattesatserna som högst till cirka 52 procent. I figuren nedan visas löntagares marginalskattesats på olika inkomstnivåer före och efter ändringen.



I figuren nedan visas den sammantagna inverkan av de föreslagna ändringarna för olika inkomsttagare vid olika inkomstnivåer. Ändringarna lindrar beskattningen på arbete från och med årsinkomster på cirka 19 400 euro. Från och med årsinkomster på cirka 100 000 börjar inverkan av de sänkta marginalskattesatserna och sloandet av den andra minskningen av arbetsinkomstavdraget framträda tydligare. Beskattningen av pensions- och förmånsinkomsterna skärps i inkomstintervallet cirka 41 000–126 000 euro per år, varefter beskattningen åter börjar lindras. Enligt förslaget ska beskattningen för pensionstagare lindras genom att tilläggsskatten på pensionsinkomst lindras.



Av figuren nedan framgår de genomsnittliga ändringarna i skatterna områdesvis. Ändringen är större än genomsnittet i Helsingfors och Nyland och något mindre än genomsnittet i Södra Österbottens, Södra Savolax, Kajanalands, Kymmenedalens, Lapplands och Norra Karelens välfärdsområde.

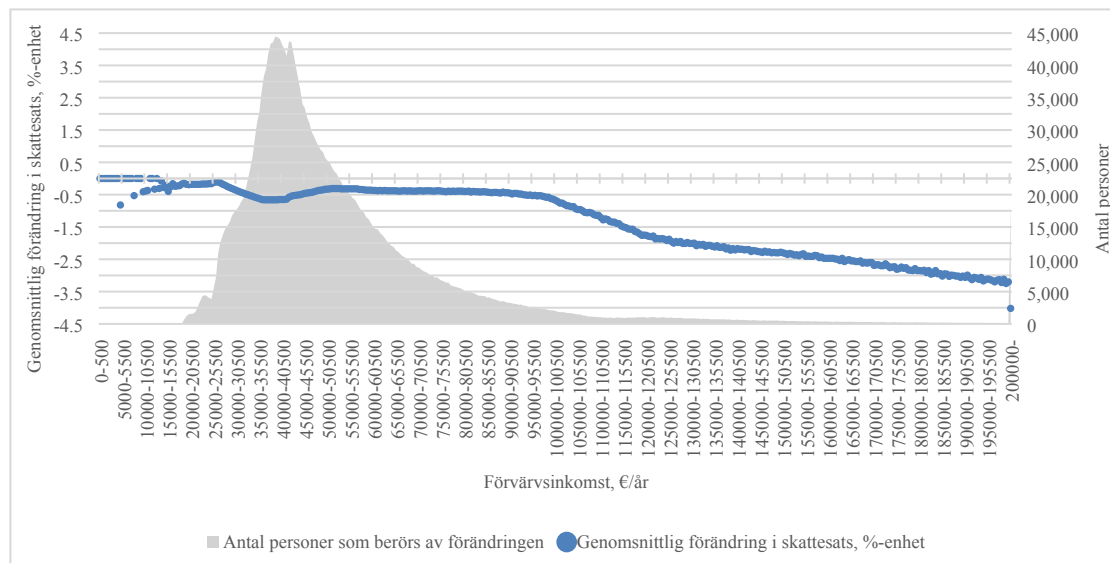


Ändringen inverkar på beskattningen för cirka 2,5 miljoner skattskyldiga. Konsekvenserna bedöms till cirka 35,9 riktas mot kvinnor och till 64,1 procent mot män. I fråga om dem som omfattas av ändringen stiger den disponibla inkomsten i genomsnitt med 324 euro för kvinnor och 517 euro för män.

Av tabellen nedan framgår skatteintäktseffekten av ändringen per inkomstdecil och inkomsttagargrupp. Granskat per inkomsttagargrupp inriktas ändringen i huvudsak på löntagare och företagare. Granskat per inkomstdecil inriktas cirka 64 procent av skatteintäktseffekten på den högsta decilen.

SOCA Decil	Löntagare	Pensionstagare	Företagare	Arbetslös	Övriga	TOTALT
1	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %
2	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %
3	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %
4	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %
5	1 %	0 %	0 %	0 %	0 %	1 %
6	5 %	0 %	0 %	0 %	0 %	6 %
7	9 %	0 %	0 %	0 %	0 %	9 %
8	11 %	-1 %	0 %	0 %	0 %	10 %
9	12 %	-2 %	0 %	0 %	0 %	10 %
10	58 %	0 %	3 %	0 %	2 %	63 %
TOTALT	96 %	-2 %	4 %	0 %	2 %	100 %

I figuren nedan visas en uppskattning beräknad utifrån totalmaterialet om personbeskattningen av den genomsnittliga ändringen av förvärvsinkomsten och antalet personer som omfattas av ändringen. Beräkningen har gjorts per inkomstklass om 500 euro och gäller ändringen till följd av lindringen av beskattningen av arbete och sänkningen av de högsta marginalskattesatserna, när beskattningen av arbete lindras och de högsta marginalskattesatserna sänks. Till följd av ändringen skärps beskattningen för cirka 0,16 miljoner skattskyldiga och lindras för cirka 2,4 miljoner skattskyldiga. Den genomsnittliga skärpningen ungefär 426 euro om året och den genomsnittliga lindringen ungefär -485 euro om året.



Med stöd av forskningslitteraturen kan det antas att sänkningen av de högsta marginalskattesatserna finansierar sig själv delvis eller till och med helt på lång sikt. Effekterna realiserar sannolikt först på längre sikt och det är svårt att uppskatta dem exakt.

Sänkningen av de högsta marginalskatterna förbättrar incitamenten för arbete, företagardrivan och det mentala kapitalet, och den inverkar förutom på mängden arbete också på effektiviteten i arbetet. Ändringens konsekvenser för beteendet kan bedömas med hjälp av elasticiteten i den beskattningsbara inkomsten. Elasticiteten i den beskattningsbara inkomsten beskriver med hur många procent arbetet, som i allmänhet mäts i inkomst, ändras när den inkomst som kvarstår efter skatt ändras med en procent. Elasticiteten beskriver samtidigt förändringen både i den tid som används för arbete och effektiviteten i arbetet (kunskaper och flit). I forskningslitteraturen ligger största delen av de empiriskt uppskattade estimaten av elasticitet mellan noll och ett. Utifrån tidigare undersökningar uppskattades det att elasticiteten ligger på nivån 0,16–0,22², men

² Jäntti, M., Pirttilä, J., Selin, H., 2015. Estimating labour supply elasticities based on cross-country micro data: A bridge between micro and macro estimates? *Journal of Public Economics* 127, 87–99 (the Nordic Model).

Matikka, T. (2018). Elasticity of Taxable Income: Evidence from Changes in Municipal Income Tax Rates in Finland. *The Scandinavian Journal of Economics*, 120(3), 943–973.

Miao, D., Selin, H., & Söderström, M. (2022). Earnings Responses to Even Higher Taxes. IFAU Working Paper 2022:12.

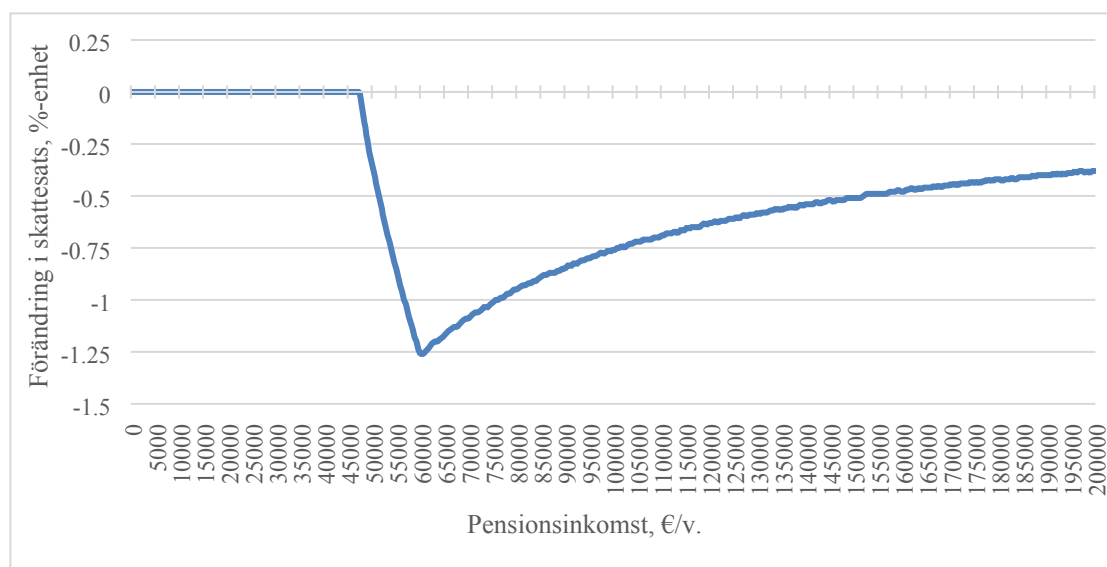
i den senaste tidens forskning har man strävat efter att bättre ta hänsyn också till långsiktiga effekter och till exempel Kleven m.fl. (2023)³ uppskattade baserat på ett danskt material den långsiktiga elasticiteten till 0,4.

Graden av självfinansiering vid sänkning av de högsta marginalsattesatserna kan bedömas på det sätt som Kuusi m.fl. (2025)⁴ har presenterat och med parametrarna för inkomstomvandling. Om elasticiteten för den beskattningsbara inkomsten antas vara 0,2 blir självfinansieringsgraden för marginalsatten 76 procent. Elasticitetsvärdet 0,2 kan emellertid betraktas som mycket försiktigt med beaktande bland annat av de begränsningar som är förknippade med kortfristiga reaktioner. Om man tillämpar elasticitetsvärdet 0,4 stiger självfinansieringsgraden klart över 100 procent. Självfinansieringens omfattning och hur den infaller tidsmässigt är emellertid förknippade med betydande osäkerheter.

Lindring av tilläggsskatten på pensionsinkomst

Det föreslås att de högsta marginalsattesatserna sänks genom att den andra minskningen av arbetsinkomstavdraget slopas och genom att statens inkomstkatteskala ändras. Ändringarna i skalan stramar åt beskattningen av andra inkomster än löne- och arbetsinkomster. Ändringarnas åtstramande inverkan på beskattningen av pensionsinkomster lindras genom att tilläggsskatten på pensionsinkomst sänks. Sänkningen av tilläggsskatten på pensionsinkomst uppskattas minska statens skatteintäkter med cirka 64 miljoner euro.

I figuren nedan visas ändringen i skattesatsen på pensionsinkomst i procentenheter vid olika inkomstnivåer efter ändringen i tilläggsskatten på pensionsinkomst.

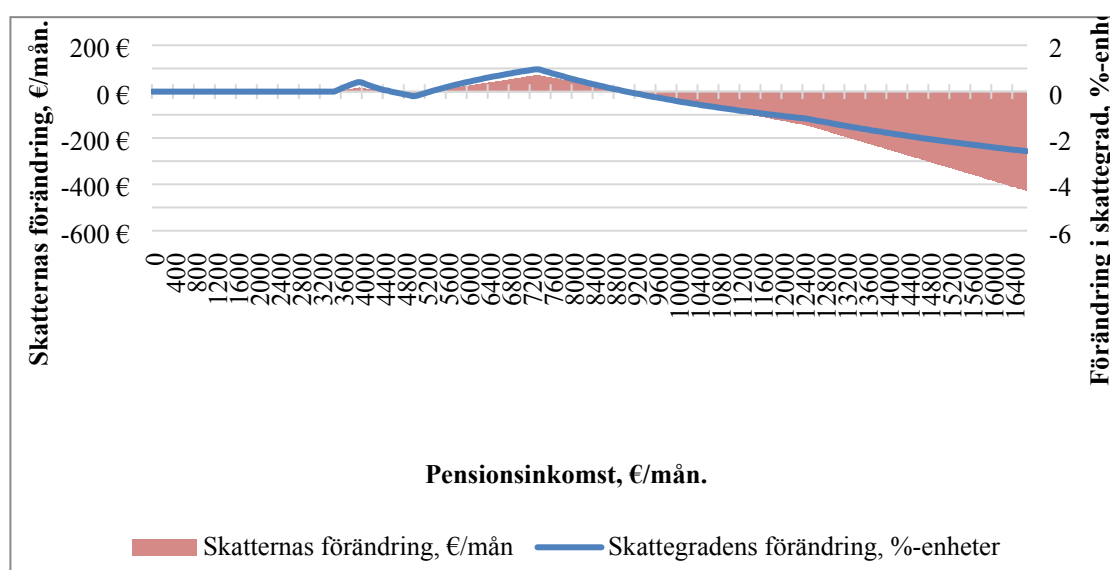


³ Kleven, Henrik and Kreiner, Claus Thustrup and Larsen, Kristian and Søgaard, Jakob Egholt, Micro vs Macro Labor Supply Elasticities: The Role of Dynamic Returns to Effort (August 2023). NBER Working Paper No. w31549.

⁴ Kuusi, T., Kotamäki, M., Kirkko-Jaakkola, M. (2025). Talous takalukossa – Suomen korkeiden rajaverojen ongelma. Etlä Raportti 158.

Efter ändringarna i skalan och tilläggsskatten på pensionsinkomst skärps beskattningen av pensionsinkomst i inkomstintervallet cirka 42 000–55 000 euro per år i genomsnitt med cirka 8 euro per månad. I inkomstintervallet 55 000–64 000 euro per år lindras beskattningen på pensionsinkomst med cirka 5 euro per månad. I inkomstintervallet 64 000–108 000 euro per år skärps beskattningen på pensionsinkomst i genomsnitt med 36 euro per månad och som mest med cirka 72 euro per månad. Beskattningen av pensionsinkomsten lindras vid årsinkomster på mer än cirka 108 000 euro.

I figuren nedan visas ändringen i skattesatsen för pensionsinkomst i procentenheter (det blå strecket) och ändringen i skatter som betalas på pensionsinkomst i euro per månad (det röda strecket) vid olika inkomstnivåer.



Samverkan av de föreslagna ändringarna på skattesatserna

I tabellerna nedan visas de samlade konsekvenserna av ändringsförslagen i denna proposition för inkomstskattegrunderna för statens progressiva inkomstskatteskala, arbetsinkomstavrdraget, grundavdraget och tilläggsskatten på pensionsinkomst i fråga om skattesatserna för löntagare, pensionsinkomsttagare och förmånstagare under 53 år på olika inkomstnivåer. I siffrorna i tabellen ingår statens inkomstskatt, den genomsnittliga kommunalskatten, rundradioskatten, den genomsnittliga kyrkoskatten, sjukvårdsavgiften och dagpenningsavgiften i sjukförsäkringen samt arbetstagares arbetspensionsförsäkringsavgift och löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie. I kalkylerna har använts 2025 års genomsnittliga skattesatser för kommunalskatten och kyrkoskatten samt löntagaravgifterna för 2025.

Löneinkomst, €/år	Grunderna för 2025	Föreslagna grunder för 2026	Ändring i skattesatsen, %-enheter	Skatteändring, €/år
5 000	7,74	7,74	0	0
10 000	7,74	7,74	0	0
20 000	10,88	9,65	-1,23	-246
30 000	19,96	18,56	-1,4	-420
40 000	25,54	23,97	-1,57	-628
50 000	30,11	28,94	-1,17	-585
60 000	33,35	32,32	-1,03	-618
70 000	36,05	35,13	-0,92	-644
80 000	38,07	37,24	-0,83	-664
90 000	39,64	38,88	-0,76	-684
100 000	41,09	40,19	-0,9	-900
110 000	42,75	41,26	-1,49	-1639
120 000	44,13	42,15	-1,98	-2376
130 000	45	42,9	-2,3	-2 938
140 000	45,94	43,56	-2,38	-3 332
150 000	46,60	44,12	-2	-3 720
160 000	47,18	44,61	-2,57	-4 112
170 000	47,76	45,05	-2,71	-4 607
180 000	48,34	45,43	-2,91	-5 238
190 000	48,85	45,78	-3,07	-5 833
200 000	49,3	46,09	-3,23	-6 460

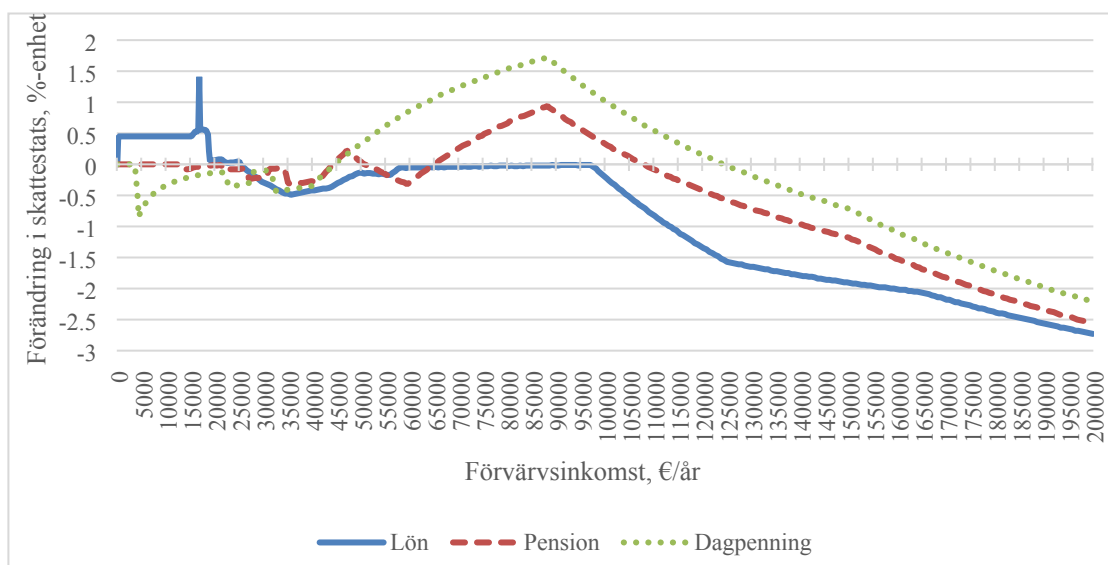
Pensionsinkomst, €/år	Grunderna för 2025	Föreslagna grunder för 2026	Ändring i skattesatsen, %-enheter	Skatteändring, €/år
5 000	0	0	0	0
10 000	0	0	0	0
20 000	13,41	13,12	-0,29	-58
30 000	21,66	21,24	-0,42	-126
40 000	27,01	26,51	-0,5	-200
50 000	31,51	31,4	-0,11	-55
60 000	34,49	34	-0,5	-294
70 000	36,74	36,81	0,07	49
80 000	38,43	38,93	0,5	400

Pensionsinkomst, €/år	Grunderna för 2025	Föreslagna grunder för 2026	Ändring i skattesatsen, %- enheter	Skatteändring, €/år
90 000	39,89	40,57	0,68	612
100 000	41,7	41,89	0,19	190
110 000	43,18	42,96	-0,22	-242
120 000	44,41	43,86	-0,55	-660
130 000	45,5	44,62	-0,83	-1 079
140 000	46,35	45,27	-1,08	-1 512
150 000	47,12	45,83	-1,29	-1 935
160 000	47,96	46,32	-1,64	-2 624
170 000	48,69	46,8	-1,93	-3 281
180 000	49,35	47,15	-2,20	-3 960
190 000	49,93	47,49	-2,44	-4 636
200 000	50,46	47,80	-2,66	-5 320

Dagpennings- inkomst, €/år	Grunderna för 2025	Föreslagna grunder för 2026	Ändring i skattesatsen, %- enheter	Skatteändring, €/år
5 000	4,81	3,99	-0,82	-41
10 000	15,98	15,57	-0,41	-41
20 000	22,17	21,97	-0,2	-40
30 000	25,41	25,24	-0,17	-51
40 000	28,79	28,35	-0,44	-176
50 000	31,16	31,4	0,24	120
60 000	33,23	34	0,77	462
70 000	34,82	35,98	1,16	812
80 000	36,01	37,47	1,46	1168
90 000	37,1	38,62	1,52	1368
100 000	38,6	39,55	0,95	950
110 000	39,83	40,3	0,47	517
120 000	40,85	40,93	0,08	96
130 000	41,72	41,47	-0,25	-325
140 000	42,46	41,92	-0,54	-756
150 000	43,11	42,32	-0,8	-1185
160 000	43,83	42,67	-1,16	-1 856
170 000	44,46	42,97	-1,49	-2 533

Dagpennings- inkomst, €/år	Grunderna för 2025	Föreslagna grunder för 2026	Ändring i skattesatsen, %- enheter	Skatteändring, €/år
180 000	45,02	43,25	-1,77	-3 186
190 000	45,53	43,49	-2,04	-3 876
200 000	45,98	43,71	-2,27	-4 540

Granskat som helhet och med beaktande av de ändringar som föreslås i denna proposition, höjningen av förvärvsnivån samt ändringarna i socialförsäkringsavgifterna i utbetalningssystemet enligt prognosen hösten 2025, lindras inkomstbeskattningen för löntagare som är små- och medelinkomsttagare – som betalar också andra än avgifter av skattenatur – en aning 2026 jämfört med 2025. Beskattningen av höginkomsttagare lindras klart, vilket beror i synnerhet på sänkningen av de högsta marginalskattesatserna. Beskattningen av pensionstagare stramas åt en aning vid inkomstnivån cirka 45 000–50 000 euro per år, och i genomsnitt med cirka 0,48 procentenheter vid inkomstnivån cirka 65 000–108 000 euro per år. Beskattningen av förmånsinkomster lindras något för små- och medelinkomsttagare med dagpenningsinkomst, men skärps vid inkomstnivån cirka 45 000–124 000 euro per år. På högre inkomstnivåer lindras beskattningen av dagpenningsinkomst däremot.



Slopandet av rätten att i personbeskattningen dra av medlemsavgifter till arbetsmarknadsorganisationer

Slopandet av rätten att i beskattningen dra av medlemsavgifter till arbetsmarknadsorganisationer bedöms öka skatteinkomsterna med totalt cirka 171 miljoner euro, varav statens andel är 127 miljoner euro, kommunernas andel 35 miljoner euro, församlingarnas andel 4 miljoner euro och Folkpensionsanstaltens andel 5 miljoner euro.

Förslaget påverkar personer som är eller blir medlemmar i fackförbund och betalar medlemsavgift. I och med förslaget slopas rätten till skatteavdrag för medlemsavgiften, vilket ökar den faktiska kostnaden för medlemsavgiften för de enskilda medlemmarna.

Till exempel en person som har en årlig medlemsavgift på 300 euro har tidigare kunnat dra av avgiften i beskattningen enligt marginalskattesatsen (till exempel 47 procent). Detta har inneburit en skattenytta på cirka 141 euro, varvid den faktiska kostnaden för medlemsavgiften har varit cirka 159 euro per år. Om förslaget förverkligas slopas rätten till skatteavdrag, varvid medlemsavgiften ska betalas till fullt belopp – det vill säga 300 euro per år. Således stiger personens faktiska kostnad för medlemskapet med cirka 89 procent.

Om medlemsavgiften är till exempel 150 euro och personen tidigare har fått avdrag enligt en marginalskattesats på 35 procent, har detta inneburit en skattenytta på cirka 52,50 euro, varvid den faktiska kostnaden för medlemsavgiften har varit cirka 97,50 euro per år. När rätten till skatteavdrag slopas ska medlemsavgiften betalas till fullt belopp, det vill säga 150 euro per år. Således stiger den faktiska kostnaden med cirka 54 procent, det vill säga med 52,50 euro.

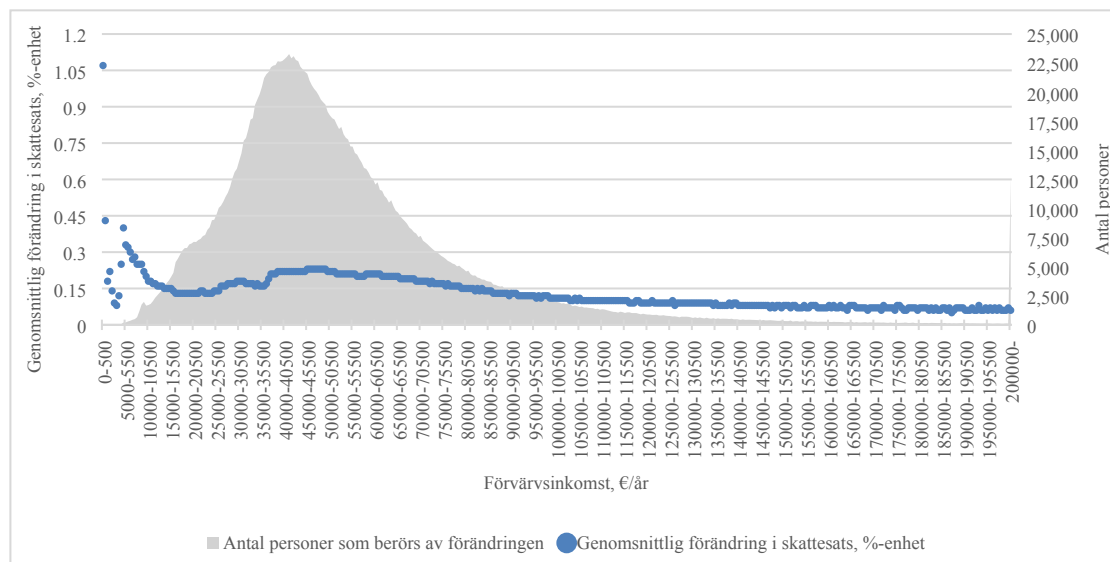
Ändringen inverkar på beskattningen för cirka 1,98 miljoner skattskyldiga. Av inverkan bedöms cirka 51 inriktas på kvinnor och 49 procent på män. I fråga om dem som omfattas av ändringen sjunker den disponibla inkomsten med i genomsnitt 91 euro för kvinnor och 93 euro för män.

Av tabellen nedan framgår skatteintäktseffekten av ändringen per inkomstdecil och inkomsttagargrupp. Granskat per inkomsttagargrupp inriktas ändringen i huvudsak på löntagare. Granskat per inkomstdecil inriktas cirka 55 procent av skatteintäktseffekten på de två högsta decilerna.

SOCA Decil	Löntagare	Pensionstagare	Företagare	Arbetslös	Övriga	TOTALT
1	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %
2	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %
3	0 %	0 %	0 %	0,1 %	0 %	0,2 %
4	0,3 %	0,0 %	0 %	0,3 %	0 %	0,7 %
5	1,9 %	0,1 %	0,1 %	0,4 %	0 %	2,6 %
6	7,1 %	0,2 %	0,1 %	0,3 %	0 %	7,7 %
7	14,1 %	0,2 %	0,1 %	0,2 %	0 %	14,5 %
8	20,6 %	0,2 %	0,1 %	0,1 %	0 %	21,0 %
9	25,9 %	0,2 %	0,2 %	0,0 %	0 %	26,4 %
10	25,6 %	0,4 %	0,5 %	0,0 %	0,3 %	26,9 %
TOTALT	95,6 %	1,4 %	1,1 %	1,5 %	0,4 %	100,0 %

I figuren nedan visas en uppskattning beräknad utifrån totalmaterialet om personbeskattningen av den genomsnittliga ändringen av förvärvsinkomsten och antalet personer som omfattas av ändringen. Beräkningen har gjorts per inkomstklass om 500 euro och gäller när rätten att dra av medlemsavgiften till arbetsmarknadsorganisationer slopas. Till följd av ändringen skärps beskattningen för cirka 1,98 miljoner skattskyldiga. I medeltal bedöms ändringen av

skattesatsen vara ungefär 0,2 procentenheter och skatteändringen vid den genomsnittliga skatteändringen vara cirka 86 euro per år.



Att rätten att i beskattningen dra av medlemsavgiften till arbetsmarknadsorganisationer slopas kan försvaga lockelsen i att höra till fackförbund och arbetsgivarorganisationer. Rätten till skatteavdrag sänker den faktiska kostnaden för medlemsavgiften för en enskild medlem, och slopandet av avdragsrätten kan leda till att man börjar förhålla sig mer kritiskt till medlemskap i förhållande till den nytta det för med sig.

I Sverige gjordes motsvarande ändring 2007 och 2019, då rätten att i beskattningen dra av medlemsavgifterna till fackförbunden slopades. Som en följd av detta minskade organiseringsgraden i synnerhet inom den privata sektorn. Även om skatteavdraget för medlemsavgifterna senare delvis återinfördes återgick organiseringsgraden inte till den tidigare nivån.

Färska finländska enkätundersökningar⁵ visar att ungefär en femtedel av medlemmarna i förbunden överväger att utträda ur förbundet om avdragsrätten slopas. I synnerhet yngre arbetstagare och arbetstagare på lägre inkomstnivå verkar vara känsligare för ändringen. Även om en del av de medlemmar som avses ovan kan bli kvar som medlemmar på grund av övertygelse eller av praktiska skäl, till exempel på grund av tjänster från förbundet, kan effekten som helhet ändå vara betydande med tanke på medlemsantalen och organiseringsgraden.

Enligt en norsk undersökning⁶ har företag bättre framgång när organiseringsgraden bland arbetstagarna, det vill säga andelen arbetstagare som hör till fackförbund, är högre. Det

⁵ [Näin moni aikoo erota liitosta, jos jäsenmaksujen verovähennys poistuu | HS.fi](#)
[Undersökning: Näin ay-jäsenmaksujen verovähennysten poisto vaikuttaa suomalaisiin - Ilta-Sanomat.](#)

⁶ Barth E., Bryson A., Dale-Olsen H. (2020). 'Union Density Effects on Productivity and Wages', The Economic Journal, Volume 130, Issue 631, October 2020, Pages 1898–1936.

konstaterades att medlemskap i fackförbund har en tydlig och positiv effekt på företagens produktivitet.

I undersökningen utnyttjades ändringar i beskattningen som påverkade priset på förbundens medlemsavgifter. På det sättet kunde man visa att om det hade varit dyrare att höra till förbundet skulle företagens utveckling ha varit svagare.

Nytta skapas särskilt när tillräckligt många arbetstagare hör till förbundet. Då skapas det fungerande samarbetskanaler på arbetsplatsen mellan arbetsgivarna och personalen, vilket kan förbättra arbetsklimatet, öka förtroendet och stödja företagets utveckling. Dessutom är lönenivån ofta högre på arbetsplatser som hör till förbunden.

Forskarna anmärker ändå att resultaten inte direkt kan generaliseras till andra länder, eftersom förfarandena i arbetslivet varierar mycket.

Sammanfattningsvis kan det bedömas att sloandet av rätten att dra av medlemsavgifterna i beskattningen kan försvaga lockelsen i att höra till förbundet och således sänka organiseringsgraden bland arbetstagare i Finland en aning, i synnerhet på längre sikt, om inte ersättande incitament eller system införs. Erfarenheterna i Sverige stöder denna bedömning.

Sloandet av arbetsgivarnas rätt att dra av medlemsavgifter till organisationerna i beskattningen

Den föreslagna ändringen ökar enligt en grov uppskattning intäkterna från samfundsskatten med cirka 20 miljoner euro per år, varav statens andel är 15 miljoner euro och kommunernas andel 5 miljoner euro. Medlemsavgifterna till arbetsgivarorganisationer eller deras medlemsorganisationer deklareras inte separat med företagets skattedeklarationer på motsvarande sätt som i personbeskattningen. Den ovannämnda konsekvensbedömningen grundar sig i stället på föreningarnas beskattningsuppgifter och på uppgifterna om de största företagsorganisationernas medlemsavgifter. De uppgifter som användes innehåller inte nödvändigtvis alla organisationer eller deras medlemsorganisationer som den föreslagna ändringen omfattar. Därmed måste konsekvensbedömningen betraktas som en uppskattning av storleksklassen. Ändring bedöms dessutom ha små effekter på intäkterna från förvärvs- och kapitalinkomstskatten.

Förslaget har konsekvenser för de företag som är medlemmar i de organisationer som omfattas av den föreslagna ändringen. Eftersom det inte finns något tillgängligt företagsspecifikt material över medlemsavgifterna har inriktningen av ändringen inte kunnat granskas närmare på företagsnivå.

I och med förslaget slopas rätten till skatteavdrag för medlemsavgiften, vilket ökar den faktiska kostnaden för medlemsavgiften för enskilda medlemsföretag. Till exempel ett samfund som har en årlig medlemsavgift på 1 000 euro har tidigare kunnat dra av avgiften i beskattningen enligt samfundsskattesaten (20 procent). Företagets skattenytta har då varit 200 euro, varvid företagets faktiska kostnad för medlemsavgiften har varit 800 euro per år. Efter den föreslagna ändringen slopas rätten till skatteavdrag, varvid företagets faktiska kostnad för medlemskapet stiger med 25 procent.

Den ökade kostnad som orsakas av den slopade rätten till skatteavdrag minskar medlemsföretagets vinst efter skatt. Organisationernas medlemsavgifter är ofta graderade enligt medlemsföretagets storlek, som grundas exempelvis på antalet anställda, lönesumman eller

förädlingsvärdet. Därmed har ändringen räknat i euro en större betydelse för större företag än för mindre företag. Eftersom stora företag också i medeltal betalar en större summa i samfundsskatt, påminner ändringen för denna företagsgrupp till sina konsekvenser om en mycket liten höjning av nivån på företagsbeskattningen.

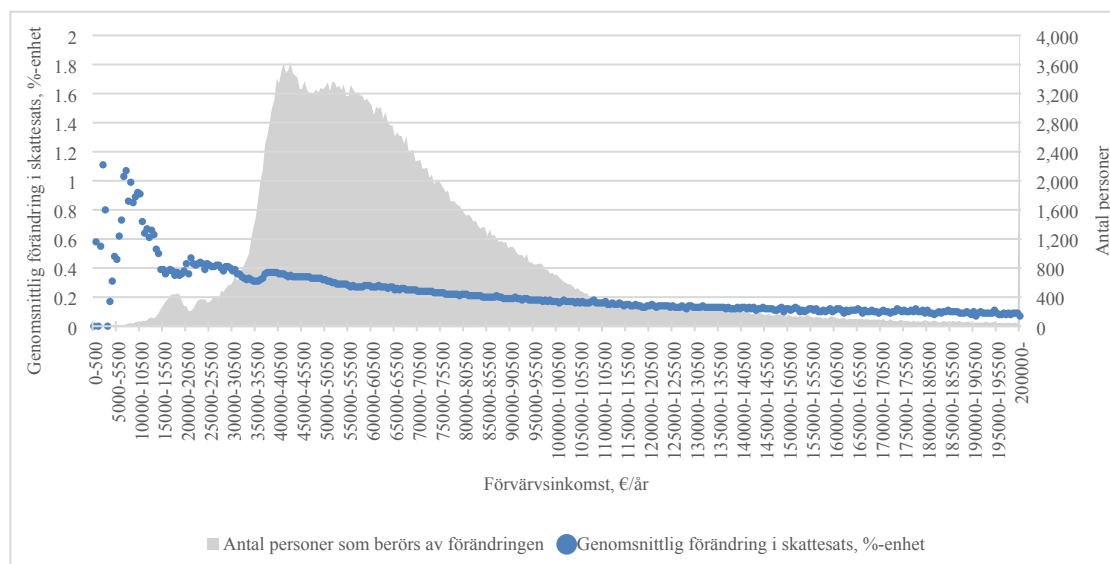
Slopandet av rätten att i företagens beskattning dra av medlemsavgifterna kan försvaga lockelsen i att höra till arbetsgivarorganisationer. Rätten till skatteavdrag sänker den faktiska kostnaden för medlemsavgiften för en enskild medlem, och slopandet av avdragsrätten kan leda till att man börjar förhålla sig mer kritiskt till medlemskap i förhållande till den nytta det för med sig.

Begränsning av arbetsrumsavdraget

Som en del av finansieringen av tillväxtåtgärderna beslutade regeringen att slopa det schablonmässiga avdraget för arbetsrum. I detta sammanhang avsågs med schablonmässigt avdrag för arbetsrum det avdrag för arbetsrum som på grund av distansarbete enligt överenskommelse med arbetsgivaren har beviljats löntagare.

Begränsningen av arbetsrumsavdraget bedöms öka skatteinkomsterna med totalt 57 miljoner euro, varav statens andel är 44 miljoner euro, kommunernas andel 10 miljoner euro, församlingarnas andel 1 miljon euro och Folkpensionsanstaltens andel 2 miljon euro.

I figuren nedan visas en uppskattning utifrån totalmaterial över personbeskattningen om den genomsnittliga ändringen av skattesatsen för förvärvsinkomst och om antalet personer som omfattas av ändringen per inkomstklass enligt 500 euro om arbetsrumsavdraget begränsas. Till följd av ändringen skärps beskattningen för cirka 360 000 skattskyldiga. Medianändringen av skattesatsen vid en genomsnittlig ändring bedöms vara cirka 0,2 procentenheter, och den genomsnittliga ändringen av medianskatten vara cirka 158 euro per år.

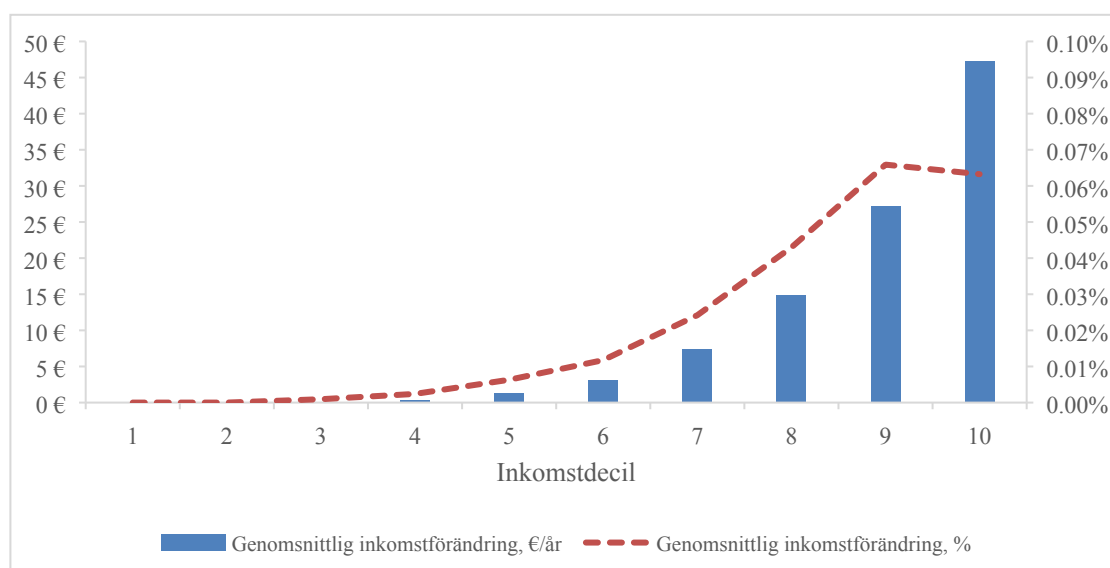


Granskat per område fördelas ändringen i medeltal rätt jämnt över de olika områdena. I landskapet Åland är den genomsnittliga ändringen emellertid något mindre än medeltalet för hela landet.

Granskat i antal gäller ändringen till cirka 49,7 procent män, och cirka 52,3 procent av ändringen av skatten i eurobelopp gäller män.

Arbetsrumsavdraget utnyttjas jämnt i alla åldersgrupper i arbetsför ålder, men mest används det i åldersklassen 40–50 år.

I figuren här invid visas en uppskattning om inverkan av begränsningen av arbetsrumsavdraget på inkomstfördelningen per decil.



Ändringens inverkan på inkomstfördelningen har bedömts utifrån registermaterial över personbeskattningen. Mätt med ginikoefficienten är inverkan cirka -0,01 procentenheter, vilket innebär att åtgärden minskar inkomstskillnaderna en aning.

Slopande av skattefriheten på cykelförmånen

Slopandet av skattefriheten på cykelförmånen bedöms öka skatteinkomsterna med totalt cirka 50 miljoner euro när skattefriheten har slopats helt. Av detta hänför sig 2 miljoner till samfundsskatten och 48 miljoner till förvärvsinkomstskatten. Av förvärvsinkomstskatten är statens andel 38 miljoner euro, kommunernas andel 8 miljoner euro, församlingarnas andel 1 miljon euro och Folkpensionsanstaltens andel 1 miljon euro.

Eftersom skattefriheten fortsättningsvis tillämpas på de cykelförmåner som arbetstagare och arbetsgivare har kommit överens om före beslutet under ramförhandlingarna fördelas skatteintäktsinverkan över flera år enligt när avtalen för dessa cyklar löper ut. Bedömningen har gjorts med antagandet att inverkan huvudsakligen fördelas över de tre följande åren. Under övergångsperioden bedöms skatteinkomsterna 2026 öka med totalt 15 miljoner euro, varav

statens andel är 12 miljoner euro och kommunernas andel 3 miljoner euro. Ändringens inverkan på kommunernas och Folkpensionsanstaltens skatteintäkter bedöms vara liten. År 2027 bedöms skatteinkomsterna öka med totalt 31 miljoner euro, varav statens andel är 24 miljoner euro, kommunernas andel 5 miljoner euro, församlingarnas andel 1 miljon euro och Folkpensionsanstaltens andel 1 miljon euro. År 2028 bedöms skatteinkomsterna öka med totalt 50 miljoner euro, varav statens andel är 40 miljoner euro, inklusive 2 miljoner euro som hänför sig till samfundsskatten, kommunernas andel 8 miljoner euro, församlingarnas andel 1 miljon euro och Folkpensionsanstaltens andel 1 miljon euro.

Cykelförmånen togs i bruk 2021 och användningen av cyklar med cykelförmån har ökat klart efter att skatteförmånen infördes. Cirka 115 000 personer bedöms 2026 få skattestöd i anslutning till cykelförmån. I cykelförmånen har man i regel utnyttjat skattelättnaden i sin helhet, det vill säga cirka 100 euro per månad per arbetstagare.

När skattefriheten för cykelförmån slopas skärps beskattningen av förmånen i motsvarighet till arbetstagarens marginalskattesats. Om skatteförmånen har utnyttjats fullt ut, det vill säga 1 200 euro per år och marginalskattesatsen utan löntagaravgifter är exempelvis 40 procent, skärps personens beskattning med 480 euro per år.

Av dem som använder den skattefria cykelförmånen är cirka 72 procent män, och cirka 74 procent av skattestödet har inriktats på män. Cykelförmånen används i alla grupper av personer i arbetsför ålder, men störst har användningen varit i åldersgruppen 36–55 år.

Enligt Skatteförvaltningens uppgifter fanns det 2023 flest användare av cykelförmån i Helsingfors, Uleåborg, Esbo och Tammerfors samt i de andra större städerna. Relaterad till antalet skattskyldiga fördelas användningen ändå jämnare, och relativt sett används den skattefria cykelförmånen mest i Torneå (4,6 procent av de skattskyldiga) och Karleby (4,0 procent), medan medeltalet för landet var cirka 1,4 procent.

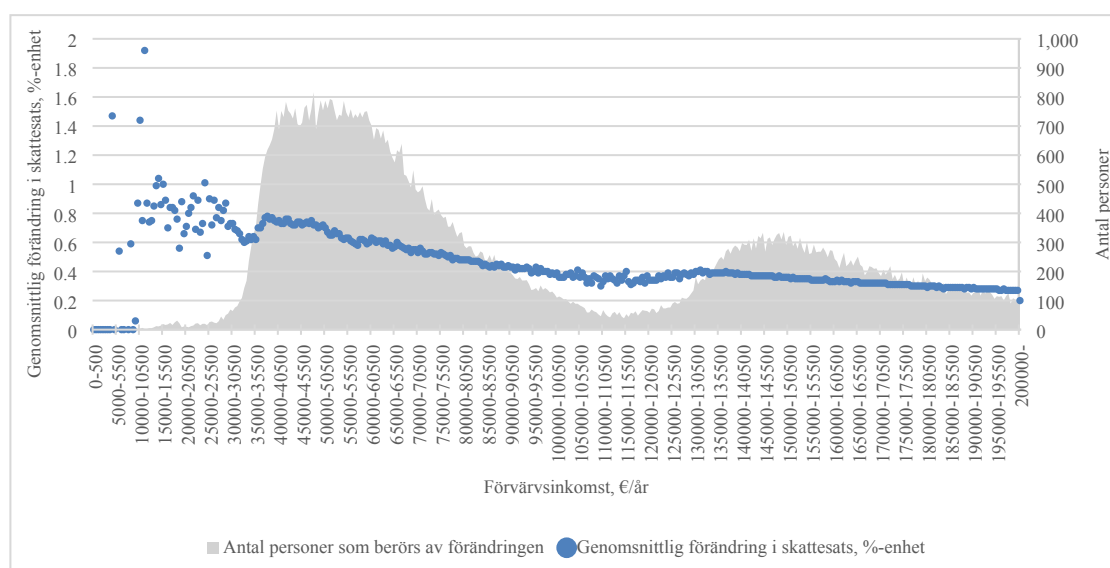
Om antalet användare av cykelförmån minskar redan under 2025 då gamla leasingperioder löper ut och nya avtal på grund av att skatteförmånen upphör inte längre ingås i samma mån som tidigare, har detta ändå inte någon avgörande inverkan på den föreslagna ändringens konsekvenser för uppskattningen av intäkterna. För största delen av dem som använder cykelförmån har förmånen ingått som en del av lönen och dragits av från bruttolönen. Att låta bli att utnyttja förmånen skulle höja en persons penninglön i motsvarande grad, varvid inflödet av skatt på förvärvsinkomst blir större än väntat redan under 2025.

I fall där den föreslagna ändringen ökar mängden skattepliktiga förvärvsinkomster bedöms detta inte ha någon betydande inverkan på intäkterna från samfunds- eller mervärdesskatten. Avskaffandet av cykelförmånen kan ha en liten effekt på mervärdesskatteintäkterna i det fall att den lön som erhålls i stället för cykelförmånen används till annan konsumtion som är belagd med lägre mervärdesskatt.

Det finns ingen tillgänglig information om hur många som låter bli att ta en cykel med cykelförmån när skattefriheten slopas. Det är emellertid sannolikt att användningen av cyklar med cykelförmån minskar, varvid ändringen har negativa konsekvenser för verksamhetsförutsättningarna i branschen, för företagen och sysselsättningen. Särskilt anskaffningar av dyrare cyklar kan förväntas minska. Effekten på den totala cyklingen bedöms emellertid bli begränsad, eftersom en betydande del av användarna sannolikt skulle fortsätta cykla även utan skatteincitament.

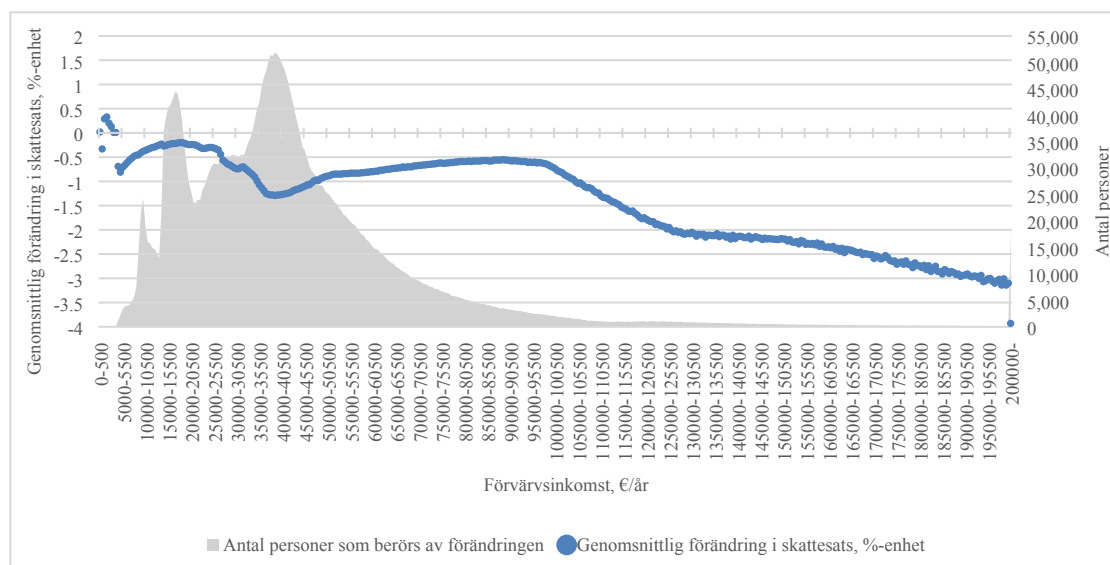
Forskningen har visat att cykling till och från arbetet främjar hälsan och minskar sjukfrånvaron. Även om borttagandet av förmånen kan påverka enskilda användares val, förväntas en stor del av förmånsutnyttjarna fortsätta att vara fysiskt aktiva även efter ändringen. Därmed bedöms de föreslagna ändringarnas eventuella effekter på folkhälsan sannolikt bli små ur ett nationalekonomiskt perspektiv.

I figuren nedan visas en uppskattning av antalet personer som omfattas av ändringarna samt en uppskattning om ändringen av skattesatsen för förvärvsinkomst i inkomstklasserna enligt 500 euro. Uppskattningen om skattesats grundar sig på antagandet att skattefriheten för cykelförmån slopas och att de skattepliktiga förvärvsinkomsterna för personer som omfattas av förmånen ökar med förmånens fulla belopp. Som en följd av ändringen skärps beskattningen för uppskattningsvis cirka 115 000 skattskyldiga. Den genomsnittliga ändringen i skattesatsen är cirka 0,5 procentenheter.



De samlade konsekvenserna för skattskyldiga av de ändringar som föreslås i propositionen

I figuren nedan visas utifrån ett helhetsmaterial över personbeskattningen en uppskattning om den genomsnittliga ändringen av skattesatsen för förvärvsinkomst per inkomstklass enligt 500 euro, med beaktande av alla ändringar som föreslås i denna proposition, fränsett de ändringar som föreslås i beskattningen av tilläggsköpesumma och tilläggsvederlag samt i nyckelpersonslagen. Som en följd av ändringarna lindras beskattningen för cirka 3,88 miljoner skattskyldiga och skärps för cirka 94 000 skattskyldiga. I medeltal är åtstramningen cirka 102 euro per år och lindringen cirka -465 euro per år.



Granskat per åldersklass inriktas cirka 3,3 procent av ändringen på skattskyldiga under 25 år, cirka 86,2 procent på skattskyldiga i åldern 25–64 och cirka 10,5 procent på skattskyldiga som har fyllt 65 år.

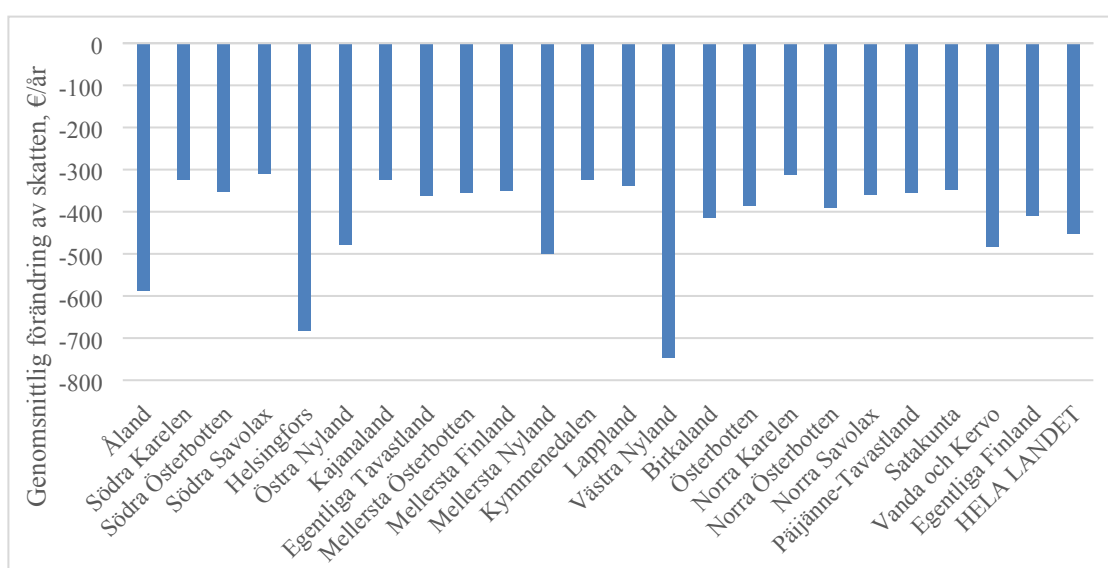
Granskat per familjetyp inriktas 32,6 procent av de föreslagna ändringarna på ensamboende, 27,0 procent på par utan minderåriga barn och 40,4 procent på familjer med minderåriga barn.

Granskat per inkomstdecil och inkomsttagargrupp inriktas den beskattningsslindrande effekten av ändringarna huvudsakligen på löntagare och pensionstagare. De skattelindringar som ändringen för med sig inriktas till cirka 43 procent på den högsta inkomstdecilen. Av tabellen nedan framgår skatteintäktskonsekvenserna av ändringen per inkomsttagargrupp.

SOCA Decil	Löntagare	Pensionstagare	Företagare	Arbetslös	Övriga	TOTALT
1	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %
2	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %
3	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %
4	0 %	1 %	0 %	0 %	0 %	1 %
5	2 %	1 %	0 %	0 %	0 %	3 %
6	7 %	1 %	0 %	0 %	0 %	9 %
7	12 %	1 %	0 %	0 %	0 %	14 %
8	14 %	1 %	0 %	0 %	0 %	15 %
9	14 %	1 %	0 %	0 %	0 %	15 %
10	37 %	2 %	2 %	0 %	2 %	43 %

SOCA Decil	Löntagare	Pensionstagare	Företagare	Arbetslös	Övriga	TOTALT
TOTALT	86 %	8 %	4 %	1 %	2 %	100 %

I ett regionalt perspektiv bedöms den samlade skattelindrande inverkan av de föreslagna ändringarna vara något ojämn. På Åland, i Helsingfors och Västra Nylands välfärdsområde är inverkan mer än 20 procent större än medeltalet och på motsvarande sätt är inverkan mer än 20 procent lägre än genomsnittet i välfärdsområdena Södra Karelen, Södra Österbotten, Södra Savolax, Kajanaland, Mellersta Österbotten, Mellersta Finland, Kymmenedalen, Lappland, Norra Karelen, Norra Savolax, Päijänne-Tavastland och Satakunta.



4.2.2 Villkorlig tilläggsköpesumma

4.2.2.1 Konsekvenser för löntagarna

Ändringen senarelägger både den överlåtelseskatt som ska betalas på grund av tilläggsköpesumman och tidpunkten för inflödet av den inkomstskatt som betalas på överlåtelsevinst.

Utifrån uppgifter från Skatteförvaltningen om tilläggsköpesummor kan det bedömas att de föreslagna ändringarna inte har några betydande varaktiga konsekvenser för de totala inkomsterna i de offentliga finanserna. På kort sikt kan konsekvenserna som helhet bedömas vara neutrala.

Som en följd av den föreslagna ändringen minskar statens skatteinkomster 2026 med uppskattningsvis cirka 19 miljoner euro, varav cirka 4 miljoner euro inriktas på överlåtelseskatten och cirka 15 miljoner euro på kapitalskatten.

Skatteintäkterna från överlåtelsevinst bedöms 2026 minska med cirka 15 miljoner euro och i stället öka med lika mycket 2027. Skatteintäkterna för 2027 minskas emellertid av en motsvarande överföring till 2028 av skatteintäkter i anslutning till överenskomna överlåtelser. Ändringens inverkan på skatteintäkterna från överlåtelsevinst är i de offentliga finansernas perspektiv således enligt en statisk uppskattning neutral redan 2027.

I fråga om överlåtelse 2026 bedöms skatteintäkterna från överlåtelsevinst minska med cirka 4 miljoner euro. Utifrån Skatteförvaltningens uppgifter om tilläggsköpesummor kan det bedömas att intäkterna från överlåtelseskatt för dessa överlåtelser 2027 ökar med cirka 3,3 miljoner euro, 2028 med cirka 0,5 miljoner euro och 2029 med cirka 0,2 miljoner euro. Således kan förlusten av skatteintäkter 2026 i sin helhet täckas före 2029. Ändringens helhetseffekt på de offentliga finanserna är från och med året efter att ändringen träder i kraft mycket liten, och fyra år efter ikraftträdandet är den neutral.

Konsekvenserna av ändringen i inkomstbeskattningen fördelas mycket ojämnt på olika tillgångsslag. Den klart största inverkan gäller affärsaktier, vilkas andel av minskningen av inkomstskatteinkomsterna är cirka 98,6 procent. Ändringen inverkar alltså särskilt på beskattningen av överlåtelsevinst vid företagsköp. Cirka 0,5 procent av inverkan inriktas på fastigheter, kvotdelar, outbrutna områden och inteckningsbara legorätter, cirka 0,4 procent på aktier i bostadslägenheter, cirka 0,1 procent på andra aktier i fastighetsaktiebolag, och mindre än 0,4 procent på bilplatser, förrådsutrymmen, kontorslokaler och andra utrymmen och värdepapper sammanlagt.

Inverkan av ändringen av överlåtelseskatten fördelas per tillgångsslag enligt följande: största delen av inverkan gäller affärsaktier, vilkas andel av minskningen av inkomsterna av överlåtelseskatt är cirka 83,5 procent. Detta tyder på att ändringen i första hand riktas mot affärsaktier. Cirka 7,4 procent av inverkan inriktas på fastigheter, kvotdelar, outbrutna områden och inteckningsbara legorätter, vilket gör dessa till det tillgångsslag som har näst störst betydelse. Andelen aktier i bostadslägenheter är cirka 2,7 procent och andelen aktier i bilplatser, förrådsutrymmen, kontorslokaler och andra utrymmen är cirka 2,3 procent. Andelen aktier i andra fastighetsaktiebolag är cirka 3,7 procent, och byggnader utan mark utgör bara 0,3 procent av inverkan, och är det tillgångsslag som har minst betydelse.

4.2.2.2 Konsekvenser för skattskyldiga

Ändringen i inkomstskattelagen i fråga om beskattningen av villkorlig tilläggsköpesumma ökar beskattningens förutsägbarhet, när beskattningen av överlåtelsevinst regleras i lag i fråga om villkorlig tilläggsköpesumma. Efter ändringen är det lättare för den skattskyldige att bedöma i samband med vilket skatteårs inkomst överlåtelsevinsten i fråga om en villkorlig tilläggsköpesumma beskattas. I och med ändringen periodiseras nämligen beskattningen av överlåtelsevinsten oberoende av vid vilken tidpunkt beskattningen för året för affären avslutas för den enskilda skattskyldige.

Ändringen minskar de skattskyldigas administrativa börda, när beloppet av en villkorlig tilläggsköpesumma som eventuellt ska betalas inte behöver uppskattas för deklaration och betalning av den överlåtelseskatt som ska betalas för överlåtelser. Efter ändringen behöver den skattskyldige inte deklarerat och betala överlåtelseskatt två gånger på grund av ett villkorligt tilläggsvederlag genom att först deklarerat och betala skatt på grund av ett uppskattat tilläggsvederlag och efter att tilläggsvederlaget fastställts antingen deklarerat och betala mera skatt om tilläggsvederlaget överskrider det uppskattade beloppet eller ansöka om återbäring om det uppskattade beloppet av tilläggsvederlag visar sig vara högre än det faktiska tilläggsvederlaget.

4.2.2.3 Konsekvenser för myndigheternas verksamhet

Det nuvarande förfarandet för beskattning av tilläggsköpesumma förutsätter mycket tjänstemannaarbete vid vägledningen och rådgivningen, förskottsinnehållningen, den ordinarie beskattningen, överlåtelsebeskattningen och ändringsbeskattningen. De föreslagna ändringarna förenklar förrättandet av beskattningen och skattekontrollen och minskar Skatteförvaltningens årliga arbetsmängd med uppskattningsvis 5 årsverken. Ändringen medför informationssystemändringar hos Skatteförvaltningen och jourbehov i fråga om vägledning och blanketter.

Skatteförvaltningens externa personalkostnader för genomförandet av ändringen i informationssystemen förutspås enligt en preliminär uppskattning vara minst 16 000 euro och högst 23 000 euro. Prognosen avseende Skatteförvaltningens personalutgifter för genomförandet av ändringen i informationssystemen är enligt en preliminär uppskattning minst 5 000 euro (14,5 dagsverken) och högst 7 000 euro (21 dagsverken). Dessa är kostnader av engångsnatur och uppgår sammanlagt till minst 21 000 euro och högst 30 000 euro. Dessutom medför ändringarna kostnader på cirka 2 000 euro för systemadministration under sju år.

4.2.3 Lagen om källskatt för löntagare från utlandet

I enlighet med beslutet under regeringens ramförhandlingar innebär sänkningen av källskattesatsen enligt nyckelpersonslagen och utvidgningen av skatten till att gälla finska medborgare sammanlagt en sänkning av skatteintäkterna på lång sikt med cirka 12 miljoner per år, varav statens andel är cirka 10 miljoner euro och kommunernas andel cirka 2 miljoner euro. Ändringen bedöms inte ha några konsekvenser för intäkterna från kyrkoskatten eller sjukförsäkringsavgifterna. I fråga om 2026 bedöms skatteintäkterna minska med totalt cirka 9 miljoner euro, där sänkningen av källskattesatsen inverkar med cirka 8 miljoner och utvidgningen av nyckelpersonslagen till att gälla också finska medborgare inverkar med cirka 1 miljon euro.

Sänkningen av den nuvarande källskattesatsen på 32 procent för nyckelpersoner till 25 procent minskar statens skatteinkomster med cirka 10 miljoner euro per år. Skatteintäkterna minskar mekaniskt med cirka 8 miljoner 2026. Dessutom finns det i fortsättningen skäl för fler utländska personer som kommer till landet och som uppfyller villkoren i nyckelpersonslagen att ansöka om nyckelpersonsstatus. Detta ökar den årliga förlusten av skatteintäkter med cirka 0,4 miljoner euro årligen fram till 2032, varvid den statistiska förlusten av skatteintäkter i fråga om utländska experter är cirka 10 miljoner euro.

I fråga om finländska nyckelpersoner som kommer till landet kan man utifrån Skatteförvaltningens uppgifter uppskatta att villkoren i nyckelpersonslagen årligen uppfylls av cirka 70–80 finska medborgare som flyttar till Finland. Ersättningen av förvärvsinkomstbeskattningen med källbeskattning minskar skatteintäkterna med cirka 1 miljon euro 2026 och från och med 2027 med cirka 2 miljoner euro årligen. Förlusten av skatteintäkter inriktas i fråga om finländska invandrare särskilt på skatteintäkter för andra skattetagare än staten, eftersom den källskatt som ersätter förvärvsinkomstskatten redovisas till staten i sin helhet. Under de senaste tio åren har det i medeltal årligen flyttat cirka 4 400 finska medborgare i åldern 25–64 till Finland.

Enligt Skatteförvaltningens uppgifter flyttade det 2022 cirka 15 000 utlänningar till Finland, av vilka cirka 130 personer kom att omfattas av nyckelpersonslagen. Under de senaste åren har sammanlagt cirka 600 personer årligen fått nyckelpersonslön. Källbeskattningen av nyckelpersoner förutsätter månadsinkomster på 5 800 euro, men i synnerhet efter de ändringar

som 2026 görs i förvärvsinkomstbeskattningen är källbeskattningen på 32 procent ändå ofördelaktigare för skattebetalaren upp till månadsinkomster på cirka 10 000 euro. Efter den föreslagna sänkningen av källskattesatsen finns det i praktiken skäl för alla personer som uppfyller villkoren i nyckelpersonslagen att ansöka om att få omfattas av källbeskattningen. Detta ökar utifrån uppgifterna för 2022 tekniskt sett antalet personer med utländsk bakgrund som ansöker om nyckelpersonsstatus med cirka 150 personer per år. Eftersom det inte är möjligt för en allmänt skattskyldig person som redan vistas i landet att byta sin nuvarande skattebetalarstatus, bedöms det att antalet utländska nyckelpersoner under sju år småningom ökar tekniskt med cirka 150 personer per år till 1 650 personer 2032.

Dynamiska effekter har inte beaktats i siffrorna. Det är emellertid möjligt att den föreslagna ändringen lockar fler utländska och finska specialsakkunniga till landet, vilket sannolikt har en gynnsam effekt på de offentliga finanserna.

År 2023 var cirka 16 procent av de personer som fick nyckelpersonslön kvinnor. Det saknas information om könsfördelningen bland finländska eventuella nyckelpersoner.

4.2.4 Kostnader för juridisk rådgivning som betalas av arbetsgivaren

Man har hos flera aktörer försökt utreda kostnaderna för juridisk rådgivning för arbetstagare som arbetsgivarna har betalat. Uppgifter om beloppen har emellertid funnits att tillgå i mycket begränsad omfattning. Således finns det inte heltäckande uppgifter om beloppen av de kostnader för juridisk rådgivning som arbetsgivarna har betalat eller om hur kostnaderna i praktiken har behandlats i beskattningen.

På grundval av de uppgifter som har erhållits kan man emellertid bedöma att några sådana fall förekommer årligen och att kostnaderna typiskt uppgår till några tusen euro eller högst till tiotals tusen euro. I sällsynta enskilda fall kan kostnaderna emellertid vara avsevärt högre. Förslaget bedöms inte ha några betydande fiskala konsekvenser.

Den föreslagna bestämmelsen gör det möjligt för arbetsgivare att erbjuda sina arbetstagare juridisk rådgivning med lägre tröskel, eftersom arbetsgivaren om bestämmelsen är tillämplig till skillnad från i nuläget kan skattefritt ersätta kostnaderna för juridisk rådgivning för en arbetstagare. Bestämmelsen förtydligar också beskattningsbehandlingen av kostnaderna för sådan juridisk rådgivning som arbetsgivare betalar.

Den föreslagna ändringen förbättrar arbetstagarnas ställning, när arbetsgivarna till skillnad från i nuläget, när bestämmelsen är tillämplig, kan ersätta kostnaderna för juridisk rådgivning för arbetstagare skattefritt. Bestämmelsen förtydligar också beskattningsbehandlingen av kostnader för juridisk rådgivning som arbetsgivare betalar. Arbetstagarnas möjlighet att få och ta emot juridisk rådgivning förbättras, eftersom kostnaderna i enskilda fall kan vara betydande för arbetstagarens del. Detta främjar tillgodoseendet av arbetstagarnas rättsskydd.

Den föreslagna ändringen förutsätter inte systemändringar hos Skatteförvaltningen. Bestämmelsen medför emellertid ett behov av att uppdatera Skatteförvaltningens anvisningar.

4.3 Kompensation till kommunerna för ändringarna i skatteintäkterna

I enlighet med regeringsprogrammet kompenseras kommunerna till nettobelopp för de effekter ändringarna har på skatteintäkterna. De ändringar som i denna proposition föreslås för 2026 sänker intäkterna från kommunalskatten med 8 miljoner euro. Kompensationen för ändringarna i grunderna för förvärvsinkomstskatten genomförs genom anslagsmoment 28.90.35 i

statsbudgeten Statens kompensation till kommunerna för förlorade skatteinkomster till följd av ändringar i beskattningsgrunderna.

I fråga om samfundsskatten föreslås det i denna proposition att kompensationen genomförs inom skattesystemet genom att utdelningen av samfundsskatten ändras och en separat regeringsproposition om detta lämnas.

Slopandet av rätten att i beskattningen dra av medlemsavgifterna till arbetsmarknadsorganisationer bedöms öka intäkterna från samfundsskatten med totalt 20 miljoner euro, varav kommunernas andel är cirka 5 miljoner euro. Slopandet av skattefriheten för cykelförmån bedöms öka intäkterna från samfundsskatten från och med 2028 med totalt 2 miljoner euro, varav kommunernas andel är cirka en halv miljon euro.

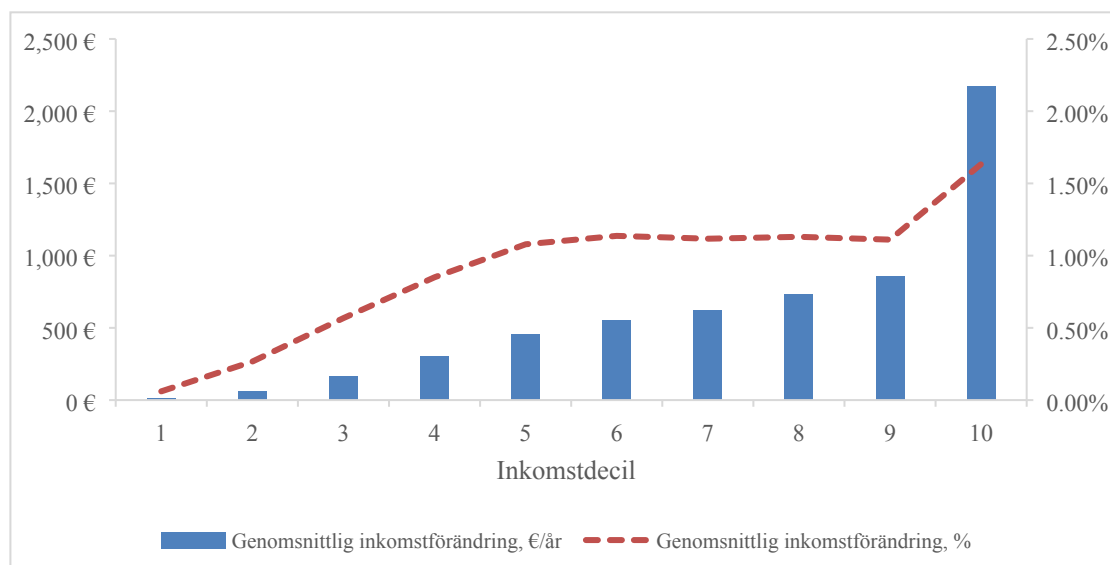
4.3.1 Konsekvenser för inkomstfördelningen

De ändringar som föreslås i beskattningsgrunderna för inkomstbeskattningen har konsekvenser för inkomstfördelningen mellan personer. Ändringen i inkomstskillnader mäts med hjälp av ginikoefficienten. Ginikoefficienten är en indikator som beskriver fördelningen av hushållens disponibla inkomster, och som kan få värden mellan 0 och 100. Ju högre indikatorns värde är, desto större är inkomstskillnaderna. I Finland är inkomstskillnaderna till exempel små jämfört med andra OECD-länder, men inkomstskillnaderna har ökat avsevärt från nivån i början av 1990-talet. Den färskaste granskningen av inkomstskillnaderna, som Statistikcentralen har gjort utifrån uppgifterna i helhetsstatistiken över inkomstfördelningen, är från 2023. Värdet på ginikoefficienten, som beskriver inkomstskillnader, var 27,9, vilket är 0,7 procentenheter mindre än ett år tidigare.

Finansministeriets skatteavdelning har gjort en statisk kalkyl över hur de ändringar av beskattningsgrunderna som föreslås i denna proposition påverkar inkomstskillnaderna.

Granskningen omfattade ändringarna i den progressiva inkomstkatteskalen, lindringen av tilläggsskatten på pensionsinkomst, höjningen av grundavdraget, höjningen av arbetsinkomstavrdraget och barnförhöjningen till arbetsinkomstavrdraget samt slopandet av rätten att dra av medlemsavgifter till arbetsmarknadsorganisationer och slopandet av cykelförmånen. På grund av brister i materialet kunde granskningen inte inkludera de ändringar som föreslås angående begränsningen av arbetsrumsavrdraget, beskattningen av tilläggsköpesumman och tilläggsvederlaget eller i nyckelpersonslagen.

I figuren nedan visas de samlade konsekvenserna per inkomstdecil av förslagen i denna proposition till ändring av de ovannämnda inkomstskattegrunderna. Av figuren framgår att beskattningen lindras i alla inkomstdeciler. Räknat i eurobelopp och relativt sett är inverkan störst i inkomstdecil 10, det vill säga för höginkomsttagarhushåll. Ändringarna i figuren har beräknats enligt ekvivalenta inkomster per hushåll enligt OECD:s modifierade ekvivalensskala.



Den samlade verkan av de ändringar i skattegrunderna som föreslås i denna proposition är mätt med ginikoefficienten +0,24 procentenheter, vilket innebär att åtgärderna ökar inkomstskillnaderna.

4.3.2 Konsekvenser för sysselsättningen

Effekterna av de föreslagna ändringarna på sysselsättningen kan beräknas genom att uppskatta deras inverkan på den så kallade sysselsättningsskattegraden samt genom att utnyttja deltagandelasticiteter som framgår av forskningslitteraturen. Med sysselsättningsskattegrad avses den andel av löneinkomsterna som hör till förvärvsinkomstskatterna, försäkringsavgifter av skattenatur och inkomstöverföringar när en arbetslös person får sysselsättning. Eftersom arbetslösa personers löneinkomster inte kan observeras har dessa sysselsättningslöner uppskattats med en linjär regressionsmodell. Metoden har beskrivits närmare av bland andra Kärkkäinen och Tervola (2018)⁷ Det finns mycket forskning kring elasticiteten i utbudet på arbetskraft, det vill säga om hur utbudet på arbetskraft reagerar på ändringar i incitamenten för sysselsättning. Lundberg och Norell (2020)⁸ slöt sig utifrån 35 studier till att den politikrelevanta elasticiteten för hela populationen ligger i intervallet 0,1–0,2. Jäntti m.fl. (2015)⁹ bedömde för Finlands del att elasticiteten för deltagande är 0,17, vilket har tillämpats i bedömningen av de konsekvenser för sysselsättningen som föreslås här.

Bedömningen av konsekvenserna för sysselsättningen av de ändringar som föreslås i denna proposition grundar sig på ändringar i personers sysselsättningsskattegrad som simulerats med mikrosimuleringsmodellen SISU. De föreslagna ändringarna bedöms sänka

⁷ Kärkkäinen, O., & Tervola, J. (2018). Talouspolitiikan vaikutukset tuloeroihin ja työllisyyteen 2015–2018.

⁸ Lundberg, J., & Norell, J. (2020). Taxes, benefits and labour force participation: A survey of the quasiexperimental literature. *Journal of the Finnish Economic Association*, 1(1), s. 60–77.

⁹ Jäntti, M., Pirttilä, J., & Selin, H. (2015). Estimating labour supply elasticities based on cross-country micro data: A bridge between micro and macro estimates? *Journal of Public Economics*, 127, s. 87–99.

sysselsättningsskattegraden något. Ändringen i sysselsättningen har beräknats genom att antalet sysselsatta har multiplicerats med ändringen i sysselsättningsskattegraden och med den elasticitet i utbudet på arbete som tillämpats här. Samverkan av de ändringar som föreslås i denna proposition, fränsett sloandet av arbetsrumsavdraget, källbeskattningen av löntagare som kommer till Finland från utlandet och löntagare som återvänder till Finland samt de ändringsförslag som gäller beskattningen av tilläggsköpesumma och tilläggsvederlag, kan bedömas öka antalet sysselsatta med cirka 14 600 personer.

Andelen sysselsatta av befolkningen i arbetsför ålder	Befolkningen i arbetsför ålder	dPTR	Elasticiteten	Ändringen i antalet sysselsatta
0,77	3 169 000	-0,033	0,17	14 600

4.3.3 Konsekvenser för jämställdheten mellan könen

Inkomstbeskattningen grundar sig på beskattning av inkomsterna och beskattningen verkställs på samma sätt oberoende av kön, och detta innebär att konsekvenserna av de ändringar som föreslås i denna proposition inte är beroende av kön. Inverkan på de totala skatteintäkterna från de ändringar som föreslås i denna proposition, fränsett källbeskattningen av löntagare som kommer till Finland från utlandet och löntagare som återvänder till Finland samt de ändringsförslag som gäller beskattningen av tilläggsköpesumma och tilläggsvederlag, bedöms till cirka 59,7 procent inriktas på män och till 40,3 procent på kvinnor. Att effekterna fördelar sig på detta sätt följer av fördelningen av förvärvsinkomster mellan könen.

5 Alternativa handlingsvägar

5.1 Handlingsalternativen och deras konsekvenser

Villkorlig tilläggsköpesumma

När förslaget om villkorlig tilläggsköpesumma bereddes bedömdes ett handlingsalternativ där överlåtelsevinsten skulle beräknas separat på den tilläggsköpesumma som fastställs efter året för affären. Överlåtelsevinsten på tilläggsköpesumman skulle beräknas med hjälp av den presumtiva anskaffningsutgiften, och den överlåtelsevinst eller den förlust som beskattats i beskattningen för året för affären skulle inte korrigeras.

Alternativet bedömdes vara administrativt enklare än den modell som föreslås. I handlingsalternativet skulle emellertid fördelningen av köpesumman på utgångsköpesumma och tilläggsköpesumma inverka på den totala summan av överlåtelsevinsten i en situation där överlåtelsevinsten i beskattningen för året för affären räknas utifrån den faktiska anskaffningsutgiften och försäljningskostnaderna. Alternativet skulle också var oskäligt för den skattskyldige i en situation där en förlust har fastställts för överlåtelsen i beskattningen för året för affären och den villkorliga tilläggsköpesumman fastställs först efter att tidsfristen för avdrag av förlusten har löpt ut. Därför ansågs den föreslagna regleringen vara ett lämpligare alternativ i synnerhet med tanke på kravet på neutralitet i beskattningen och rättviseaspekten.

Lagen om källskatt för löntagare från utlandet

I samband med beredningen av ändringarna i nyckelpersonslagen tog man också upp en separat skattelindring som ska beviljas finska medborgare som flyttar tillbaka till Finland. Av EU-lagstiftningen följer att arbetstagare från en annan medlemsstat inte i någon EU-stat får behandlas sämre än statens egna medborgare i fråga om anställningsvillkor. Detta innebär till exempel att beskattningen av utländska medborgare inte får bli strängare än beskattningen av finska medborgare i samma situation. Således är det inte möjligt att införa en skattelättnad som riktas enbart till finska medborgare, eftersom det strider mot EU-rätten.

Kostnader för juridisk rådgivning som betalas av arbetsgivaren

Det enda sättet att genomföra skrivningen från budgetförhandlingarna är att reglera saken i inkomstskattelagen. Bestämmelsens täckning kan vara snävare än i den föreslagna bestämmelsen, som är mer omfattande än enligt skrivningen från budgetförhandlingarna. Då återstår ändå tolkningsmån i rättsläget i fråga om många situationer, vilket leder till osäkerhet och ett behov av ny rättspraxis. Därför är den mer täckande bestämmelse som föreslås ett lämpligare alternativ.

5.2 Lagstiftning och andra handlingsmodeller i utlandet

5.2.1 Avdrag av medlemsavgifter till arbetsmarknadsorganisationerna i beskattningen

I Sverige kan skattereduktion för fysiska personers medlemsavgifter inte för närvarande göras i beskattningen. I fråga om fysiska personer är huvudregeln att reduktion för medlemsavgifter till föreningar och andra samfund inte får göras i beskattningen (inkomstskattelagen 1999:1229, 9 kap. 2 § 2 mom.). Förbudet mot skattereduktion gäller inte bara ideella föreningar utan också fackförbund, intresseorganisationer och olika vetenskapliga samfund. Av avgifterna till arbetslöshetskassorna kan skattereduktion göras till 25 procent (inkomstskattelagen 67 kap. 49–52 §). Inte heller medlemsavgifter till arbetsgivarorganisationer är utgifter för vilka skattereduktion kan göras. Som kostnader för affärsverksamheten har skattereduktion emellertid kunnat göras för avgifter som föreningar betalar till serviceföretag.

I Sverige kunde skattereduktion för medlemsavgifterna till fackförbund göras för fysiska personer under 2002–2006 och på nytt en kort tid under 2018–2019. En person som hade medlemsavgifter på minst 400 kronor om året kunde få skattereduktion. Reduktionen uppgick till 25 procent av de betalda medlemsavgifterna. Skattereduktionen gällde sådana organisationer som klassificerades som arbetsgivarorganisationer enligt lagen om medbestämmande i arbetslivet (1976:580).

Rätten till skattereduktion för medlemsavgifter slopades från och med 2020 som en del av förenklingen av skattesystemet och utvidgningen av skattebasen.

5.2.2 Lagen om källskatt för löntagare från utlandet

5.2.2.1 Lagstiftningen i Norden

I Danmark kan forskare och högavlönade arbetstagare välja en fast beskattning på 32,8 procent (27 procent + arbetsmarknadsavgifter) i stället för den allmänna, progressiva beskattningen. Det här gäller penninglön, bilförmån, telefonförmån, internet och hälsovårdsförsäkring och vissa betalningar som arbetsgivaren gör till pensionssystemet. Alla andra inkomster, inbegripet andra

förmåner som arbetsgivaren erbjuder, beskattas enligt normala skattesatser. Det är möjligt att få förmånen för högst sju år.¹⁰

Allmänna förutsättningar för att komma att omfattas av den ovannämnda fasta beskattningen är bland annat att arbetstagaren inte har beskattats som allmänt eller begränsat skattskyldig i Danmark för vissa inkomster under de tio åren innan arbetet inleds och att flytten till Danmark får ske tidigast en månad före den första arbetsdagen. Arbetstagaren får inte heller under de fem åren innan anställningen börjar eller medan den pågår äga 25 procent eller mer av aktiekapitalet i arbetsgivarföretaget eller en majoritet av rösträtten, eller om företaget inte är ett aktiebolag, för arbetstagaren inte utöva beslutande makt i företaget. I fråga om andra än forskare förutsätts dessutom att arbetstagaren lön är minst 78 000 danska kronor (cirka 10 450 euro) i månaden 2025 och att lönen har avtalets i ett arbetsavtal innan arbetet inleds. Samma förutsättningar gäller såväl danska som utländska medborgare.¹¹

I Norge har ett förenklat skattesystem varit i kraft sedan 2019 och det är avsett för alla utländska arbetstagare i landet. Systemet går under namnet PAYE (Pay As You Earn). En arbetstagare kan välja vanlig progressiv beskattning eller PAYE-systemet, varvid han eller hon betalar en fast skatt på 25 procent på sin lön (17,3 procent om arbetstagaren inte är skyldig att betala norska försäkringsavgifter).¹²

Systemet är i första hand avsett för utländska arbetstagare som arbetar i Norge en kort tid och inte är allmänt skattskyldiga i Norge. På systemet tillämpas dessutom en inkomstgräns, som 2025 är 697 150 norska kronor (cirka 83 530 euro). PAYE-systemet tillämpas också på de flesta utländska arbetstagare det år då de blir skattskyldiga i Norge.¹³

I Sverige kan utländska personer som utför särskilt krävande uppgifter eller får månadslön över en viss gräns (88 201 svenska kronor per månad 2025, det vill säga cirka 8 110 euro per månad) ansöka om skattelättnad för sin inkomst i Sverige. Skattelättnaden är 25 procent på bruttoinkomsten. Detta innebär att 25 procent av lön och motsvarande inkomster är skattefritt och de resterande 75 procent av inkomsterna beskattas normalt. Arbetsgivaren kan dessutom betala vissa kostnader skattefritt, såsom kostnader för flytten till Sverige, årligen två resor till hemstaten samt avgifter för barnens utbildning.¹⁴

Det är möjligt att få skattelättnad för högst sju år från ankomsten till Sverige. Villkor för att få skattelättnad är dessutom bland annat att personen inte får vara svensk medborgare eller ha bott eller vistats i Sverige stadigvarande under de senaste fem åren innan arbetet inleds.

I Island har sedan ingången av 2017 en skattelättnad varit i kraft, enligt vilken experter som kommer från utlandet till Island för att arbeta kan få en skattelättnad på 25 procent. Detta innebär att när vissa villkor uppfylls betraktas bara 75 procent av de totala inkomsterna som skattepliktig inkomst.

¹⁰ <https://skat.dk/en-us/businesses/employees-and-pay/non-danish-labour/tax-scheme-for-researchers>.

¹¹ <https://skat.dk/en-us/businesses/employees-and-pay/non-danish-labour/tax-scheme-for-researchers>.

¹² <https://www.skatteetaten.no/en/person/foreign/are-you-intending-to-work-in-norway/tax-deduction-cards/pay/>.

¹³ <https://www.skatteetaten.no/en/person/foreign/are-you-intending-to-work-in-norway/tax-deduction-cards/pay/>.

¹⁴ <https://www4.skatteverket.se/rattsligvagledning/edition/2025.2/323980.html>.

En person har rätt till skattelättnad om han eller hon inte har bott eller varit skriven i Island under 60 månader i följd innan arbetet inleds och har kompetens som i Island finns endast i begränsad utsträckning eller inte alls. Skattelättnaden beviljas för högst tre år oavsett medborgarskap.¹⁵

6 Remissvar

Allmänt

Det utkast till proposition som var på remiss 15.5–26.6.2025 innehöll förslag till skattefrihet för sådana kostnader för juridisk rådgivning som betalas av arbetsgivaren. Till denna del lämnades utlåtande om utkastet till proposition av Akava ry, Finlands näringsliv rf, Finanssiala ry, Centralhandelskammaren rf, Kyrkostyrelsen, Mikro- och ensamföretagare rf, professor Pekka Nykänen, Polisstyrelsen, Sanoma Media Finland Oy, STTK ry, Centralorganisation FFC rf, Finlands Advokater, Finlands Kommunförbund rf, Suomen Veroasiantuntijat ry, Företagarna i Finland rf, Skatteförvaltningen och Skattebetalarnas Centralförbund rf.

Till övriga delar var utkastet till proposition på remiss 25.6–19.8.2025. Till denna del lämnades utlåtande av Akava ry, Akavas sjukskötare och Taja rf, Akavas Specialorganisationer rf, AKI-liiott ry, Arbetsgivarna för servicebranscherna PALTA rf, Arbetslöshetskassornas Samorganisation rf, Auto- ja Kuljetusalan Työntekijäliitto AKT, Befälsförbundet rf, Beskattningsjämsmännaförbundet rf, Brandsense Oy, - Classic Bike, Byggmästarna och -ingenjörerna YH RKL rf, Byggnadsindustrin RT rf, Centralhandelskammaren, Cykelförbundet rf, Electrobike, Eläkeliitto ry, Epassi Finland Oy, Erikoiskaupan liitto Etu ry, Fackorganisationen Ava rf, Fackorganisationen för högutbildade inom socialbranschen Talentia rf, Fillarikauppa Cycli Oy, Finlands Advokater, Finlands Ergoterapeutförbund rf, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf, Finlands Farmaciförbund rf, Finlands Företagshälsovårdareförbund rf, Finlands Hälsovårdarförbund FHVF rf, Finlands näringsliv rf, Finlands närvårdar- och primärskötarförbund SuPer rf, Finlands Polisorganisationers Förbund SPJL rf, Finlands Sjömans-Union FSU rf, Finlands Talterapeutförbund rf, Finsk Handel rf, Företagarna i Finland rf, Gobybike Finland Oy, Helkama Velox Oy, Hyvinvointialan liitto, Högskoleutbildade samhällsvetare rf, Industrifacket rf, Ingenjörsförbundet IL rf, Förbundet för den offentliga sektorn och välfärdsområdena JHL rf, Juristiliitto - Juristförbundet ry, Kasvatuksen ja nuorisotyön asiantuntijat KNT ry, Kemijärvi stad Koneyrittäjät rf, Konsumentförbundet rf, KTK Tekniikan Asiantuntijat ry, Kyrkostyrelsen, Livsmedelsindustriförbundet rf, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry, METO - Skogsbranschens Experter rf, Mikro- och ensamföretagare rf, Muoti- ja urheilukauppa ry, Nokia Oyj, Näringslivets forskningsinstitut, Oomi Oy, OTT Senior Fellow Timo Viherkenttä Oy, L M Ericsson Ab, Pensionstagarnas Centralförbund PCF rf, Pensionärsförbundens intresseorganisation PIO rf, Pihlajalinna Oy, professor Pekka Nykänen, professor Reijo Knuutinen, Pyöräilykuntien verkosto ry, Pyöräsuomi Oy, Pääomasijoittajat ry, Raseborgs stad, Sastamala stad, Servicefacket PAM rf, Skattebetalarnas Centralförbund rf, Skatteförvaltningen, Ski Out Bike, Stadstrafik Ab, Statens ekonomiska forskningscentral, stiftelsen Libera sr, Stora Enso Oy, STTK rf, Suomen freelance-journalistit, Suomen Fysioterapeutit - Finlands Fysioterapeuter ry, Suomen Hammaslääkäriliitto - Finlands Tandläkarförbund ry, Suomen Journalistiliitto - Finlands Journalistförbund ry, Suomen Kuntaliitto ry, Suomen Latu ry, Suomen Lääkäriliitto - Finlands Läkarförbund ry, Suomen Startup-yhteisö ry, Suomen Veroasiantuntijat ry, Suomi-Seura ry, Svenska lantbruksproducenternas centralförbund SLC rf, Tapojärvi Oy, Tavastehus stad, Teknikens Akademikerförbund TEK rf, Teknologiaeollisuus

¹⁵ <https://www.skatturinn.is/english/individuals/foreign-experts/>.

ry, Turism- och Restaurangförbundet rf, Turun yliopiston kauppakorkeakoulu, Undervisningssektorns Fackorganisation rf, Upseeriliitto ry, Valmet Automotive Oyj, Vapaus Bikes Finland Oy, Yara Suomi Oy, Yksityismetsätalouden Työnantajat - Privatskogsbrukets Arbetsgivare ry, Älykkään liikenteen verkosto - ITS Finland ry och Österbottens svenska producentförbund rf.

Utlåtande gavs dessutom av 8 privatpersoner.

Ålands landskapsregering meddelade att de inte har något att yttra i ärendet.

Lindring av beskattningen av arbete och sänkning av de högsta marginalskattegraderna till cirka 52 procent.

I största delen av utlåtandena understöddes förslagen till lindring av beskattningen av arbete och sänkning av de högsta marginalskattegraderna till cirka 52 procent. I några utlåtanden ansågs det inte motiverat att lindra beskattningen särskilt i detta ekonomiska läge. I ett antal utlåtanden granskades de så kallade dynamiska effekterna av ändringarna och osäkerhetsfaktorerna i anslutning till dessa effekter lyftes fram.

Remissutlåtandena ger inte anledning att ändra de föreslagna ändringarna av beskattningsgrunderna för förvärvsinkomster. Vid den fortsatta beredningen har beskattningsgrunderna för förvärvsinkomster och konsekvensbedömningarna uppdaterats i enlighet med de senaste tillgängliga prognoserna.

Indexjustering i beskattningsgrunderna för förvärvsinkomster

I allmänhet ansågs det vara viktigt och motiverat att göra en indexjustering av beskattningsgrunderna för förvärvsinkomster. Det ansågs också allmänt förståeligt att man i detta sammanhang avstår från att göra en justering på de inkomstnivåer som omfattas av sänkningen av de högsta marginalskatterna. Remissutlåtandena ger inte anledning att ändra de föreslagna ändringarna till denna del.

Lindring av tilläggsskatten på pensionsinkomst

I allmänhet förhöll remissinstanserna sig positiva till de föreslagna ändringarna av tilläggsskatten på pensionsinkomst. Särskilt i pensionsorganisationernas utlåtanden framhölls det dock att enligt förslaget kommer beskattningen av pensionsinkomster skärpas i vissa inkomstklasser. Pensionsorganisationerna ansåg att reformen måste garantera en jämlik skattebehandling av pensionsinkomster och löneinkomster.

Med tanke på sysselsättningseffekterna framhölls det också att beskattningen av pensionsinkomster inte kan antas påverka utbudet eller produktiviteten av arbete, varför en sänkning av tilläggsskatten på pensionsinkomst inte kan motiveras med regeringens tillväxtmål.

Innan remissrundan inleddes fastställde regeringen att den ännu kommer att korrigera skattenivån för de högsta pensionerna. Avsikten är att beskattningen av de högsta pensionerna inte ska lindras mer än beskattningen av motsvarande löneinkomster.

Vid budgetförhandlingarna hösten 2025 beslutade regeringen att tilläggsskatten på pensionsinkomst lindras med 20 miljoner euro mindre än vad som tidigare beslutats. Beslutet var en del av de ytterligare anpassningsåtgärder som det beslutades om i budgetförhandlingarna

och på grund av vilket man i ändringen dessutom ger akt på att beskattningen av de högsta pensionerna inte kommer lindras mer än beskattningen av motsvarande löneinkomster. Under den fortsatta beredningen har förslaget som gäller tilläggsskatten på pensionsinkomst ändrats så att skatteprocenten för tilläggsskatten på pensionsinkomst bibehålls på nuvarande 5,85 procent, men den inkomstgräns, på vars överskjutande del skatten betalas, ska höjas till 60 000 euro.

Höjning av arbetsinkomstavdragets barnförhöjning

I utlåtandena understöddes i allmänhet förslaget om att höja barnförhöjningen i arbetsinkomstavdraget.

Slopande av rätten till skatteavdrag för medlemsavgifter till arbetsmarknadsorganisationer

Förslaget om slopande av rätten till skatteavdrag för medlemsavgifter till arbetsmarknadsorganisationer mötte stort motstånd. Medlemsavgifterna ansågs vara utgifter för inkomstens förvärvande och bibehållande, vilka i egenskap av naturliga avdrag borde vara avdragsgilla utgifter i beskattningen. Remissinstanserna lyfte också fram oklarheter i tolkningen av definitionen av organisationer och de gränsdragningsproblem oklarheterna medför. I utlåtandena föreslogs också att bestämmelsen om icke avdragsgilla medlemsavgifter skulle gälla en mer omfattande grupp än arbetsmarknadsorganisationerna.

Både arbetsgivar- och arbetstagarsidan ansåg att det är viktigt att sloandet av rätten till avdrag genomförs symmetriskt för båda parter om beredningen av den föreslagna ändringen fortsätter. Förslaget ansågs inte till alla delar vara symmetriskt. Till exempel ansåg Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf i sitt utlåtande att det finns i propositionen finns en betydande asymmetri mellan arbetsgivare och arbetstagare. I utlåtandet ansåg man att särskilt de avgifter som hänför sig till näringslivets bredare lobby- och intressebevakningsverksamhet fortfarande kunde vara avdragsgilla, vilket försätter olika grupper av skattskyldiga i en ojämlig situation. För att säkerställa att det finns en symmetri föreslog FFC att bestämmelsen ska kompletteras. I företagarsidans utlåtanden lyftes det fram att definitionen av en arbetsmarknadsorganisation var onödigt omfattande och omfattar bland annat handelskamrarnas verksamhet.

Näringslivets centralförbund rf föreslog att föreningarna ska kunna ansöka om förhandsavgörande om huruvida deras medlemsavgifter är avdragsgilla.

Sjöfartsorganisationerna ansåg att sjöfarten inte borde omfattas av sloandet av skatteavdraget för medlemsavgifter till arbetsmarknadsorganisationerna.

Propositionen har inte ändrats vid den fortsatta beredningen i fråga om avdraget för medlemsavgifter till arbetsmarknadsorganisationer. Syftet med bestämmelsen är att i stor utsträckning omfatta medlemsavgifter till organisationer som har eller kan ha mål med anknytning till arbetsmarknadsverksamhet. På grund av organisationsfältets struktur är lagstiftningen olika för arbetsgivar- och arbetstagarsidan.

Syftet med den föreslagna bestämmelsen är att endast medlemsavgifter till organisationer ska bli icke avdragsgilla utgifter. I fråga om andra avgifter ska rätten till avdrag bedömas i enlighet med de allmänna bestämmelserna om avdrag för kostnader för inkomstens förvärvande och bibehållande. Detta gäller organisationer på både arbetsgivar- och arbetstagarsidan.

Slopande av skattefriheten för tjänstecyklar

Slopandet av skattefriheten för tjänstecyklar möttes av stort motstånd. Skattefriheten för tjänstecyklar ansågs ha varit en fungerande helhet för alla parter. I utlåtandena betonades också de positiva totalekonomiska effekterna av skattefriheten och de positiva effekterna när det gäller ökad fysisk aktivitet. Ett snabbt slopande av skattefriheten ansågs vara inkonsekvent lagstiftning som företagen i branschen inte har kunnat förbereda sig på. Enligt remissvaren har förslaget haft betydande konsekvenser för branschens aktörer.

Den föreslagna övergångsperioden, genom vilken skattefriheten behålls för de tjänstecyklar som man förbundit sig till före vårens ramförhandlingar, ansågs i sig vara god och motiverad. Samtidigt ansågs den komplicera systemet och öka den administrativa bördan. Det påpekades också att det var problematiskt att övergångsperioden är olika beroende på om cykeln skaffats genom leasingavtal eller om arbetsgivaren äger cykeln.

Det föreslogs att den nuvarande skattefriheten för tjänstecyklar ska behållas. Om man dock skulle besluta sig för att sänka beloppet för skattefriheten bör skattefriheten inte avskaffas helt och hållet, utan gradvis sänkas och lämnas på en viss nivå. I remissvaren föreslogs det också att Skatteförvaltningen borde fastställa ett schablonmässigt värde för cykelförmånen.

Det har inte gjorts några ändringar i förslagets grundläggande lösningar till följd av remissvaren. Den föreslagna övergångsbestämmelsen och motiveringen till den har preciserats i fråga om när arbetsgivaren och arbetstagaren ska anses ha förbundit sig att ta i bruk cykelförmånen. Längden på övergångsperioden har också preciserats så att maximilängden är högst fem år från det att förmånen togs i bruk, oberoende av hur förmånen har ordnats.

Minskning av avdraget för arbetsrum

I huvudsak motsatte sig remissinstanserna förslaget om minskning av avdraget för arbetsrum. I några utlåtanden ansåg man att det i sig är förståeligt att avdraget ses över.

Förslaget ansågs leda till orättvis behandling, eftersom avdraget endast slopas för löntagarna. I remissvaren ansågs det inte heller motiverat att i fråga om avdragsgillhet behandla en arbetslokal som skaffats utanför hemmet och en arbetslokal i anslutning till hemmet på olika sätt.

Propositionen har inte ändrats till följd av remissvaren. Den föreslagna ändringen är en del av de åtgärder genom vilka beskattningen skärps för att finansiera tillväxtåtgärder.

Ändring av beskattningen av överlåtelsevinst och överlåtelsebeskattningen i fråga om villkorliga tilläggsköpesummor

Generellt sett understödde remissinstanserna ändringarna och ansåg dem vara motiverade. I remissvaren lyftes det fram att periodiseringen av behandlingen av förlust dock inte bör gälla redan i övrigt gamla skatteår. Det framfördes att man för konsekvensens och jämlikhetens skull i fortsättningen också borde beakta återbetalning av villkorlig köpesumma genom rättelse av beskattningen för överlåtelseåret trots tidsfristerna i lagen om beskattningsförfarande.

Det finns ingen anledning att göra ändringar i propositionen till följd av remissvaren. För att överlåtelsevinst ska beskattas till rätt belopp i alla situationer oberoende av andra ändringar som görs i den skattskyldiges beskattning, ska en förlust som visar sig vara obefogad i och med tilläggsköpesumman avförs från beskattningen för tidigare skatteår trots tidsfristerna för rättelse av beskattningen. Redan för närvarande kan den skattskyldige säkerställa att återbetalningen av

den villkorliga köpesumman beaktas vid överlåtelseårets beskattning också när skyldigheten att återbetala köpesumman och beloppet av återbäringen klarnar först efter tidsfristerna för rättelse och sökande av ändring av beskattningen. Den skattskyldige kan till exempel begära omprövning innan tiden för sökande av ändring har gått ut och begära att begäran om omprövning behandlas först när återbetalningsskyldigheten och återbäringsbeloppet har utretts.

Sänkning av källskattesatsen för nyckelpersoner samt utvidgning av förmånen till att omfatta finska medborgare

Generellt sett understödde remissinstanserna de ändringar som föreslås i nyckelpersonlagen och ansåg dem vara motiverade. I remissvaren framfördes det dock att en begränsning av förmånen till 24 månader för finska medborgare skulle minska incitamentets effektivitet. Dock lyftes det också fram att skattenivåerna för personer som omfattas av beskattningen för nyckelpersoner och personer som inte omfattas av förmånen kan skilja sig avsevärt från varandra. Att låta förmånen omfattas av en tidsbegränsning ansågs delvis lindra detta problem.

Det föreslogs också att man till lagen ska lägga till ett konstaterande om att medborgarskapet bedöms vid tidpunkten för flyttningen till Finland för att undvika oklarheter om vilken som är den rätta tillämpningstiden i situationer där en person som omfattas av beskattningen för nyckelpersoner får finskt medborgarskap efter att personen har flyttat till Finland.

Dessutom föreslogs en ändring av ikraftträdelsebestämmelsen så att de nya bestämmelserna skulle kunna tillämpas från och med den 1 januari 2026 i situationer där de övriga villkoren uppfylls, även om arbetet har inletts före denna tidpunkt.

I den fortsatta beredningen har specialmotiveringen kompletterats i fråga om den tidsgräns som gäller för finska medborgare. På finska medborgare kan inte tillämpas en längre tidsgräns än den som gäller utländska medborgare ens när finskt medborgarskap fås först när det arbete som avses i nyckelpersonlagen redan har börjat.

I övrigt har propositionen inte ändrats till följd av remissvaren. En begränsning av förmånen till 24 månader i fråga om finska medborgare anses vara motiverad för att förmånen ska vara proportionell med hänsyn till det ursprungliga syftet med nyckelpersonlagen samt för att undvika ojämlik behandling av finska medborgare.

När det gäller lagens ikraftträdandebestämmelser kan en lägre källskatteprocent tillämpas i enlighet med propositionsutkastet på lön som betalats den 1 januari 2026 eller senare trots att arbetet har börjat tidigare. I fråga om finska medborgare tillämpas lagen däremot på arbete som börjat den 1 januari 2026 eller senare. Tillsättande av uppgifter på hög sakkunnignivå är vanligtvis en process på längre sikt. Med tanke på lagens ursprungliga syfte samt syftet med de nu föreslagna ändringarna är det inte ändamålsenligt att de ändringar som gäller finska medborgare utvidgas till att gälla arbete som inletts redan tidigare.

Kostnader för juridisk rådgivning som betalas av arbetsgivaren

I utlåtandena ansågs det allmänt att förslaget kan understödhas samt att det är behövligt och utförligt motiverat. I några utlåtanden föreslogs dock vissa förslag till ändringar i bestämmelsens lydelse, motivering och tidpunkt för ikraftträdande.

Med anledning av remissvaren preciserades ordalydelsen i paragrafens 4 mom. vid den fortsatta beredningen. Ordalydelsen preciserades så att det framgår tydligare att vid tillämpning av

momentet ska de kostnader för juridisk rådgivning som betalats av arbetsgivaren inte i sin helhet räknas som skattepliktig förvärvsinkomst för arbetstagaren, utan endast till den del arbetstagaren får ersättning från något annat håll.

Förutsättningen om att det ska ligga i arbetsgivarens intresse ströks inte ur 1 mom. 1 punkten med anledning av remissvaren, eftersom den är nödvändig på grund av de exceptionella omständigheter som nämns i motiveringen. Punkt 3 i paragrafen ströks inte heller, eftersom det i praktiken kan uppstå situationer där arbetsgivaren i eget intresse betalar kostnaderna för juridisk rådgivning, även om det är uppenbart att arbetstagaren har varit medveten om att han eller hon har handlat lagstridigt. Inga bestämmelser eller motiveringar om kostnadernas avdragsgillhet i beskattningen av arbetsgivare, enskilda näringsidkare eller bolagsmän i personbolag fogades till propositionen med anledning av remissvaren, eftersom den föreslagna bestämmelsen endast gäller arbetstagarens inkomstbeskattning i enlighet med protokollsanteckningen från budgetförhandlingarna den 3 september 2024. Avdragsgillheten avgörs utifrån andra bestämmelser i vilka inga ändringar föreslås.

Med anledning av remissvaren preciserades motiveringen till 1 mom. 3 och 4 punkten, 3 mom. och 4 mom. i huvudsak i enlighet med remissvaren. Omnämmandet av att sådana kostnader för juridisk rådgivning som hänför sig till arbetstagarens personliga beskattning inte kan ersättas skattefritt ströks dock inte ur motiveringen med anledning av remissvaren. Till motiveringen fogades inte heller det förslag som gavs i remissvaren om att arbetstagaren inte ska förlora skattefriheten om det av någon av arbetstagaren oberoende orsak har visat sig omöjligt att till arbetsgivaren redovisa ersättning som arbetstagaren fått någon annanstans ifrån. Motiveringen till propositionen har dock preciserats till dessa delar.

Vid den fortsatta beredningen ändrades inte ikraftträdandet av bestämmelsen så att den skulle träda i kraft retroaktivt på det sätt som föreslogs i remissvaren. Grundlagsutskottet har ansett, bland annat i sitt utlåtande GrUU 1/2009 rd, att man utifrån allmänna rättsprinciper kan formulera en utgångspunkt att skattelagstiftning med retroaktiv verkan ska undvikas. Oavsett detta kan sådana särdrag enligt utlåtandet vara kopplade till enskilda fall att det inte är direkt konstitutionsstridigt att anta retroaktiv skattelagstiftning. I utlåtandet ansåg grundlagsutskottet också att ekonomiska aktörer har rätt att förvänta sig sådan förutsebarhet i skattelagstiftningen att de i förväg i rimlig utsträckning kan uppskatta hur denna lagstiftning påverkar planeringen av verksamheten. I ärendet har det inte framkommit några sådana särskilda skäl som avses i grundlagsutskottets utlåtande på grund av vilka det skulle vara behövt eller nödvändigtvis ens möjligt att föreskriva att lagen ska träda i kraft retroaktivt. Vid den fortsatta beredningen avvek man därför inte från grundlagsutskottets utgångspunkt om att skattelagstiftning med retroaktiv verkan ska undvikas. I denna regeringsproposition är det fråga om kostnaderna för juridisk rådgivning för en arbetstagare, i fråga om vilka skattebehandlingen ändrades genom högsta förvaltningsdomstolens prejudikat. I princip hörde motsvarande kostnader redan före högsta förvaltningsdomstolens prejudikat till arbetstagarens skattepliktiga förvärvsinkomster. Det nuvarande rättsläget och högsta förvaltningsdomstolens prejudikat kan inte anses vara oförenliga med den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, som det hänvisas till i remissvaren.

7 Specialmotivering

7.1 Lagen om inkomstskatteskalen för 2026

Denna proposition innehåller ett förslag till lag om inkomstskatteskalen för 2026. Skalan föreslås bli reviderad som en del av en helhet där beskattningen av arbete lindras och de högsta marginalerna inom beskattningen av förvärvsinkomster sänks till ca 52 procent. Enligt förslaget

ska det vid beskattningen för skatteåret 2026 tillämpas en progressiv förvärvsinkomstskatteskala där det i de tre lägsta inkomstgränserna görs en indexjustering på 3,6 procent. Marginalskattesatserna i de tre lägsta inkomstklasserna motsvarar inkomstskatteskalan för 2025. Det föreslås att det mellan den nuvarande tredje och fjärde inkomstklassen läggs till en ny inkomstklass, vars inkomstgräns är 40 100 euro. Marginalskattesatsen för den inkomstklassen föreslås vara 33,25 procent. Den nuvarande fjärde inkomstgränsen i skalan blir den nya högsta inkomstgränsen i skalan. Gränsen indexjusteras inte, vilket innebär att den på motsvarande sätt som den nuvarande fjärde inkomstgränsen är 52 100 euro. Marginalskattesatsen föreslås vara 37,5 procent i den högsta inkomstklassen.

Till inkomstskatteskalan fogades temporärt en ny högsta inkomstklass första gången för 2013. År 2015 sänktes den nedre gränsen i euro för den högsta inkomstklassen från 100 000 euro till 90 000 euro. Inkomstskatteskalan skärptes för 2016 genom att den nedre gränsen i euro för skalans högsta inkomstklass sänktes från 90 000 euro till 72 300 euro. Detta innebar att de två högsta inkomstklasserna slogs samman. Därefter har gränsen årligen indexjusterats på motsvarande sätt som de övriga inkomstklasserna. Till skalan för 2024 fogades i enlighet med regeringsprogrammet en ny högsta nivå med en inkomstgräns på 150 000 euro, och skattesatsen för denna nivå är två procentenheter högre än skattesatsen för den näst högsta nivån.

I regeringsprogrammet för statsminister Petteri Orpos regering konstateras att den högsta nivån på 150 000 euro för progressionen i beskattningen fortsätter på föreskriven tid fram till slutet av valperioden. Eftersom skalan förnyas för 2026 som en del av en helhet där beskattningen av förvärvsinkomster lindras och de högsta marginalskattesatserna sänks till 52 procent, kommer denna temporära högsta nivå i progressionen att slopas i skalan. I skalan kommer således inte längre att ingå en temporär högsta nivå i progressionen, och den högsta inkomstgränsen enligt den reviderade skalan föreslås vara 52 100 euro 2026.

7.2 Inkomstskattelagen

31 §. Särskilda stadganden om naturliga avdrag. Eftersom det föreslås att avdraget för medlemsavgifter till arbetsmarknadsorganisationer slopas, föreslås det att 1 mom. 6 punkten ändras så att omnämmandet av medlemsavgifter till arbetsmarknadsorganisationer stryks. Avgifterna till arbetslöshetskassor förblir sådana i bestämmelsen avsedda utgifter som dras av som utgifter för inkomstens förvärvande.

Eftersom det föreslås att avdraget för medlemsavgifter till arbetsmarknadsorganisationer slopas, föreslås det att det till 4 mom. fogas en bestämmelse om detta, enligt vilken medlemsavgifter till arbetsmarknadsorganisationer inte är avdragsgilla utgifter i beskattningen. Av hävd har som arbetsmarknadsorganisationer betraktats sådana organisationer vars huvudsakliga uppgift är att genom ömsesidiga förhandlingar på ett för båda parterna bindande sätt avtala om de villkor som ska iakttas i arbetsavtal eller i anställningsförhållanden i övrigt. Sådana arbetsmarknadsorganisationer för löntagare är för närvarande i Finland exempelvis Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf, STTK rf och Akava ry samt deras medlemsföreningar. I beskattningspraxis har som medlemsavgifter till arbetsmarknadsorganisationer betraktats de medlemsavgifter som betalas till arbetsmarknadsorganisationer. Även extra medlemsavgifter som fastställts i den ordning som bestäms i organisationens stadgar har varit avdragsgilla som medlemsavgifter till arbetsmarknadsorganisationen. Enligt 16 § 1 mom. i lagen om beskattningsförfarande har arbetsmarknadsorganisationer varit skyldiga att till Skatteförvaltningen lämna för beskattningen behövliga uppgifter om de medlemsavgifter som är avdragsgilla vid beskattningen. I och med den föreslagna ändringen är dessa medlemsavgifter till arbetsmarknadsorganisationer i fortsättningen inte avdragsgilla utgifter i beskattningen.

Utöver de ovannämnda egentliga arbetsmarknadsorganisationerna finns det dessutom olika fackliga intressebevakningsorganisationer och andra organisationer för olika yrkesgrupper som också kan ha mål med anknytning till arbetsmarknadsverksamheten. Medlemsavgifterna till dessa organisationer har enligt nuvarande beskattningspraxis kunnat vara avdragsgilla utgifter i beskattningen, om medlemsavgiften är en förutsättning för utövande av yrke eller drivande av rörelse eller om den annars kan betraktas som en kostnad för inkomstens förvärvande. Eftersom det föreslås att rätten till skatteavdrag för medlemsavgifter till de egentliga arbetsmarknadsorganisationerna slopas, är det motiverat att också granska den skattemässiga behandlingen av medlemsavgifter till andra organisationer som bedriver motsvarande verksamhet. För att den skattemässiga behandlingen ska vara enhetlig föreslås det att avsaknaden av avdragsrätt för medlemsavgifter ska gälla utöver medlemsavgifterna till egentliga arbetsmarknadsorganisationer också medlemsavgifter till sådana organisationer som enligt sina stadgar kan ha mål med anknytning till arbetsmarknadsverksamhet. Med mål med anknytning till arbetsmarknadsverksamhet avses till exempel att verksamheten enligt organisationens stadgar kan vara ekonomisk eller facklig intressebevakning eller annan intressebevakning med anknytning till arbetsmarknadsverksamhet för en viss yrkeskår. Den skattemässiga behandlingen av medlemsavgifter ska således vara enhetlig för organisationer som har mål med anknytning till arbetsmarknadsverksamhet, och den skattemässiga behandlingen ska inte bero till exempel på om organisationen är medlem i en annan organisation eller inte. Bestämmelsen föreslås till exempel inte gälla medlemsavgifter till sådana organisationer vars syfte är att upprätthålla och utveckla yrkesskickligheten inom en viss yrkeskår eller på något annat sätt främja medlemmarnas yrkeskompetens och organisationen kan enligt sina stadgar inte ha mål med anknytning till arbetsmarknadsverksamhet. Bestämmelsen ska gälla endast medlemsavgifterna till organisationerna. Andra prestationer som betalas till organisationerna bedöms i enlighet med de allmänna bestämmelserna om avdrag för kostnader för inkomstens förvärvande. Likaså ska medlemsavgifterna till andra organisationer än de som avses i denna bestämmelse bedömas i enlighet med de allmänna bestämmelserna om avdrag för kostnader för inkomstens förvärvande.

Det föreslås att det till paragrafen fogas ett nytt 9 mom. som gäller avdrag i beskattningen för kostnaderna för en bostad eller fritidsbostad som den skattskyldige själv eller familjen använder. Enligt den föreslagna bestämmelsen är kostnaderna för en bostad eller fritidsbostad som den skattskyldige själv eller familjen använder inte avdragsgilla utgifter för förvärvande eller bibehållande av löneinkomst. Med kostnaderna för bostad avses alla kostnader som hänför sig till bostaden, inklusive möbler. Med bostad avses bostäder eller fritidsbostäder av alla slag som den skattskyldige eller den skattskyldiges familj använder. Med familj avses make och minderåriga barn på motsvarande sätt som vid bedömningen av förutsättningarna för skattefri försäljning av stadigvarande bostad. Också till exempel byggnader på en ovan avsedd bostads gård omfattas av bestämmelsens tillämpningsområde. Bestämmelsen gäller inte sådana lokaler utanför bostaden eller fritidsbostaden som endast lämpar sig för arbete. Rätten till avdrag för utgifterna för dessa lokaler bedöms i enlighet med de allmänna bestämmelserna om avdrag för kostnader för inkomstens förvärvande. Med löneinkomst avses lön enligt 13 § i lagen om förskottsuppbörd. Med lön avses vid beskattningen med stöd av den bestämmelsen

1) varje slag av lön, arvode, förmån och ersättning som fås i arbetsavtals- eller tjänsteförhållande,

2) mötesarvode, personligt föreläsnings- eller föredragsarvode, arvode för medlemskap i förvaltningsorgan, verkställande direktörs arvode, lön som lyfts av en bolagsman i ett öppet bolag eller ett kommanditbolag samt ersättning för förtroendeuppdrag.

Den föreslagna ändringen innebär att avdrag för arbetsrum inte längre beviljas som utgifter för förvärvande av löneinkomst på basis av arbete i en bostad eller fritidsbostad som avses i bestämmelsen. Avdraget ska inte fås som ett schablonmässigt avdrag eller som ett avdrag beräknat enligt de faktiska kostnaderna.

Den skattskyldige kan använda en i bestämmelsen avsedd bostad också för förvärv av andra inkomster som beskattas enligt inkomstskattelagen än löneinkomster. Till exempel frilansare och konstnärer kan få sina inkomster som andra inkomster än löneinkomster, vilket innebär att de också själva måste ordna arbetsrum för sig själva. När det gäller förvärv av andra inkomster än löneinkomster är grunderna för avdrag för arbetsrum således annorlunda. Därför föreslås det att om den skattskyldige använder en i bestämmelsen avsedd bostad för förvärv av andra skattepliktiga inkomster än löneinkomster, har den skattskyldige rätt att dra av kostnader för användningen av bostaden som kostnader för inkomstens förvärvande till högst det belopp som Skatteförvaltningen bestämmer för avdrag för arbetsrum. Enligt förslaget bestämmer Skatteförvaltningen med stöd av bemyndigandet årligen beloppet av det schablonmässiga avdraget för arbetsrum på basis av förvärvsverksamhetens storlek och omfattning och på basis av skäliga genomsnittliga kostnader för arbetsrum. Skatteförvaltningen fastställer redan nu beloppet av det schablonmässiga avdraget för arbetsrum som ett avdrag på tre nivåer.

I och med den föreslagna ändringen kan avdrag för arbetsrum inte längre fås på basis av kostnaderna för de bostäder som avses i bestämmelsen som utgifter för förvärvande av löneinkomst. Således ska avdrag för arbetsrum inte längre beviljas till exempel på basis av distansarbete som utförs i anställningsförhållande. Som utgifter för förvärv av andra enligt inkomstskattelagen beskattningsbara inkomster ska det för kostnaderna för bostäderna i fråga kunna beviljas ett schablonmässigt avdrag till det belopp som Skatteförvaltningen bestämmer för avdrag för arbetsrum. Således kan till exempel frilansare och konstnärer på basis av arbete i egen bostad få ett av Skatteförvaltningen fastställt schablonmässigt avdrag för arbetsrum. Också närståendevårdare som får vårdarvode för närståendevård, vilket betraktas som ersättning för arbete, kan även i fortsättningen få ett schablonmässigt avdrag för arbetsrum. I fråga om inkomster som beskattas enligt inkomstskattelagen kan avdrag för arbetsrum inte fås i fråga om de bostäder som avses i bestämmelsen enligt de faktiska kostnaderna.

Den föreslagna ändringen inverkar inte på de avdrag som görs med stöd av lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet eller inkomstskattelagen för gårdsbruk. Ändringen påverkar således inte till exempel det avdrag för arbetsrum som beviljas näringsidkare.

64 §. Naturaförmåner. Det föreslås att 4 mom. upphävs, eftersom den skattefria tjänstecykelförmånen föreslås bli slopad. Arbetsgivaren ska fortfarande liksom nu kunna erbjuda arbetstagaren en tjänstecykel. I och med att den skattefria andelen slopas ska förmånen i fortsättningen vara en skattepliktig naturaförmån och värderas till gängse värde. En cykelförmån värderas redan nu till sitt gängse värde på det sätt som anges i 27 § i Skatteförvaltningens beslut om naturaförmåner.

Ändringen gäller på cykelförmåner som arbetsgivare och arbetstagare den 24 april 2025 eller därefter har förbundit sig att ta i bruk. Cykelförmånen ska fortfarande vara skattefri inkomst upp till 1 200 euro per år i de situationer där arbetstagaren och arbetsgivaren har förbundit sig att ta i bruk cykelförmånen den 23 april 2025 eller tidigare. Praxis för hur cykelförmånen ordnas varierar och förmånen kan ordnas på olika sätt. Vid tillämpningen av övergångsbestämmelsen anses både arbetstagaren och arbetsgivaren ha förbundit sig till att ta i bruk cykelförmånen, när arbetsgivaren och arbetstagaren har avtalat om att ta i bruk förmånen och någondera parten har ingått ett beställningsavtal om anskaffning av cykeln. Om arbetsgivaren till exempel har tagit i bruk en tjänst hos en tjänsteleverantör som tillhandahåller tjänstecyklar och arbetstagaren på

basis av detta har ingått ett beställningsavtal om cykeln den 23 april 2025 eller före det, men arbetsgivaren har godkänt avtalet först efter denna dag, anses arbetsgivaren och arbetstagaren ha förbundit sig till att ta i bruk förmånen den 23 april 2025 eller före det. Skattefriheten ska gälla endast den avtalshelhet och den tjänstecykel som arbetsgivaren och arbetstagaren har förbundit sig till före ovannämnda tidpunkt. Detta gäller alla cykelförmåner som omfattas av övergångsbestämmelsen oberoende av hur förmånen har ordnats. Om den cykel som omfattas av förmånen byts ut till exempel på grund av stöld, tillverkningsfel, garantiärende eller av någon annan motsvarande av arbetstagaren eller arbetsgivaren oberoende orsak, är det fortfarande fråga om samma avtalshelhet och således om en förmån som omfattas av övergångsbestämmelsen. Om arbetstagaren och arbetsgivaren däremot avtalar till exempel om byte av tjänstecykel eller om cykeln överförs på en annan arbetstagar, avtalsparten byts eller andra ändringar görs i avtalets innehåll, är det efter ändringen fråga om en ny förmån som är en skattepliktig förmån till hela dess gängse värde. Om en cykelförmån har realiserats genom leasingavtal eller något annat motsvarande avtalsarrangemang, tillämpas skattefriheten upp till 1 200 euro till utgången av avtalsperioden i fråga, dock högst tills fem år har förflutit från det att förmånen togs i bruk. Om arbetsgivaren äger den cykel som utgör cykelförmånen tillämpas skattefriheten till utgången av den tid för användningen av cykeln som avtalats före förmånen tagits i bruk, dock högst tills fem år har förflutit från det att förmånen togs i bruk. Övergångsperiodens maximilängd är således densamma oberoende av hur förmånen har ordnats. Femårsperioden motsvarar den periodisering av anskaffningspriset som fastställts genom Skatteförvaltningens beslut om naturaförmåner och som används vid beräkningen av förmånens gängse värde i situationer där arbetsgivaren äger cykeln.

Det föreslås således att en tjänstecykel är en skattepliktig förmån till hela dess gängse värde från och med 2026, om arbetsgivaren och arbetstagaren har förbundit sig att ta i bruk cykelförmånen den 24 april 2025 eller därefter. På cykelförmåner som det har avtalats om före detta datum tillämpas ovannämnda övergångsperiod. Efter övergångsperioden ska cykelförmånen i alla situationer vara en skattepliktig förmån till dess gängse värde.

69 e §. Kostnader för juridisk rådgivning som betalas av arbetsgivaren. Det föreslås att det till inkomstskattelagen fogas en ny 69 e §, där det föreskrivs om beskattningen av sådana kostnader för juridisk rådgivning som uppstår för arbetstagaren och som betalas av arbetsgivaren. När de förutsättningar som anges i paragrafen uppfylls utgör de kostnader för juridisk rådgivning som betalas av arbetsgivaren inte skattepliktig inkomst för arbetstagaren. Eftersom bestämmelsen endast gäller kostnader som ligger i arbetsgivarens intresse att betala, har bestämmelsen ingen betydelse för bedömningen av om arbetstagaren eventuellt i någon situation skulle kunna dra av kostnaderna i sin egen beskattning, om arbetsgivaren inte skulle betala kostnaderna. Bestämmelsen ändrar således inte det rådande rättsläget i fråga om arbetstagarens avdragsrätt.

Bestämmelserna i 1 mom. gör det möjligt för arbetsgivaren att under de förutsättningar som anges i momentet i brottsmål bekosta juridisk rådgivning skattefritt för sin arbetstagar. Med arbetstagar avses i bestämmelsen en fysisk person till vilken en i bestämmelsen avsedd arbetsgivare betalar lön enligt 13 § i lagen om forskottsuppbörd. Bestämmelsen gäller således utöver personer i arbetsavtals- eller tjänsteförhållande också till exempel verkställande direktören och styrelsemedlemmarna. Bestämmelsen kan också tillämpas på ersättningar som betalats till en tidigare arbetstagar. Bestämmelsen är dock inte tillämplig till exempel på sådana personer, bolag eller arbetstagar i dessa bolag som står i uppdragsförhållande till det bolag som betalar för juridisk rådgivning. I 5 mom. föreslås bestämmelser om tillämpningen av bestämmelsen på situationer där det är fråga om hyrda arbetstagar och koncerner.

I 1 mom. 1–4 punkten föreskrivs det om förutsättningarna, som alla måste uppfyllas samtidigt, för att arbetsgivaren ska kunna betala kostnaderna för juridisk rådgivning i en arbetstagares brottsmål utan att det för arbetstagaren uppkommer skattepliktig inkomst av kostnaderna.

Enligt 1 mom. 1 punkten är en förutsättning för skattefrihet att det ligger i arbetsgivarens intresse att betala kostnaderna för den juridiska rådgivningen. Arbetsgivarens intresse kan till exempel grunda sig på att ärendet påverkar arbetsgivarens anseende eller affärsverksamhet. Arbetsgivarens intresse kan också grunda sig på att arbetsgivaren anser det vara ändamålsenligt att erbjuda arbetstagaren behövlig hjälp till exempel för att det är oskäligt att inte erbjuda juridisk rådgivning. Således kan förutsättningen att det ligger i arbetsgivarens intresse uppfyllas med mycket låg tröskel. I princip visar enbart det faktum att arbetsgivaren samtycker till att betala kostnader i allmänhet att det föreligger ett intresse hos arbetsgivaren.

Omständigheterna ska vara exceptionella för att tillämpningen av bestämmelsen om skattefrihet ska förhindras på grund av att det saknas intresse hos arbetsgivaren. En sådan situation kan uppstå till exempel om arbetsgivaren skulle ersätta kostnaderna för juridisk rådgivning för en arbetstagare som är delägare eller för en nära anhörig som arbetar i delägarens bolag, i en situation där det också är tvedigt huruvida de övriga förutsättningarna för skattefrihet i bestämmelsen är tillämpliga och det är sannolikt att andra arbetstagare i motsvarande situation inte ersätts för kostnaderna för juridisk rådgivning.

Enligt 1 mom. 2 punkten är en förutsättning för skattefrihet att målet har uppkommit i samband med arbetstagarens arbetsuppgifter. Med arbetsuppgifter avses endast arbetsuppgifter som utförs hos den arbetsgivare som betalar för den juridiska rådgivningen. Om arbetstagaren till exempel har två olika arbetsgivare, kan endast den arbetsgivare hos vilken målet har uppkommit i samband med arbetsuppgifterna ersätta kostnaderna för den juridiska rådgivningen skattefritt. Således faller mål som inte hänför sig till utförandet av arbetsuppgifter hos en arbetsgivare som betalar kostnaderna utanför tillämpningen av bestämmelsen om skattefrihet. I 5 mom. föreslås dock bestämmelser om undantag när det gäller situationer där det är fråga om hyrda arbetstagare och koncerner.

Ett mål som inletts efter att anställningsförhållandet upphört kan betraktas ha uppkommit i samband med arbetsuppgifterna, om målet tydligt hänför sig till arbetstagarens tidigare arbetsuppgifter hos den arbetsgivare som betalar kostnaderna för juridisk rådgivning. Också ett mål som uppkommit under fritid kan betraktas ha uppkommit i samband med arbetsuppgifterna, om målet tydligt hänför sig till utförandet av arbetsuppgifter hos den arbetsgivare som betalar kostnaderna. En sådan situation kan det vara fråga om till exempel om en arbetstagare blir misshandlad av en missnöjd kund på gatan efter arbetstiden eller efter att anställningsförhållandet upphört.

Enligt 1 mom. 3 punkten är en förutsättning för skattefrihet att det inte är uppenbart att arbetstagaren borde ha uppfattat sin verksamhet som lagstridig redan vid tidpunkten för gärningen. Således ska mål där det är uppenbart att arbetstagaren borde ha uppfattat sin verksamhet som lagstridig redan vid tidpunkten för gärningen falla utanför tillämpningen av bestämmelsen om skattefrihet, eftersom det inte är ändamålsenligt att arbetsgivaren då kan betala kostnaderna skattefritt. En sådan situation kan det vara fråga om till exempel vid fortkörning i samband med utförandet av en arbetsuppgift på grund av att arbetstagaren av tidsmässiga skäl har kört för fort på eget initiativ eller på arbetsgivarens begäran. Till exempel en uppenbart lagstridig begäran, order eller anvisning från arbetsgivaren innebär inte i sig att förutsättningen i 1 mom. 3 punkten uppfylls.

Avsikten är dock att skattefriheten enligt bestämmelsen ska tillämpas med låg tröskel, om målet har uppkommit i samband med arbetsuppgifterna. Med andra ord förhindras skattefriheten endast i undantagsfall av den orsaken att det ska anses uppenbart att arbetstagaren redan vid tidpunkten för gärningen borde ha uppfattat gärningen som lagstridig. För tillämpningen av bestämmelsen behöver man således inte bedöma till exempel vad resultatet av rättegången kommer att bli. Vid bedömningen av en situation kan man beakta till exempel hur plötslig och överraskande situationen är, en exceptionellt kort betänketid, mångtydighet, avsaknad av alternativa handlingsmodeller samt arbetsgivarens begäran, order och anvisning. Således kan också en uppenbart lagstridig gärning när den bedöms i efterhand i vissa situationer uppfylla förutsättningen i 1 mom. 3 punkten. Skattefriheten kan, om alla förutsättningar i bestämmelsen uppfylls, vara tillämplig även om det är mycket sannolikt att arbetstagaren i sinom tid döms vara skyldig. Skattefriheten kan, om alla förutsättningar i bestämmelsen uppfylls, vara tillämplig till exempel vid sökande av ändring eller på fakturor som förfaller till betalning efter domen också i det fall att arbetstagaren redan har dömts vara skyldig.

Huruvida förutsättningen för skattefrihet uppfylls ska bedömas vid den tidpunkt och utifrån uppgifterna vid den tidpunkt då arbetsgivaren betalar kostnaderna. I praktiken måste bedömningen i första hand göras av den arbetsgivare vars skyldighet att verkställa förskottsinnehållning och göra anmälan till inkomstregistret och andra skyldigheter beror på om det är fråga om en skattepliktig förvärvsinkomst och lön eller en skattefri förmån. Således har till exempel omständigheter som klarnar senare eller resultatet av rättegången ingen retroaktiv inverkan på bestämmelsens tillämplighet på de kostnader som arbetsgivaren redan har betalat. Dessa kan dock ha betydelse för kommande kostnader, om det till exempel framgår att arbetstagaren avsiktligt har undanhållit uppgifter eller att arbetstagaren uppenbart borde ha uppfattat gärningen som lagstridig redan vid tidpunkten för gärningen.

Tillämpningen av bestämmelsen begränsas inte enbart till att arbetstagaren är misstänkt eller åtalad. Således kan bestämmelsen, om de övriga förutsättningarna uppfylls, lämpa sig också när arbetstagaren är målsägande i målet. Då är det inte fråga om en lagstridig gärning som arbetstagaren begått, och utgångspunkten är därför att förutsättningen i 1 mom. 3 punkten alltid uppfylls.

Enligt 1 mom. 4 punkten är förutsättningen för skattefrihet att arbetstagaren inte har fått ersättning för samma kostnader från något annat håll och arbetstagaren förbinder sig att till arbetsgivaren betala den ersättning som han eller hon eventuellt senare får från något annat håll. Till exempel motparten, försäkringsbolaget, staten eller någon annan aktör kan betala ersättning för arbetstagarens kostnader. Ersättningarna kan till exempel grunda sig på lag, dom eller avtal.

Syftet med bestämmelsen är att arbetsgivaren ska kunna betala arbetstagarens kostnader skattefritt endast till den del arbetstagaren inte får ersättning från något annat håll. Ersättningar som fås från något annat håll kan komma att klarna eller bekräftas först flera år efter det att arbetsgivaren redan har ersatt kostnaderna. Därför hindrar arbetstagarens möjlighet att senare få ersättning från något annat håll inte tillämpning av skattefriheten, om arbetstagaren ännu inte har fått ersättning när arbetsgivaren betalar kostnaderna. En ytterligare förutsättning är att arbetstagaren förbinder sig att till arbetsgivaren betala den ersättning som han eller hon eventuellt senare får från något annat håll. Förbindelsen kan i praktiken ingås till exempel genom överföring av fordringsrätt eller genom något annat avtal.

Utgångspunkten är att förbindelsen ska ingås redan innan arbetsgivaren betalar kostnaderna. Eftersom de situationer där arbetsgivaren betalar arbetstagarens kostnaderna för juridisk rådgivning kan vara plötsliga och oklara, förhindras skattefriheten dock inte enbart på grund av att ett avtal om förbindelse inte har ingåtts eller fordringsrätten inte har överförts innan

arbetsgivaren betalar arbetstagarens kostnader för juridisk rådgivning. Det är också möjligt att arbetsgivaren betalar kostnader för utredning av saken redan innan arbetstagaren misstänks för brott, om till exempel kretsen av arbetstagare som misstänks för brott utvidgas under en lång förundersökningsprocess. Då har arbetstagaren inte på förhand kunnat förbinda sig att betala eventuell ersättning som han eller hon får från något annat håll vidare till arbetsgivaren. Det avgörande vid bedömningen av om förutsättningen i 1 mom. 4 punkten uppfylls är att avsikten har varit att arbetstagaren till arbetsgivaren betalar en ersättning som han eller hon eventuellt senare får och att arbetstagaren också de facto handlar så. I 4 mom. föreskrivs det om hur en ersättning som senare fås från något annat håll inverkar på beskattningen av de kostnader som betalats av arbetsgivaren, om arbetstagaren i strid med förbindelsen låter bli att betala den ersättning som han eller hon fått från något annat håll till arbetsgivaren.

I 2 mom. preciseras vad den juridiska rådgivning som avses i 1 mom. kan inbegripa. Juridisk rådgivning kan omfatta utredning av målet redan innan förundersökning inleds, om det på grund av sakens natur är möjligt att målet leder till förundersökning, eller någon annan utredning som behövs med tanke på målet. Bestämmelsen gäller också sådana kostnader för juridisk rådgivning som orsakas av förundersökning, åtalsprövning, förlikningsförhandling och rättegång. Det är motiverat att bestämmelsen gäller alla de ovannämnda faserna och inte endast rättegången, eftersom en betydande del av kostnaderna i allmänhet uppkommer redan i målets tidigare faser och målet inte nödvändigtvis går vidare till rättegång, om till exempel åtal inte väcks eller om målet avgörs i ett förlikningsförfarande.

De rättegångskostnader som hör till kostnaderna för juridisk rådgivning kan omfatta till exempel arvoden till advokater, sakkunniga eller vittnen, rättegångsavgifter, kostnader för ändringssökande, motpartens rättegångskostnader som arbetstagaren dömts att betala samt andra motsvarande kostnader som klart hänför sig till rättegången. Bestämmelsen gäller dock inte böter, förverkandepåföljder, skadestånd, administrativa påföljdsavgifter och andra motsvarande kostnader som arbetstagarens dömts att betala.

Med tanke på tillämpningen av bestämmelsen saknar det betydelse hur den juridiska rådgivningen har ordnats och hur arbetsgivaren bekostar den. Arbetsgivaren kan bekosta juridisk rådgivning till exempel genom att själv ingå ett avtal med en advokatbyrå, genom att betala de fakturor som uppkommit på basis av ett avtal som arbetstagaren ingått direkt till advokatbyrån, genom att ersätta arbetstagaren för de prestationer som arbetstagaren har betalat till advokatbyrån eller genom att använda sin försäkring. Arbetsgivaren kan också bekosta juridisk rådgivning till exempel genom att anlita sin egen personal eller koncernbolagets personal för att sköta ärendet. Även ersättningar som grundar sig på lagen om ersättning av statsmedel till statsanställda för kostnader för vissa rättegångar (269/1974) och lagen om ersättning av kommuns eller kommunalförbunds medel till dem som är anställda hos kommunen eller kommunalförbundet för kostnader för vissa rättegångar (21/1984) kan i princip jämföras med kostnader som betalas av arbetsgivaren.

I 3 mom. föreslås det att paragrafen också tillämpas på motsvarande kostnader som orsakas av åläggande av administrativa påföljder och behandling av tvistemål, på motsvarande sätt som på kostnader som orsakas av brottmål. Arbetstagaren kan till följd av sina arbetsuppgifter bli part i ett tvistemål. På motsvarande sätt kan en arbetstagare åläggas administrativa påföljdsavgifter eller andra administrativa påföljder till följd av arbetsuppgifterna. Därför är det motiverat att kostnaderna för juridisk rådgivning till följd av tvistemål och administrativa påföljder behandlas på samma sätt som kostnaderna för juridisk rådgivning i brottmål.

Ett typiskt tvistemål som avses i bestämmelsen kan vara till exempel en kunds skadeståndsanspråk. I bestämmelsen avsedda administrativa påföljder är till exempel avgift för

trafikförseelse, förverkande av en yrkesutbildad persons rätt att utöva social- och hälsovårdsyrken samt andra motsvarande administrativa påföljder. De kostnader som ett mål som gäller en administrativ påföljd medför kan utgöras av till exempel kostnader och arvoden som betalats till ett biträde eller ombud för utarbetandet av ett bemötande eller en utredning med anledning av ett brev om hörande från den förvaltningsmyndighet som behandlar åläggandet av påföljden samt motsvarande kostnader för sökande av ändring.

För att arbetsgivaren ska kunna ersätta de kostnader för juridisk rådgivning som avses i 3 mom. skattefritt, ska också alla de förutsättningar som avses i 1 mom. vara uppfyllda. Således kan till exempel kostnader för juridisk rådgivning i anslutning till en skatteförhöjning som påförts vid arbetstagarens personliga beskattning inte ersättas skattefritt, eftersom den skatteförhöjning som påförts vid arbetstagarens personliga beskattning inte har kunnat orsakas på det sätt som avses i 1 mom. 2 punkten i samband med utförandet av de arbetsuppgifter som arbetsgivaren gett, även om det skulle vara fråga om inkomst från arbetsgivaren. Arbetstagarens personliga beskattning är på arbetstagarens ansvar och den kan inte utgöra en del av utförandet av en arbetsuppgift som arbetsgivaren har gett. Däremot handlar det i fråga om kostnaderna för arbetsgivarens egna skyldigheter, såsom verkställandet av förskottsinnehållning och anmälan till inkomstregistret, inte alls om arbetstagarens kostnader. Således kan arbetsgivaren betala för juridisk rådgivning i anslutning till dessa skyldigheter hos arbetsgivaren utan att rådgivningen kan bli en skattepliktig förmån för arbetstagaren, och bidrar på så sätt till att de inkomstuppgifter som fås ur inkomstregistret för beskattningen av arbetstagaren är de rätta.

I 4 mom. föreslås bestämmelser om att sådana kostnader för juridisk rådgivning som betalats av arbetsgivaren räknas som skattepliktig förvärvsinkomst till den del arbetstagaren senare får ersättning från något annat håll för samma kostnader och arbetstagaren inte betalar ersättningen vidare till arbetsgivaren utan obefogat dröjsmål. Ersättning som fås från något annat håll kan betalas till exempel av motparten, försäkringsbolaget, staten eller någon annan aktör.

Som beloppet av de kostnader som arbetsgivaren betalat betraktas det belopp som arbetsgivaren har betalat i målet till advokatbyrån, motparten, arbetstagaren eller någon annan aktör. Det har ingen betydelse hur arbetsgivaren praktiskt har ordnat betalningen av kostnaderna. Till kostnadsbeloppet räknas således också till exempel de kostnader som täcks av arbetsgivarens försäkring. Om arbetsgivaren har anlitat sin egen eller sitt koncernbolags personal i målet, kan som beloppet av de kostnader som målet orsakat betraktas de kalkylerade lönekostnaderna inklusive bikostnader.

Som beloppet av ersättning som erhållits från något annat håll betraktas det penningbelopp som arbetstagaren faktiskt fått. Till beloppet av ersättning som erhållits från något annat håll räknas således också eventuella räntor och andra motsvarande poster. Som tidpunkt för när en ersättning fås från något annat håll betraktas den tidpunkt då någon annan aktör faktiskt betalar ersättningen till arbetstagaren. Således realiseras situationen enligt 4 mom. ännu inte till exempel av en dom eller ett försäkringsbeslut, utan först när ersättningen faktiskt har betalats till arbetstagaren.

Skattepliktig inkomst anses inte uppkomma om arbetstagaren utan obefogat dröjsmål betalar den ersättning som arbetstagaren senare fått från något annat håll vidare till arbetsgivaren eller inte ens själv får den ersättning som någon annan aktör betalat till exempel för att fordran har överförs till arbetsgivaren. Då förblir den ersättning som arbetsgivaren betalat skattefritt skattefri. Avgiften kan anses ha betalats utan obefogat dröjsmål, om arbetstagaren betalar ersättningen vidare till arbetsgivaren inom några månader från det att arbetstagaren fick ersättningen från något annat håll. Även en senare betalning kan undantagsvis anses ha skett utan obefogat dröjsmål, om arbetstagaren visar att det funnits en giltig orsak till dröjsmålet.

Tillämpningen av 4 mom. är exceptionell och dess syfte är att eliminera ogrundade skattefria förmåner som arbetstagaren skulle få om arbetstagaren på basis av samma kostnader senare utöver av arbetsgivaren fick ersättningar från något annat håll och arbetstagaren inte i enlighet med den förbindelse som avses i 1 mom. 4 punkten skulle betala den ersättning som han eller hon fått från något annat håll vidare till arbetsgivaren utan obefogat dröjsmål. Därför är tillämpningen av 4 mom. inte problematisk heller i det fall att en ersättning som arbetstagaren fått från något annat håll inte kan betalas till arbetsgivaren av orsaker som beror på arbetsgivaren, till exempel på grund av att arbetsgivarbolaget upplösts eller är passivt. Då räknas de kostnader som arbetsgivaren betalat som skattepliktig inkomst för arbetstagaren, men arbetstagaren kan täcka skattepåföljden med den ersättning som han eller hon fått från annat håll.

Bestämmelserna om tidsfrister kan hindra att rättelse görs i arbetstagarens beskattning det skatteår under vilket arbetsgivaren har betalat kostnaderna, eftersom arbetstagaren flera år senare kan få ersättning från någon annan aktör. Därför föreslås det i 4 mom. att om en rättelse som gäller ovan avsedda inkomst på grund av bestämmelserna om tidsfrister inte kan göras för det skatteår under vilket arbetsgivaren har betalat kostnaderna, görs rättelsen för det äldsta skatteår för vilket den kan göras. Det är fråga om ett undantag från huvudregeln om periodisering av inkomster i 110 § i inkomstskattelagen. Utan undantaget i fråga skulle 4 mom. i praktiken kunna bli betydelselös på grund av den korta tiden för rättelse av beskattningen. Om arbetstagaren senare blir tvungen att betala tillbaka en ersättning som erhållits från något annat håll och som räknas som skattepliktig inkomst, görs rättelsen också då för det äldsta skatteår för vilket den kan göras.

Bestämmelsen gäller arbetstagarens inkomstbeskattning, och tillämpningen av 4 mom. inverkar inte retroaktivt på arbetsgivarens skyldigheter när det gäller förskottsuppbörden. På grund av tillämpningen av 4 mom. åläggs således i princip inte arbetsgivaren någon icke verkställd förskottsinnehållning eller obetald arbetsgivares sjukförsäkringsavgift. Detta beror på att det inte är fråga om arbetsgivarens försummelse, om det senare framgår att arbetstagaren inte heller handlat i enlighet med sin förbindelse att betala den ersättning som erhållits från något annat håll vidare till arbetsgivaren.

I 5 mom. föreslås bestämmelser om att paragrafen också ska tillämpas på kostnader som betalats av det användarföretag som hyrt arbetstagaren och av ett annat koncernbolag. I situationer där det är fråga om koncerner och hyrda arbetstagare kan ett annat koncernbolag eller det användarföretag som hyrt arbetstagaren ha intresse av att betala kostnaderna i stället för arbetsgivaren. Då är det inte nödvändigtvis arbetstagarens egen arbetsgivare som betalar kostnaderna för den juridiska rådgivningen. Det är ändamålsenligt att bestämmelsen tillämpas också i sådana situationer, eftersom situationen ur arbetstagarens synvinkel i praktiken inte avviker från den då betalaren är arbetstagarens egen arbetsgivare.

95 §. Avdrag för inkomstens förvärvande. Det föreslås att omnämnandet av medlemsavgifter till arbetsmarknadsorganisationer stryks i 1 mom. 2 punkten, eftersom det föreslås att rätten till skatteavdrag för dessa avgifter slopas.

106 §. Grundavdrag. Det föreslås att paragrafen ändras så att grundavdragets maximibelopp höjs från 4 115 euro till 4 265 euro. Grundavdraget beviljas till fullt belopp vid en dagpenningsinkomst på 4 265 euro per år, en löneinkomst på ca 5 700 euro per år och en pensionsinkomst på ca 14 100 euro per år. För mottagare av dagpenningsinkomst har grundavdraget en effekt på en inkomst på upp till ca 27 900 euro per år, för mottagare av löneinkomst på upp till ca 31 600 euro per år och för mottagare av pensionsinkomst på upp till ca 31 500 euro per år.

110 §. Allmänt stadgande om periodisering av inkomster. Det föreslås att 2 mom. upphävs. Bestämmelser om periodisering av överlåtelsevinst föreslås i 110 a §.

110 a §. Periodisering av överlåtelsevinst. Det föreslås att det till inkomstskattelagen fogas en ny 110 a § med bestämmelser om periodisering av överlåtelsevinst.

I det föreslagna 1 mom. finns huvudregeln för periodisering av överlåtelsevinst. Det föreslås att överlåtelsevinst betraktas som inkomst för det skatteår under vilket ett köp eller byte eller en annan överlåtelse skedde. Också överlåtelseförlusten periodiseras på samma sätt som för närvarande till det skatteår då det bindande köpet eller den bindande överlåtelsen skedde. Momentet motsvarar det nuvarande 110 § 2 mom.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om ett undantag från periodiseringen av överlåtelsevinst i fråga om villkorliga tilläggsköpesummor. Om det i överlåtelseavtalet har avtalats om en villkorlig tilläggsköpesumma som ska betalas först när det villkor som anges i överlåtelseavtalet uppfylls, och betalningsskyldigheten och beloppet fastställs efter året för köpet, beskattas överlåtelsevinsten i fråga om tilläggsköpesumman som inkomst för det skatteår under vilket skyldigheten att betala tilläggsköpesumman samt beloppet av tilläggsköpesumman har fastställts.

Som inkomst under året för köpet beskattas den del av överlåtelsevinsten som baserar sig på det överlåtelsepris som fastställts under året för köpet. Om det i överlåtelseavtalet har avtalats om en villkorlig tilläggsköpesumma för vilket betalningsskyldigheten och beloppet ännu inte fastställs under året för köpet, beskattas överlåtelsevinsten i fråga om tilläggsköpesumman inte som inkomst för året för köpet. En överlåtelsevinst ska i fråga om tilläggsköpesumman beskattas vid beskattningen för det skatteår då skyldigheten att betala tilläggsköpesumman samt beloppet av tilläggsköpesumman fastställs. Till skillnad från nuläget ska överlåtelsevinsten beskattas vid beskattningen för det år då den villkorliga tilläggsköpesumman fastställs också när tilläggsköpesumman fastställs efter året för köpet men innan beskattningen för året för köpet har slutförts.

Om det i överlåtelseavtalet har avtalats om ett minimibelopp för tilläggsköpesumman, är det i fråga om minimibeloppet inte fråga om en villkorlig tilläggsköpesumma, även om det totala beloppet av tilläggsköpesumman skulle fastställas först efter tidpunkten för köpet. Betalningstidpunkten för minimibeloppet av tilläggsköpesumman har ingen betydelse. I enlighet med huvudregeln för periodisering av överlåtelsevinst ska det minimibelopp av tilläggsköpesumman som det avtalats om i överlåtelseavtalet beaktas som överlåtelsepris vid beräkningen av överlåtelsevinsten redan vid beskattningen för året för köpet.

I 3 mom. föreslås bestämmelser om förfarandet för att fastställa den andel av överlåtelsevinsten som hänför sig till tilläggsköpesumman. Om det för överlåtelsen ska betalas en tilläggsköpesumma som fastställs efter året för köpet, fastställs den andel av överlåtelsevinsten som hänför sig till tilläggsköpesumman genom att hela överlåtelsevinsten vid beskattningen för det år då tilläggsköpesumman fastställts beräknas på nytt genom att som överlåtelsepris använda det sammanlagda beloppet av delarna av det överlåtelsepris som fastställts fram till det år då tilläggsköpesumman fastställts. Av den på detta sätt uträknade överlåtelsevinsten beskattas som överlåtelsevinst vid beskattningen för det år då tilläggsköpesumman fastställts det belopp som överstiger det belopp som har beskattats under tidigare år som överlåtelsevinst från samma överlåtelse. Om det i överlåtelseavtalet har avtalats om flera tilläggsköpesummor som fastställs under olika år, tillämpas samma förfarande vid beskattningen för alla de år då en tilläggsköpesumma fastställs.

I 3 mom. föreslås dessutom bestämmelser om ändring av en överlåtelseförlust på basis av tilläggsköpesumman. Om det under ett tidigare skatteår fastställts förlust för en överlåtelse för vilken det ska betalas en tilläggsköpesumma som fastställs efter året för köpet, rättas den fastställda förlusten trots tidsfristerna så att den motsvarar beloppet av den omräknade överlåtelsevinsten eller överlåtelseförlusten. Om det för en överlåtelse för vilken förlust har fastställts vid beskattningen för året för köpet ska betalas en tilläggsköpesumma som fastställs efter året för köpet, blir överlåtelseförlusten vid omräkningen av överlåtelsevinsten mindre än vad som fastställts eller försvinner helt och hållet. Ändringen av en överlåtelseförlust beaktas i beskattningen genom att beloppet av överlåtelseförlusten rättas i beskattningen för det skatteår under vilket överlåtelseförlusten har fastställts. Om överlåtelsen fortfarande uppvisar förlust när överlåtelsevinsten beräknas på nytt vid beskattningen för det år då tilläggsköpesumman fastställs, rättas den fastställda överlåtelseförlusten så att den motsvarar beloppet av den omräknade överlåtelseförlusten. Om det uppkommer överlåtelsevinst för överlåtelsen när överlåtelsevinsten beräknas på nytt, försvinner den fastställda överlåtelseförlusten helt och dessutom ska beloppet av den omräknade överlåtelsevinsten beskattas som överlåtelsevinst vid beskattningen för det år då tilläggsköpesumman fastställts.

Förlusternas belopp kan rättas trots den tidsfrist för rättelse av beskattningen och det förbud mot ny prövning som anges i 56 § i lagen om beskattningsförfarande. Rättelse kan också göras trots att den överlåtelseförlust som fastställs för överlåtelseåret och dess belopp redan när rättelsen görs skulle ha hunnit avgöras genom beslut med anledning av besvär i fråga om något annat ärende än den rättelse som grundar sig på tilläggsköpesumman.

Exempel 1: Person A har köpt aktierna i Företaget Ab för 60 000 euro den 15 mars 2015. Personen säljer aktierna den 1 februari 2026. Enligt köpebrevet betalas 100 000 euro av köpesumman i samband med köpet. Som tilläggsköpesumma avtalas det att det ska betalas 30 procent av räkenskapsperiodernas vinster enligt de bokslut som fastställts för Företaget Ab för räkenskapsperioderna 2026 och 2027. Enligt köpebrevet fastställs den tilläggsköpesumma som ska betalas för räkenskapsperioden i slutet av april året efter räkenskapsperioden, dvs. den 30 april 2027 och den 30 april 2028, när boksluten fastställs.

Vid person A:s beskattning för 2026 anses 100 000 euro ha betalats som överlåtelsepris i samband med köpet. Den presumtiva anskaffningsutgiften (40 procent, 40 000 euro) är för A ofördelaktigare, vilket innebär att vinsten beräknas enligt A:s faktiska anskaffningsutgift (60 000 euro). Beloppet av A:s skattepliktiga överlåtelsevinst 2026 är således 40 000 euro (100 000 - 60 000).

Företag Ab:s bokslut för räkenskapsperioden 2026, vilket fastställts den 30 april 2027, uppvisar en vinst på 100 000 euro för räkenskapsperioden. Enligt det villkor som gäller tilläggsköpesumman betalas på basis av det fastställda bokslutet 30 000 euro som tilläggsköpesumma till A. Utifrån fastställandet av tilläggsköpesumman beräknas överlåtelsevinsten på nytt vid A:s beskattning för skatteåret 2027. Överlåtelsevinstens belopp beräknas så att som överlåtelsepris betraktas det sammanlagda beloppet av alla fastställda delar av överlåtelsepriset, dvs. 130 000 euro (100 000 + 30 000). Den presumtiva anskaffningsutgiften (40 procent, 52 000 euro) är för A ofördelaktigare, vilket innebär att vinsten beräknas enligt A:s faktiska anskaffningsutgift (60 000 euro). Av den omräknade överlåtelsevinsten (70 000 euro) beskattas vid beskattningen för skatteåret 2027 den del som överstiger beloppet av den överlåtelsevinst (40 000 euro) från samma överlåtelse som har beskattats vid beskattningen för skatteåret 2026. Beloppet av den överlåtelsevinst som ska beskattas 2027 är således 30 000 euro (70 000 - 40 000).

Företag Ab:s bokslut för räkenskapsperioden 2027, vilket fastställts den 30 april 2028, uppvisar en vinst på 150 000 euro för räkenskapsperioden. Enligt det villkor som gäller tilläggsköpesumman betalas på basis av det fastställda bokslutet 45 000 euro som tilläggsköpesumma till A. Utifrån fastställandet av tilläggsköpesumman beräknas överlåtelsevinsten på nytt vid A:s beskattning för skatteåret 2028. Överlåtelsevinstens belopp beräknas så att som överlåtelsepris betraktas det sammanlagda beloppet av alla fastställda delar av överlåtelsepriset, dvs. 175 000 euro (100 000 + 30 000 + 45 000). Den presumtiva anskaffningsutgiften (40 procent, 70 000 euro) är för A fördelaktigare än den faktiska anskaffningsutgiften (60 000 euro), vilket innebär att vinsten beräknas enligt A:s presumtiva anskaffningsutgift. Av den omräknade överlåtelsevinsten, dvs. 105 000 euro (175 000 - 70 000) beskattas vid beskattningen för skatteåret 2028 den del som överstiger beloppet av den överlåtelsevinst dvs. 70 000 euro (40 000 + 30 000) från samma överlåtelse som har beskattats vid beskattningen för skatteåren 2026 och 2027. Beloppet av den överlåtelsevinst som ska beskattas 2028 är således 35 000 euro.

Exempel 2: Person B har köpt aktierna i Företaget Ab för 60 000 euro den 1 september 2024. Personen säljer aktierna den 1 augusti 2026. Enligt köpebrevet betalas 50 000 euro av köpesumman i samband med köpet. Skyldigheten att betala en tilläggsköpesumma är bunden till att den vid tidpunkten för köpet bedömda förväntade resultatutveckling för föremålet för köpet överskrider (det belopp av den genomsnittliga rörelsevinsten för räkenskapsperioderna 2027–2029 som överstiger 100 000 euro). Enligt köpebrevet fastställs tilläggsköpesumman den 30 april 2030, då bokslutet för räkenskapsperioden 2029 fastställs.

Vid beskattningen för 2026 anses 50 000 euro ha betalats som överlåtelsepris i samband med köpet. Beloppet av den avdragsgilla överlåtelseförlusten för 2026 är således 10 000 euro (50 000 – 60 000).

Firma Ab:s bokslut för 2027 uppvisar en rörelsevinst på 115 000 euro, bokslutet för 2028 en rörelsevinst på 100 000 euro och bokslutet för 2029 en rörelsevinst på 145 000 euro. Den genomsnittliga rörelsevinsten för 2027–2029 är således 120 000 euro. Enligt det villkor som gäller tilläggsköpesumman betalas på basis av det fastställda bokslutet 20 000 euro som tilläggsköpesumma till B. Utifrån fastställandet av tilläggsköpesumman beräknas överlåtelsevinsten på nytt vid beskattningen för skatteåret 2030. Överlåtelsevinstens belopp beräknas så att anskaffningsutgiften 60 000 euro dras av från det sammanlagda beloppet av alla fastställda delar av överlåtelsepriset, dvs. 70 000 euro (50 000 + 20 000). Den presumtiva anskaffningsutgift på 20 procent, dvs. 14 000 euro, som bestäms på basis av en ägartid på under 10 år är ofördelaktig för den skattskyldige, så vinsten beräknas enligt den faktiska anskaffningsutgiften. Den omräknade överlåtelsevinsten, dvs. 10 000 euro (70 000 - 60 000), beskattas som inkomst för skatteåret 2030. Beskattningen för skatteåret 2026 rättas till den skattskyldiges nackdel trots att tidsfristen för rättelse av beskattningen löpt ut den 31 december 2029 och trots andra förutsättningar för rättelse, och den vid beskattningen fastställda överlåtelseförlusten på 10 000 euro försvinner.

Exempel 3: Person C har köpt aktierna i Rörelse Ab för 50 000 euro den 24 mars 2025. Personen säljer aktierna den 1 april 2027. Enligt köpebrevet betalas 25 000 euro av köpesumman i samband med köpet. Som tilläggsköpesumma avtalas det att det ska betalas 50 procent av räkenskapsperiodens vinst enligt det bokslut som fastställts för Rörelse Ab för räkenskapsperioden 2027. Enligt köpebrevet fastställs tilläggsköpesumman den 30 april 2028, då bokslutet för räkenskapsperioden 2027 fastställs.

Vid beskattningen för 2027 anses 25 000 euro ha betalats som överlåtelsepris i samband med köpet. Vid beskattningen för 2027 fastställs en överlåtelseförlust på 25 000 euro (25 000 - 50 000 euro).

Rörelse Ab:s bokslut för räkenskapsperioden 2027, vilket fastställts den 30 april 2028, uppvisar en vinst på 30 000 euro för räkenskapsperioden. Enligt det villkor som gäller tilläggsköpesumman betalas på basis av det fastställda bokslutet 15 000 euro som tilläggsköpesumma till C. Utifrån fastställandet av tilläggsköpesumman beräknas överlåtelsevinsten på nytt vid beskattningen för skatteåret 2028. Överlåtelsevinstens belopp beräknas så att som överlåtelsepris betraktas det sammanlagda beloppet av alla fastställda delar av överlåtelsepriset, dvs. 40 000 euro (25 000 + 15 000), från vilket anskaffningsutgiften på 50 000 euro dras av. Den omräknade överlåtelseförlusten är 10 000 euro. Beskattningen för skatteåret 2027 rättas till den skattskyldiges nackdel och överlåtelseförlusten ändras till 10 000 euro. För skatteåret 2028 uppkommer inte någon överlåtelsevinst som ska beskattas eller överlåtelseförlust som ska fastställas.

124 §. Fastställande av skatten. Det föreslås att 4 mom. ändras så att den inkomstgräns på vars överstigande del tilläggsskatt för pensionsinkomst ska betalas höjs från nuvarande 47 000 euro till 60 000 euro. Enligt förslaget ska 5,85 procent betalas i tilläggsskatt för pensionsinkomst till den del pensionsinkomsten efter pensionsinkomstavrdraget överskrider 60 000 euro.

125 §. Arbetsinkomstavrdrag. Det föreslås att 2 mom. ändras så att det högsta beloppet av arbetsinkomstavrdraget höjs från 3 225 euro till 3 430 euro. Det föreslås att inkomstgränsen för avdragets första minskning höjs från nuvarande 24 250 euro till 35 000 euro och att den första minskningsprocenten sänks från 2,22 procent till 2 procent. Avdraget börjar således minska när nettoförvärvsinkomsten överstiger 35 000 euro, och minskningen är 2 procent av den del som överstiger 35 000 euro. Avdraget föreslås minska på ovannämnt sätt upp till en nettoförvärvsinkomst på 50 550 euro och avdraget ska inte längre minska för den del denna inkomstgräns överskrids. Efter ändringen slopas således inte arbetsinkomstavrdraget helt och hållet, utan det når maximibeloppet efter minskningen när nettoförvärvsinkomsten är 50 550 euro och beviljas till samma storlek vid inkomstnivåer som är högre än så.

Revideringen av minskningen av arbetsinkomstavrdraget är en del av en helhet där det föreslås att beskattningen av förvärvsinkomster ska lindras och de högsta marginalskattesatserna sänkas till ca 52 procent. Genom arbetsinkomstavrdraget riktas skattelättnaden till beskattningen av arbete.

Det föreslås att 4 mom. ändras så att barnförhöjningen i arbetsinkomstavrdraget höjs från nuvarande 50 euro till 105 euro. Efter ändringen ska arbetsinkomstavrdragets maximibelopp höjas med 105 euro för varje minderårigt barn för vilket den skattskyldige är vårdnadshavare vid skatteårets utgång. Ensamförsörjare beviljas avdraget till dubbelt belopp på nuvarande sätt och det föreslås inga ändringar i grunderna för beviljande av avdraget.

7.3 Lagen om beskattningsförfarande

16 §. Utomstående allmänna skyldighet att lämna uppgifter om utgifter och avdrag. Det föreslås att 1 mom. ändras, eftersom rätten till skatteavdrag för medlemsavgifter till arbetsmarknadsorganisationer slopas. I bestämmelsen stryks arbetsmarknadsorganisationernas skyldighet att lämna uppgifter om medlemsavgifter och kassainbetalningar. Arbetslöshetskassorna ska i fortsättningen lämna uppgifter om kassainbetalningar. Ändringen föreslås gälla de uppgifter som ska lämnas för beskattningen för 2026.

7.4 Lagen om överlåtelseskatt

7 §. Tidpunkten när skatten skall betalas. Det föreslås att det till paragrafen fogas ett nytt 2 mom. där det föreskrivs om tidpunkten för betalning av överlåtelseskatt på villkorligt tilläggsvederlag vid överlåtelse av en fastighet. Om det i överlåtelseavtalet för en fastighet har avtalats om ett tilläggsvederlag för vilket betalningsskyldigheten och beloppet har fastställts först efter det att skatten borde ha betalats enligt huvudregeln i 1 mom. för tidpunkten när skatten ska betalas, ska skatten till denna del betalas inom två månader från det att skyldigheten att betala vederlaget samt beloppet av det har fastställts. Om det i överlåtelseavtalet har avtalats om ett minimibelopp för tilläggsvederlaget, är det i fråga om minimibeloppet inte fråga om ett villkorligt tilläggsvederlag, även om det slutliga beloppet av tilläggsvederlaget skulle fastställas först senare än så. Betalningstidpunkten för tilläggsvederlagets minimibelopp har ingen betydelse. Bestämmelsen motsvarar till sitt innehåll den ändring som föreslås i 21 § i fråga om tidpunkten för betalning av den skatt som ska betalas på överlåtelse av värdepapper.

Tidsfristen för betalning av skatten bestäms utifrån tidpunkten för fastställande av det villkorliga tilläggsvederlaget, när tilläggsvederlaget fastställs efter det att lagfart eller inskrivning söks inom utsatt tid. Om lagfart eller inskrivning inte söks inom utsatt tid eller om ansökan inte ska sökas, ska den tidsfrist för betalning av skatten som baserar sig på fastställande av tilläggsvederlaget tillämpas när skyldigheten att betala tilläggsvederlaget samt beloppet av det fastställs efter det att sex månader har förflutit från det att överlåtelseavtalet ingicks.

Om det på överlåtelseskatt som ska betalas på basis av ett villkorligt tilläggsvederlag tillämpas den tidsfrist för betalning av skatten som bestäms på basis av fastställandet av vederlaget, ska med stöd av 30 § i lagen om överlåtelseskatt också uppgifter om skatten i fråga om tilläggsvederlaget lämnas inom två månader från det att skyldigheten att betala tilläggsvederlag samt beloppet av det har fastställts i stället för enligt den tidsfrist som bestäms på basis av tidpunkten för ingående av ett sedvanligt överlåtelseavtal. I och med den föreslagna ändringen ska förvärvaren inte betala skatt på basis av det uppskattade villkorliga tilläggsvederlaget. Om tilläggsvederlagets belopp fastställs inom den tidsfrist för betalning av skatten som anges i 7 § 1 mom. i lagen om överlåtelseskatt, ska skatten dock betalas också på tilläggsvederlaget inom samma tidsfrist som i huvudregeln.

Exempel: Bolaget D köper en fastighet genom ett överlåtelseavtal som undertecknats den 30 juni 2026. Enligt avtalet betalas ett vederlag på 2 miljoner euro för överlåtelsen. Vederlaget har fastställts utifrån antagandet att fastigheten i den detaljplan som ska utarbetas anvisas byggrätt omfattande 2 500 kvadratmeter våningsyta för bostadshus. I överlåtelseavtalet har det dessutom avtalats om ett villkorligt tilläggsvederlag som ska betalas, om den byggrätt för bostadshus som anvisats i detaljplanen överstiger 2 500 kvadratmeter våningsyta. Tilläggsvederlaget har fastställts till 800 euro för varje kvadratmeter våningsyta som överstiger 2 500 kvadratmeter.

Detaljplanen, där den fastighet som Bolag D köpt anvisas byggrätt omfattande 3 000 kvadratmeter våningsyta för bostadshus, vinner laga kraft den 20 november 2026. Tilläggsvederlaget fastställs således till 400 000 euro (500 x 800 euro). Bolaget D har inte ansökt om lagfart på fastigheten innan detaljplanen fastställts. Bolaget D:n ska således betala överlåtelseskatt också på tilläggsvederlaget senast när lagfart söks. Skatten ska dock betalas senast inom sex månader från det att överlåtelseavtalet ingicks, dvs. den 30 december 2026. Om bolaget D hade sökt lagfart på sitt förvärv innan tilläggsvederlaget fastställts den 20 november 2026, borde överlåtelseskatt ha betalats på tilläggsvederlaget inom 2 månader från det att tilläggsvederlaget fastställts, dvs. senast den 20 januari 2027.

21 §. Tidpunkten när skatten skall betalas. Det föreslås att det till paragrafen fogas ett nytt 5 mom. där det föreskrivs om tidpunkten för betalning av överlåtelseskatt på villkorligt tilläggsvederlag som ska betalas vid överlåtelse av värdepapper. Om det i överlåtelseavtalet har avtalats om ett villkorligt tilläggsvederlag för vilket betalningsskyldigheten och beloppet fastställs först efter det att skatten borde ha betalats, ska skatten till denna del betalas inom två månader från det att skyldigheten att betala vederlaget samt beloppet av det har fastställts. Om det i överlåtelseavtalet har avtalats om ett minimibelopp för tilläggsvederlaget, är det i fråga om minimibeloppet inte fråga om ett sådant tilläggsvederlag för vilket betalningsskyldigheten eller beloppet fastställs först efter tidsfristen för betalningen av skatten, även om det slutliga beloppet av tilläggsvederlaget skulle fastställas först senare än så. Betalningstidpunkten för tilläggsvederlagets minimibelopp har ingen betydelse. Bestämmelsen motsvarar till sitt innehåll den ändring som föreslås i 7 § i fråga om tidpunkten för betalning av den skatt som ska betalas på överlåtelse av fastighet.

Tidsfristen för betalning av skatt bestäms enligt tidpunkten för fastställande av tilläggsvederlaget i regel när beloppet av tilläggsvederlaget fastställs efter det att två månader har förflutit från det att överlåtelseavtalet ingicks. Om det enligt lagen ska betalas skatt på överlåtelsen i samband med att överlåtelseavtalet ingås, ska den skatt som ska betalas på basis av ett tilläggsvederlag som fastställs efter det att överlåtelseavtalet ingåtts betalas inom två månader från det att tilläggsvederlaget fastställs.

Om det på överlåtelseskatt som ska betalas på basis av ett villkorligt tilläggsvederlag tillämpas den tidsfrist för betalning av skatten som bestäms på basis av fastställandet av tilläggsvederlaget, ska med stöd av 30 § i lagen om överlåtelseskatt också uppgifter om skatten i fråga om tilläggsvederlaget lämnas inom två månader från det att skyldigheten att betala tilläggsvederlag samt beloppet av det har fastställts.

I och med den föreslagna ändringen ska förvärvaren inte betala skatt på basis av det uppskattade villkorliga tilläggsvederlaget. Om tilläggsvederlaget fastställs innan skatten på överlåtelsen ska betalas enligt huvudregeln om tidpunkten för betalningen av skatten och skatten således ska betalas också i fråga om tilläggsvederlaget enligt huvudregeln om tidpunkten för betalningen, har beloppet av tilläggsvederlaget också i en sådan situation fastställts inom tidsfristen för betalningen av skatten.

Exempel: Person E köper aktier i onoterade F Ab genom ett överlåtelseavtal som undertecknats den 1 februari 2027. Enligt avtalet betalas ett vederlag på 6 miljoner euro för överlåtelsen. I överlåtelseavtalet avtals det om att det som tilläggsvederlag ska betalas 50 procent av räkenskapsperiodens vinst enligt F Ab:s fastställda bokslut för den räkenskapsperiod som avslutades den 31 december 2026. Tilläggsvederlaget ska enligt avtalet fastställas den 15 maj 2027.

Person E ska betala 90 000 euro i överlåtelseskatt på basis av grundvederlaget senast den 1 april 2027. Tilläggsvederlaget fastställs till 500 000 euro den 15 maj 2027. Person E ska betala 7 500 euro i överlåtelseskatt på tilläggsvederlaget senast den 15 juli 2027. Om tilläggsvederlaget hade fastställts före tidsfristen för deklarationen för den grundläggande köpeskillingen, den 1 april 2027, borde överlåtelseskatt ha betalats också i fråga om tilläggsvederlaget senast den 1 april 2027.

24 §. Utredning som skall företas när överlåtelse av värdepapper registreras samt samfundets ansvar. Det föreslås att 1 mom. ändras så att det till momentet fogas en bestämmelse om tillräcklig utredning om att skatt har betalats i situationer där det i överlåtelseavtalet har avtalats om ett villkorligt tilläggsvederlag. Om det i överlåtelseavtalet har

avtalats om ett tilläggsvederlag som avses i 21 § 5 mom., ska som tillräcklig utredning om att skatt har betalats betraktas en utredning om att en annan skatt har betalats eller tagits ut än den som ska betalas på tilläggsvederlaget efter registreringen.

Skyldigheten att betala ett villkorligt tilläggsvederlag samt beloppet av det kan fastställas betydligt efter det att överlåtelseavtalet har ingåtts. De föreslagna bestämmelserna behövs för att anteckningen i aktieboken eller i förteckningen över andelsbevisen inte ska fördröjas oskäligt på grund av ett villkorligt tilläggsvederlag som det avtalats om i överlåtelseavtalet.

29 §. Utredning som skall företes om överlåtelse av fastighet. Det föreslås att det till 1 mom. fogas en bestämmelse om tillräcklig utredning om att skatt har betalats i situationer där det i överlåtelseavtalet har avtalats om ett villkorligt tilläggsvederlag. Om det i överlåtelseavtalet har avtalats om ett tilläggsvederlag som avses i 7 § 2 mom., ska som tillräcklig utredning om att skatt har betalats betraktas en utredning om att en annan skatt har betalats eller tagits ut än den som ska betalas på tilläggsvederlaget efter lagfarten eller inskrivningen.

Skyldigheten att betala ett villkorligt tilläggsvederlag samt beloppet av det kan fastställas betydligt efter det att överlåtelseavtalet har ingåtts. De föreslagna bestämmelserna behövs för att beviljandet av lagfart och inskrivningen av äganderätten inte ska fördröjas oskäligt på grund av ett villkorligt tilläggsvederlag som det avtalats om i överlåtelseavtalet.

7.5 Lagen om källskatt för löntagare från utlandet

2 §. Definition av löntagare från utlandet. Det föreslås att 1 mom. 4 punkten ändras så att också en person som har finskt medborgarskap kan anses vara löntagare från utlandet. En person, oberoende av medborgarskap, ska uppfylla också de övriga villkoren enligt nyckelpersonlagen för att han eller hon ska anses vara en sådan löntagare från utlandet som avses i lagen.

Det föreslås att 3 mom. ändras så att det till momentet fogas bestämmelser om finska medborgare. En finsk medborgare kan anses vara löntagare från utlandet under en tid av högst 24 månader från det att det arbete som avses i lagen började. En finsk medborgare har inte tidigare kunnat anses vara en sådan löntagare från utlandet som avses i lagen. I fråga om utländska medborgare föreslås inga ändringar i varaktigheten av tillämpningen av förmånen. På finska medborgare kan det inte tillämpas en längre tidsgräns än vad som gäller utländska medborgare ens när finskt medborgarskap fås först när det arbete som avses i nyckelpersonlagen redan har börjat. Som en finsk medborgare kan man omfattas av förmånen i högst 24 månader.

En utvidgning av nyckelpersonlagen till att gälla finska medborgare är inte diskriminering som strider mot EUF-fördraget, eftersom ändringen inte försätter utländska medborgare i en ofördelaktigare ställning än finska medborgare. När det gäller utländska medborgare förblir skatteförmånen och förutsättningarna för den oförändrade. Ändringen handlar enbart om att finska medborgare som befinner sig i liknande situation som utländska medborgare i fortsättningen ska omfattas av förmånen. Källskatt för nyckelpersoner ska dock i fråga om finska medborgare kunna tillämpas i högst 24 månader, medan tillämpningstiden för utländska medborgare förblir 84 månader.

3 §. Underlaget för och beloppet av skatten. Det föreslås att paragrafen ändras så att källskatten på löneinkomst sänks från 32 procent till 25 procent. Ändringen gäller lön som betalats den 1 januari 2026 eller senare för arbete som avses i nyckelpersonlagen.

7 §. Tillämpningen av lagen i landskapet Åland. Det föreslås att paragrafen ändras så att källskatten på löneinkomst för en nyckelperson som är skyldig att betala kommunalskatt till en kommun i landskapet Åland ska sänkas från 14,5 procent till 7,3 procent. Om det finns förutsättningar för tillämpningen av denna paragraf, ska detta även i fortsättningen antecknas i löntagarens skattekort. Ändringen gäller lön som betalats den 1 januari 2026 eller senare för arbete som avses i nyckelpersonlagen.

7.6 Lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet.

8 §. Det föreslås att 1 mom. 9 punkten upphävs.

16 §. Det föreslås att som ny 12 punkt fogas en bestämmelse enligt vilken medlemsavgifter till en sådan förening eller annan juridisk person som enligt sina egna stadgar eller bolagsordningen har mål med anknytning till arbetsmarknadsverksamhet inte ska anses såsom utgifter för inkomstens förvärvande eller bibehållande. Med tanke på utgifter som inte är avdragsgilla anses inte enbart ett uttryckligt omnämnande av mål med anknytning till arbetsmarknadsverksamheten vara av betydelse, utan det avgörande är att det i föreningens eller annan juridisk persons stadgar eller bolagsordning möjliggörs främjande av dessa mål. Till exempel om det i föreningens stadgar i allmänna ordalag formuleras att föreningen har som mål att förbättra förutsättningarna för företagsverksamhet, ska medlemsavgifter som betalats till en sådan förening betraktas som icke avdragsgilla, om inte främjande av mål med anknytning till arbetsmarknadsverksamhet uttryckligen utesluts. Bestämmelsen ska således tolkas i vid bemärkelse, och i fortsättningen ska i det närmaste endast medlemsavgifter till sådana föreningar och andra juridiska personer med mål att främja företagsverksamhet vars mål till exempel är att främja ibruktagandet av viss teknik och vars stadgar inte gör det möjligt för dem att främja mål med anknytning till arbetsmarknadsverksamhet vara avdragsgilla. I 11 punkten ändras i den finska versionen punkten i slutet till semikolon, och läggs det i den svenska versionen till ett kommatecken i slutet av 11 punkten.

I den nya 13 punkten föreslås bestämmelser om att inte heller medlemsavgifter till en sådan förening eller annan juridisk person som själv är medlem i en aktör som främjar mål med anknytning till arbetsmarknadsverksamhet är avdragsgilla. Bestämmelsen behövs eftersom intressebevakning som gäller arbetsmarknadsverksamhet ofta har koncentrerats till centralorganisationer vars medlemmar är branschorganisationer eller lokala organisationer vars medlemmar är faktiska företag som är arbetsgivare.

Dessutom föreslås i den nya 14 punkten bestämmelser om att inte heller medlemsavgifter till en sådan förening eller annan juridisk person som är i en i 31 § 4 mom. i lagen om beskattningsförfarande avsedd intressegemenskap med en aktör som främjar mål med anknytning till arbetsmarknadsverksamhet är avdragsgilla. Syftet med bestämmelsen är att utvidga bestämmelsen om icke avdragsgilla medlemsavgifter till att gälla också sådana organisationer där arbetsmarknadsverksamheten har lagts ut på entreprenad till exempel till en systerorganisation eller på något annat motsvarande sätt. Det kan dock vara så att medlemsavgifterna till en sådan organisation dock redan annars med stöd av de bestämmelser som föreslås i 12 punkten enligt organisationens stadgar inte är avdragsgilla. Syftet med bestämmelsen är dessutom att säkerställa att medlemsavgifterna inte genom arrangemang kan göras avdragsgilla genom att en ändring i stadgarna kombineras med utläggning av arbetsmarknadsverksamheten på entreprenad.

I den nya 15 punkten föreslås dessutom bestämmelser om att ospecificerade serviceavgifter som en förening eller juridisk person som avses i 12, 13 eller 14 punkten tar ut av sina medlemmar i stället för medlemsavgifter inte ska vara avdragsgilla. Syftet med bestämmelsen är att

förhindra att bestämmelserna om icke avdragsgilla medlemsavgifter ska kunna kringgås genom att utforma medlemsavgifterna som avdragsgilla serviceavgifter. Bestämmelsen hindrar dock inte att till exempel deltagaravgiften för ordnande av specificerad utbildning eller andra avgifter som tas ut för specificerade tjänster som produceras för medlemmarna dras av.

18 §. I laghänvisningen i 5 punkten stryks författningsnumret, eftersom det nämns redan i 16 §.

7.7 Inkomstskattelagen för gårdsbruk

6 §. Det föreslås att 1 mom. 11 punkten upphävs.

7 §. Det föreslås att som ny 7 punkt fogas en bestämmelse enligt vilken medlemsavgifter till en sådan förening eller annan juridisk person som enligt sina egna stadgar eller bolagsordningen har mål med anknytning till arbetsmarknadsverksamhet inte ska anses såsom utgifter för inkomstens förvärvande eller bibehållande. Med tanke på utgifter som inte är avdragsgilla anses inte enbart ett uttryckligt omnämnande av mål med anknytning till arbetsmarknadsverksamheten vara av betydelse, utan det avgörande är att det i föreningens eller annan juridisk persons stadgar eller bolagsordning möjliggörs främjande av sådana mål. Till exempel om det i föreningens stadgar i allmänna ordalag formuleras att föreningen har som mål att förbättra förutsättningarna för företagsverksamhet, ska medlemsavgifter som betalats till en sådan förening betraktas som icke avdragsgilla, om inte främjande av mål med anknytning till arbetsmarknadsverksamhet uttryckligen utesluts. Bestämmelsen ska således tolkas i vid bemärkelse, och i fortsättningen ska i det närmaste endast medlemsavgifter till sådana föreningar och andra juridiska personer med mål att främja företagsverksamhet vars mål till exempel är att främja ibruktagandet av viss teknik och vars stadgar inte gör det möjligt för dem att främja mål med anknytning till arbetsmarknadsverksamhet vara avdragsgilla. I 6 punkten ändras punkten i slutet i den finska versionen till ett semikolon och i den svenska versionen till ett kommatecken.

I den nya 8 punkten föreslås bestämmelser om att inte heller medlemsavgifter till en sådan förening eller annan juridisk person som själv är medlem i en aktör som främjar mål med anknytning till arbetsmarknadsverksamhet är avdragsgilla. Bestämmelsen behövs eftersom intressebevakning som gäller arbetsmarknadsverksamhet ofta har koncentrerats till centralorganisationer vars medlemmar är branschorganisationer eller lokala organisationer vars medlemmar är faktiska företag som är arbetsgivare.

Dessutom föreslås i den nya 9 punkten bestämmelser om att inte heller medlemsavgifter till en sådan förening eller annan juridisk person som är i en i 31 § 4 mom. i lagen om beskattningsförfarande avsedd intressegemenskap med en aktör som främjar mål med anknytning till arbetsmarknadsverksamhet är avdragsgilla. Syftet med bestämmelsen är att utvidga bestämmelsen om icke avdragsgilla medlemsavgifter till att gälla också sådana organisationer där arbetsmarknadsverksamheten har lagts ut på entreprenad till exempel till en systerorganisation eller på något annat motsvarande sätt. Det kan dock vara så att medlemsavgifterna till en sådan organisation dock redan annars med stöd av de bestämmelser som föreslås i 7 punkten enligt organisationens stadgar inte är avdragsgilla. Syftet med bestämmelsen är dessutom att säkerställa att medlemsavgifterna inte genom arrangemang kan göras avdragsgilla genom att en ändring i stadgarna kombineras med utläggning av arbetsmarknadsverksamheten på entreprenad.

I den nya 10 punkten föreslås dessutom bestämmelser om att ospecificerade serviceavgifter som en förening eller juridisk person som avses i 7, 8 eller 9 punkten tar ut av sina medlemmar i stället för medlemsavgifter inte ska vara avdragsgilla. Syftet med bestämmelsen är att förhindra

att bestämmelserna om icke avdragsgilla medlemsavgifter ska kunna kringgåas genom att utforma medlemsavgifterna som avdragsgilla serviceavgifter. Bestämmelsen hindrar dock inte att till exempel deltagaravgiften för ordnande av specificerad utbildning eller andra avgifter som tas ut för specificerade tjänster som produceras för medlemmarna dras av.

8 Ikraftträdande

Lagarna avses träda i kraft vid ingången av 2026. Det föreslås att lagarna tillämpas första gången vid beskattningen för 2026.

Upphävandet av 64 § 4 mom. i inkomstskattelagen gäller från och med 2026 på cykelförmåner som arbetsgivare och arbetstagare den 24 april 2025 eller därefter har förbundit sig att ta i bruk. På cykelförmåner som arbetsgivare och arbetstagare har förbundit sig till den 23 april 2025 eller före det tillämpas de bestämmelser i 64 § 4 mom. som gällde vid ikraftträdandet av lagen, dock högst tills fem år har förflutit från det att förmånen togs i bruk.

Det föreslås att inkomstskattelagens bestämmelser om villkorliga tilläggsköpesummor första gången tillämpas på tilläggsköpesummor för vilka betalningsskyldigheten och beloppet fastställs den 1 januari 2026 eller därefter. Tilläggsköpesummor för vilka betalningsskyldigheten och beloppet fastställs 2026 innan beskattningen för skatteåret 2025 har slutförts, ska beskattas som inkomst för 2026.

Det föreslås att bestämmelserna i lagen om överlåtelseskatt ska tillämpas på överlåtelser för vilka överlåtelseavtal har ingåtts den 1 januari 2026 eller därefter.

Ändringarna i 2 § 1 och 3 mom. i lagen om källskatt för löntagare från utlandet föreslås gälla i den lagen avsett arbete som börjar den 1 januari 2026 eller därefter. Bestämmelserna i 3 och 7 § ska tillämpas på lön som betalas den 1 januari 2026 eller därefter.

9 Förhållande till andra propositioner

9.1 Förhållande till budgetpropositionen

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2026 och avses bli behandlad i samband med den.

10 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

10.1 Lagen om källskatt för löntagare från utlandet

10.1.1 Allmänt om jämlikhet

Enligt 6 § 1 mom. i grundlagen är alla lika inför lagen. Bestämmelsen uttrycker inte bara ett krav på rättslig jämlikhet utan också tanken på faktisk jämställdhet. Jämlikhetssynpunkterna enligt 6 § i grundlagen har betydelse både då man beviljar individerna förmåner och rättigheter enligt lag och då man ålägger dem vissa skyldigheter. Jämlikhetsbestämmelsen förutsätter dock inte att alla ska bemötas lika, om inte de förhållanden som inverkar på ärendet är likadana (RP 309/1993, s. 46, GrUU 31/2014 rd). I grundlagsutskottets praxis har det i anslutning till detta ansetts att inga skarpa gränser för lagstiftarens prövning kan härledas ur jämlikhetsprincipen då man strävar efter en reglering som den rådande samhällsutvecklingen kräver (t.ex. GrUU 53/2016 rd, GrUU 64/2010 rd och GrUU 309/1993 rd, s. 46). Ur grundlagens jämlikhetsbestämmelser har grundlagsutskottet i olika sammanhang härlett kravet att

särbehandling av personer inte får vara godtycklig och att skillnaderna inte får bli oskäligen (t.ex. GrUB 11/2009 rd och GrUU 60/2002 rd).

Den allmänna jämlikheten kompletteras av grundlagens 6 § 2 mom., som innehåller ett förbud mot diskriminering. Enligt det momentet får ingen utan godtagbart skäl särbehandlas på grund av kön, ålder, ursprung, språk, religion, övertygelse, åsikt, hälsotillstånd eller handikapp eller av någon annan orsak som gäller hans eller hennes person. Bestämmelsen om förbud mot diskriminering förbjuder inte all åtskillnad mellan människor, även om åtskillnaden bygger på en av de särskilt nämnda grunderna i bestämmelsen. Det väsentliga är om det är möjligt att motivera åtskillnaden på ett sätt som är godtagbart med hänsyn till systemet för de grundläggande fri- och rättigheterna (RP 309/1993 rd, s. 48, och bl.a. GrUU 1/2006 rd). Grundlagsutskottet har också betonat att de krav som kan ställas på motiveringen är höga, särskilt när det gäller de förbjudna särbehandlingsgrunder som nämns i grundlagens bestämmelse om förbud mot diskriminering (se t.ex. GrUU 31/2013 rd och där nämnda GrUU 1/2006 rd och GrUU 38/2006 rd). Utskottet har också fäst avseende vid huruvida den valda metoden står i rätt proportion till det eftersträvade målet (GrUU 38/2006 rd). Medborgare kan således särbehandlas också på grund av sådana i 6 § 2 mom. i grundlagen nämnda orsaker som gäller den enskilde som person, om det finns ett godtagbart skäl för särbehandlingen och om den valda metoden också kan anses stå i rätt proportion till syftet med regleringen.

10.1.2 Den föreslagna ändringen om att källbeskattningen av löntagare från utlandet ska börja gälla finska medborgare

Skattskyldigheten delas enligt inkomstskattelagen in i allmän och begränsad skattskyldighet. Allmänt skattskyldiga är personer som är bosatta i Finland och begränsat skattskyldiga är personer som är bosatta utomlands, förutsatt att de inte vistas i Finland mer än sex månader i följd. Allmänt skattskyldiga betalar skatt i Finland på inkomster som förvärvats i Finland och i utlandet, medan begränsat skattskyldiga betalar skatt i Finland endast på inkomster som förvärvats i Finland. Skattesatsen för förvärvsinkomst för begränsat skattskyldiga personer är 35 procent. Personer som omfattas av nyckelpersonlagen är allmänt skattskyldiga. Hos allmänt skattskyldiga verkställs beskattningen i regel progressivt enligt lagen om beskattningsförfarande på basis av de totala inkomsterna. Undantag från detta är vissa specialgrupper, av vilka en är nyckelpersoner från utlandet.

Nyckelpersonlagen har varit i kraft från ingången av 1996, till en början temporärt, och permanent från ingången av 2020. Lagens huvudsakliga syfte är att försöka göra det lättare för personer med särskild sakkunskap att komma till Finland. Finansutskottet har i sitt betänkande (FiUB 45/1995 rd) om den proposition (RP 76/1995 rd) som gäller den ursprungliga nyckelpersonlagen konstaterat att lättnader i beskattningen kan locka sådana personer till Finland vars kunskaper eller andra färdigheter är viktiga bland annat för utveckling av vårt lands produktion, näringsliv eller forskning och att det inte finns tillräckligt med sådana personer med speciell sakkunskap i vårt land. I sitt betänkande (FiUB 16/2006 rd) om regeringens proposition (RP 103/2006 rd) som gäller ett förslag till lag om ändring av nyckelpersonlagen konstaterade finansutskottet på motsvarande sätt att syftet med lagen är att underlätta rekryteringen av utlänningar med särskilda kunskaper och kompetens för företag som är etablerade i Finland och finländska högskolor. Enligt utskottet handlar det uttryckligen om att locka hit människor med specialkompetens för att främja forskning och produktutveckling i Finland. Den internationella konkurrensen om kunskapskapital är hård och därför har en speciallag som utgår från en fast källskattesats på 35 procent en gång i tiden ansetts motiverad. Utskottet ansåg att man i princip alltså har godkänt att en del av de allmänt skattepliktiga löntagare som beskattas i Finland under speciella omständigheter kan beskattas på ett annat sätt än andra. Källskattesatsen sänktes till 32 procent från ingången av 2020.

Skattelättnaden för nyckelpersoner är tidsbegränsad. I regeringens proposition RP 76/1995 rd som gäller den ursprungliga nyckelpersonlagen konstateras att det med tanke på lagens mål inte är motiverat att en person som bosätter sig i Finland åtnjuter permanent en ovanligt fördelaktig skattebehandling. Den maximala tid i arbete som berättigade till skattelättnad fastställdes ursprungligen till 24 månader. Den maximala tiden i arbete förlängdes genom lag 975/2006 till 48 månader från ingången av 2007 och genom lag 1195/2023 till 84 månader från ingången av 2024. Finansutskottet föreslog förlängningen i sitt betänkande (FiUB 16/2006 rd) om förslaget till lagändring för att lagens ursprungliga syfte ska kunna nås också i praktiken. Den gällande lagen hade enligt betänkandet i praktiken lett till att utländska experter hade lämnat Finland när tidsfristen på 24 månader hade gått ut. Finansutskottet har likaså i sitt betänkande FiUB 8/2023 rd understött att tiden i nyckelpersonlagen förlängs till 84 månader och konstaterat att det är viktigt att få utländska experter till Finland och att en förlängning av tiden i arbete kan anses främja detta mål.

Till förutsättningarna för tillämpningen av lagen har under hela dess giltighetstid hört att löntagaren inte har varit bosatt i Finland under de fem år som föregår det år då arbetet började. Denna förutsättning ansågs i förarbetena till den ursprungliga lagen (RP 76/1995 rd) behövlig för att förhindra missbruk. Till förutsättningarna för tillämpningen av lagen har dessutom under hela dess giltighetstid hört att löntagaren inte är finsk medborgare.

I den ändring som nu föreslås och som baserar sig på skrivningarna vid halvtidsöversynen är det fråga om att utvidga tillämpningen av nyckelpersonlagen till att gälla också finska medborgare som flyttar tillbaka samt om att sänka källskattesatsen från 32 procent till 25 procent och från 14,5 procent till 7,3 procent för de löntagare som på löneinkomst ska betala kommunalskatt till en kommun i landskapet Åland (i genomsnitt 17,7 procent 2025). Inga ändringar föreslås i de andra villkoren. Också i fråga om finska medborgare förutsätts det att löntagaren inte har bott i Finland under de fem år som föregår det år då arbetet började, dvs. personen ska ha varit begränsat skattskyldig i Finland i minst fem kalenderår innan arbetet börjar.

Skattelättnaden för nyckelpersoner är tidsbegränsad och efter tidsfristen ska löneinkomsten för nyckelpersoner beskattas på motsvarande sätt som löneinkomsten för andra allmänt skattskyldiga. I fråga om finska medborgare föreslås tillämpningstiden enligt förslaget dock vara mer begränsad. Beskattningen av nyckelpersoner ska i fråga om finska medborgare kunna tillämpas i högst 24 månader, medan tillämpningstiden för utländska medborgare förblir 84 månader. Om en person stannar i Finland efter att den tid i arbete som berättigar till skattelättnad har löpt ut, ska personens inkomster även i fortsättningen beskattas enligt lagen om beskattningsförfarande och beskattningen ska vara progressiv.

Vid bedömningen av om de föreslagna ändringarna är förenliga med grundlagen ur jämlikhetssynvinkel bör hänsyn tas till följande omständigheter. Som det konstateras i avsnitt 11.1.1 i propositionen förutsätter grundlagens bestämmelse om jämlikhet inte att alla ska bemötas likadant, om inte de förhållanden som inverkar på ärendet är likadana, och i grundlagsutskottets praxis har det i anslutning till detta ansetts att inga skarpa gränser för lagstiftarens prövning kan härledas ur jämlikhetsprincipen då man strävar efter en reglering som den rådande samhällsutvecklingen kräver. I samma avsnitt konstateras också att ur grundlagens jämlikhetsbestämmelser har grundlagsutskottet i olika sammanhang härlett kravet att särbehandling av personer inte får vara godtycklig och att skillnaderna inte får bli oskäliga.

Syftet med de föreslagna ändringarna är fortfarande detsamma som lagens ursprungliga syfte, dvs. att locka experter med specialkompetens till Finland för att utveckla produktionen, näringslivet och forskningen. Avsikten har dessutom varit att få sådan kompetens till Finland

som inte förut funnits här. Då konkurrerar en expert från utlandet inte med en expert som redan är bosatt i Finland om samma arbetsplatser, varvid det de facto inte uppstår någon ojämlig behandling av finska medborgare.

Dessutom är det bra att notera att den skattemässiga behandlingen av finska medborgare som varaktigt har bott utomlands i flera år eller årtionden, i vissa situationer rentav hela sitt liv, bör när de kommer till Finland för uppgifter som kräver specialkompetens vara densamma som för utländska experter som inte är finska medborgare.

Finskt medborgarskap kan dock redan i sig anses som en koppling till Finland. Dessutom har finska medborgare vanligen kvar såväl sociala som ekonomiska band till Finland trots att de flyttat utomlands. En kortare tillämpningstid för förmånen för finska medborgare kan därför anses motiverad för att finska medborgare som bott utomlands inte ska få en väsentligt fördelaktigare ställning än de som bor varaktigt i Finland. Samtidigt uppmuntras dock specialsakkunniga som bor utomlands att flytta tillbaka till Finland genom att de erbjuds den förmån som riktas till specialsakkunniga, med en mer begränsad varaktighet. En kortare tillämpningstid för förmånen för finska medborgare är motiverad också av den anledningen att man undviker situationer där någon på ett konstlat sätt vidtar flyttnings- och boendearrangemang i syfte att få skatteförmånen.

Såsom det konstateras ovan har finansutskottet i sitt betänkande (FiUB 16/2006 rd) konstaterat att en tidsbegränsad förmån som beviljats nyckelpersoner har ansetts motiverad för att Finland ska förbli ett lockande alternativ i den internationella konkurrensen om specialsakkunniga. I princip kan det alltså anses ha godkänts att en del av de allmänt skattepliktiga löntagare som beskattas i Finland under speciella omständigheter kan beskattas på ett annat sätt än andra. En sänkning av den allmänna källskattesatsen för nyckelpersoner från 32 procent till 25 procent samt till 7,3 procent i fråga om de löntagare som på löneinkomst ska betala kommunalskatt till en kommun i landskapet Åland gör beskattningen av nyckelpersoner attraktiv på alla inkomstnivåer som uppfyller förutsättningarna i lagen. Dessutom gör en sänkning av källskattesatsen i Finland också internationellt konkurrenskraftigt och främjar således uppnåendet av lagens ursprungliga syfte, dvs. att få specialkompetens till Finland.

Avsaknad av förutsättningar enligt nyckelpersonlagen leder till att beskattningen verkställs för hela tiden i arbete enligt de allmänna bestämmelserna om inkomstbeskattning. Med beaktande av syftet med nyckelpersonlagen och skattelättnadens tidsbundna karaktär samt andra ovannämnda omständigheter kan det anses att den föreslagna utvidgningen av tillämpningen av nyckelpersonlagen till finska medborgare som flyttar tillbaka samt sänkningen av källskattesatsen för nyckelpersoner från 32 procent till 25 procent och till 7,3 procent för de löntagare som på löneinkomsten ska betala kommunalskatt till en kommun i landskapet Åland inte godtyckligt försätter vissa människor eller medborgare i en fördelaktigare eller ofördelaktigare ställning än andra och att de föreslagna ändringarna inte heller kan bedömas medföra oskäligen skillnader mellan personer. På de grunder som anges ovan kan lagförslagen enligt regeringens uppfattning behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Kläm

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om inkomstskatteskalan för 2026

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Vid beskattningen för 2026 bestäms den inkomstskatt för förvärvsinkomst som enligt inkomstskattelagen (1535/1992) ska betalas till staten i enlighet med en progressiv inkomstskatteskala enligt följande:

Beskattningsbar förvärvsinkomst, euro	Skatt vid nedre gränsen, euro	Skatt på den del av inkomsten som överskrider den nedre gränsen, %
0	0	12,64
22 000	2 780,8	19
32 600	4 794,8	30,25
40 100	7 063,55	33,25
52 100	11 053,55	37,5

2 §

Denna lag träder i kraft den 20 .

2.

Lag

om ändring av inkomstskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i inkomstskattelagen (1535/1992) 64 § 4 mom. och 110 § 2 mom., av dem 64 § 4 mom. sådant det lyder i lag 1205/2020,
ändras 31 § 1 mom. 6 punkten och 4 mom., 95 § 1 mom. 2 punkten, 106 §, 124 § 4 mom. samt 125 § 2 och 4 mom.,
av dem 31 § 4 mom. sådant det lyder i lag 716/2004, 106 § och 125 § 2 och 4 mom. sådana de lyder i lag 702/2024 och 124 § 4 mom. sådant det lyder i lag 1510/2016, samt
fogas till 31 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1170/1998, 716/2004, 876/2017, 1077/2020 och 619/2021, ett nytt 9 mom. och till lagen nya 69 e och 110 a § som följer:

31 §

Särskilda stadganden om naturliga avdrag

Utgifter för inkomstens förvärvande är bland annat

6) avgifter till arbetslöshetskassor,

Avdragsgilla utgifter vid fastställande av nettoinkomsten är inte utgifterna för förvärv av skattefri inkomst och inte heller den skattskyldiges levnadskostnader, vilka omfattar bland annat bostadshyra och utgifter för skötseln av barn och hemmet. Utgifter för förvärvande av dividendinkomst är dock avdragsgilla oberoende av att dividendinkomsten med stöd av 33 a–33 d § är skattefri inkomst. Avdragsgilla utgifter är inte medlemsavgifter till arbetsmarknadsorganisationer och inte heller medlemsavgifter till sådana andra organisationer som enligt sina stadgar kan ha mål med anknytning till arbetsmarknadsverksamhet.

Kostnaderna för en bostad eller fritidsbostad som den skattskyldige själv eller familjen använder är inte avdragsgilla utgifter för förvärvande eller bibehållande av löneinkomst. Om den skattskyldige använder en ovan avsedd bostad för förvärv av andra skattepliktiga inkomster än löneinkomster, har den skattskyldige rätt att dra av kostnader för användningen av bostaden till högst det belopp som Skatteförvaltningen bestämmer för avdrag för arbetsrum. Skatteförvaltningen bestämmer årligen beloppen av avdrag för arbetsrum på basis av förvärvsverksamhetens storlek och omfattning och på basis av skäliga genomsnittliga kostnader för arbetsrum.

69 e §

Kostnader för juridisk rådgivning som betalas av arbetsgivaren

Skattepliktig förmån uppkommer inte av sådana kostnader för juridisk rådgivning i en arbetstagares brottmål som betalas av arbetsgivaren, om

- 1) det ligger i arbetsgivarens intresse att betala kostnaderna för den juridiska rådgivningen,
- 2) målet har uppkommit i samband med utförandet av arbetsuppgifter,

3) det inte är uppenbart att arbetstagaren borde ha uppfattat sin verksamhet som lagstridig redan vid tidpunkten för gärningen, och

4) arbetstagaren inte har fått ersättning för samma kostnader från något annat håll och arbetstagaren förbinder sig att till arbetsgivaren betala den ersättning som han eller hon eventuellt senare får från något annat håll.

I 1 mom. avses med kostnader för juridisk rådgivning arbetstagarens kostnader för utredning av målet, förundersökning, åtalsprövning, förlikningsförhandling och rättegång.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om kostnader som ett brottmål orsakar arbetstagaren tillämpas också på motsvarande kostnader som orsakas av åläggande av administrativa påföljder samt behandling av tvistemål.

Kostnader som betalats av arbetsgivaren räknas som skattepliktig förvärvsinkomst till den del arbetstagaren senare får ersättning från något annat håll för samma kostnader och arbetstagaren inte betalar ersättningen vidare till arbetsgivaren utan obefogat dröjsmål. Om en rättelse som gäller ovan avsedda inkomst på grund av bestämmelserna om tidsfrister inte kan göras i arbetstagarens beskattning för det skatteår under vilket arbetsgivaren har betalat kostnaderna, görs rättelsen för det äldsta skatteår för vilket den kan göras.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om kostnader som betalas av arbetsgivaren tillämpas också på de motsvarande kostnader för en hyrd arbetstagare eller en arbetstagare i ett koncernbolag som betalas av den hyrda arbetstagarens användarföretag eller det andra koncernbolaget.

95 §

Avdrag för inkomstens förvärvande

Den skattskyldige får från sin löneinkomst dra av

2) avgifter till arbetslöshetskassor,

106 §

Grundavdrag

Om en skattskyldig fysisk person har en nettoförvärvsinkomst som efter de ovannämnda avdragen inte överstiger 4 265 euro, ska detta belopp dras av från nettoförvärvsinkomsten. Om nettoförvärvsinkomstens belopp efter de nämnda avdragen överstiger fullt grundavdrag, minskas avdraget med 18 procent av den överskjutande inkomsten.

110 a §

Periodisering av överlåtelsevinst

Överlåtelsevinst betraktas som inkomst för det skatteår under vilket ett köp eller byte eller en annan överlåtelse skedde.

Om det i överlåtelseavtalet har avtalats om ett villkorligt överlåtelsepris som ska betalas först när det villkor som anges i överlåtelseavtalet uppfylls, och betalningsskyldigheten och beloppet fastställs efter det skatteår som avses i 1 mom., beskattas överlåtelsevinsten med avvikelse från 1 mom. till denna del som inkomst för det skatteår under vilket skyldigheten att betala det villkorliga överlåtelsepriset samt beloppet av det har fastställts.

Vid beräkningen av en del av en överlåtelsevinst som avses i 2 mom. beräknas hela överlåtelsevinsten på nytt genom att det sammanlagda beloppet av de fastställda delarna av

överlåtelsepriset används som överlåtelsepris. Till skatteåret hänförs den del av den omräknade överlåtelsevinsten som överstiger beloppet av den överlåtelsevinst från samma överlåtelse som har beskattats under tidigare skatteår. Om det under ett tidigare skatteår har fastställts förlust för en överlåtelse, rättar Skatteförvaltningen den fastställda förlusten så att den motsvarar beloppet av den omräknade överlåtelsevinsten eller överlåtelseförlusten. Rättelsen görs med iakttagande av vad som i lagen om beskattningsförfarande föreskrivs om rättelse av beskattningen. Rättelsen görs också när det saknas förutsättningar för rättelse av beskattningen.

124 §

Fastställande av skatten

Fysiska personer ska betala 5,85 procent i tilläggsskatt för pensionsinkomst till den del pensionsinkomsten efter pensionsinkomstavrdraget överskrider 60 000 euro. På tilläggsskatten för pensionsinkomst tillämpas de bestämmelser i denna lag eller någon annan lag som gäller den inkomstskatt på förvärsinkomst som ska betalas till staten.

125 §

Arbetsinkomstavrdrag

Avdraget utgör 18 procent av det inkomstbelopp som avses i 1 mom. Avdragets maximibelopp är dock 3 430 euro. När den skattskyldiges nettoförvärsinkomst överstiger 35 000 euro minskar avdraget med 2 procent av det belopp med vilket nettoförvärsinkomsten överstiger 35 000 euro, tills nettoförvärsinkomsten uppgår till 50 550 euro. Avdraget minskar inte för den del av nettoförvärsinkomsten som överstiger 50 550 euro. Avdraget görs före andra avdrag från inkomstskatten.

Avdragets maximibelopp som avses i 2 mom. höjs med 105 euro för varje minderårigt barn för vilket den skattskyldige är vårdnadshavare vid skatteårets utgång. Om den skattskyldige inte omfattas av bestämmelserna om makar i denna lag och inte har en make utomlands, beviljas höjningen till dubbelt belopp i fråga om de barn för vilka den skattskyldige är enda vårdnadshavare.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för 2026. Bestämmelserna i 110 a § tillämpas första gången på tilläggssköpesummor för vilka betalningsskyldigheten och beloppet fastställs den 1 januari 2026 eller därefter. På tilläggssköpesummor som fastställs före det tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av lagen.

På cykelförmåner som arbetsgivare och arbetstagare har förbundit sig till den 23 april 2025 eller före det tillämpas de bestämmelser i 64 § 4 mom. som gällde vid ikraftträdandet av lagen. Om en cykelförmån som omfattas av de bestämmelser i 64 § 4 mom. som gällde vid ikraftträdandet av lagen har realiserats genom leasingavtal eller något annat motsvarande avtalsarrangemang, tillämpas bestämmelserna till utgången av avtalsperioden i fråga, dock högst tills fem år har förflutit från det att förmånen togs i bruk. Om arbetsgivaren äger den cykel som utgör cykelförmånen och de bestämmelser i 64 § 4 mom. som gällde vid ikraftträdandet av lagen tillämpas på förmånen, ska bestämmelserna tillämpas till utgången av den tid för

användningen av cykeln som avtalats före förmånen tagits i bruk, dock högst tills fem år har förflutit från det att förmånen togs i bruk.

3.

Lag

om ändring av 16 § i lagen om beskattningsförfarande

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) 16 § 1 mom., sådant det lyder i lag 520/2010, som följer:

16 §

Utomstående allmänna skyldighet att lämna uppgifter om utgifter och avdrag

Arbetslöshetskassorna ska för beskattningen lämna Skatteförvaltningen behövliga uppgifter om kassainbetalningar som är avdragsgilla vid beskattningen.

Denna lag träder i kraft den 20 . Lagen tillämpas första gången när uppgifter lämnas för beskattningen för 2026. De bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag tillämpas sista gången på de uppgifter som lämnas för 2025.

4.

Lag

om ändring av lagen om överlåtelseskatt

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om överlåtelseskatt (931/1996) 24 § 1 mom. och 29 § 1 mom., av dem 29 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1026/2019, och
fogas till 7 § ett nytt 2 mom. och till 21 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 991/2012 och 1191/2023, ett nytt 5 mom. som följer:

7 §

Tidpunkten när skatten skall betalas

Om det i överlåtelseavtalet har avtalats om ett villkorligt tilläggsvederlag för vilket betalningsskyldigheten och beloppet fastställs först efter det att skatten borde ha betalats enligt 1 mom., ska skatten till denna del betalas inom två månader från det att skyldigheten att betala vederlaget samt beloppet av det har fastställts.

21 §

Tidpunkten när skatten skall betalas

Om det i överlåtelseavtalet har avtalats om ett villkorligt tilläggsvederlag för vilket betalningsskyldigheten och beloppet fastställs efter det att skatten borde ha betalats enligt 1–4 mom., ska skatten till denna del betalas inom två månader från det att skyldigheten att betala vederlaget samt beloppet av det har fastställts.

24 §

Utredning som skall företas när överlåtelse av värdepapper registreras samt samfundets ansvar

När överlåtelser av andra aktier eller andelsbevis än de som hör till värdeandelssystemet anmäls för anteckning i samfundets aktiebok eller förteckning över andelsbevis, ska anmälaren samtidigt visa att föreskriven skatt har betalats eller tagits ut för överlåtelser. Om det i överlåtelseavtalet har avtalats om ett tilläggsvederlag som avses i 21 § 5 mom., betraktas som tillräcklig utredning en utredning om att en annan skatt har betalats eller tagits ut än den som ska betalas på tilläggsvederlaget efter anteckningen i aktieboken eller i förteckningen över andelsbevis.

29 §

Utredning som skall företas om överlåtelse av fastighet

När lagfart och inskrivning söks ska sökanden lämna en utredning om betalningen av skatten samt annan behövlig utredning om omständigheter som påverkar skattens belopp. En utredning om betalningen av skatten behöver inte lämnas om inskrivningsmyndigheten har fått uppgift om betalningen av Skatteförvaltningen. I de situationer som avses i 7 § 2 mom. betraktas som en tillräcklig utredning om att skatten har betalats en utredning om att en annan skatt har betalats än den som ska betalas på tilläggsvederlaget efter ansökan om lagfart eller inskrivning.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången på överlåtelser som sker enligt överlåtelseavtal som ingåtts den dag lagen träder i kraft eller därefter. På överlåtelser som sker enligt överlåtelseavtal som ingåtts före den dag lagen träder i kraft tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

5.

Lag

om ändring av lagen om källskatt för löntagare från utlandet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om källskatt för löntagare från utlandet (1551/1995) 2 § 1 mom. 4 punkten och 3 mom. samt 3 och 7 §, av dem 2 § 3 mom. sådant det lyder i lag 1195/2023, 3 § sådan den lyder i lag 1558/2019 och 7 § sådan den lyder i lag 1133/2021, som följer:

2 §

Definition av löntagare från utlandet

Med löntagare från utlandet avses vid tillämpningen av denna lag en fysisk person, om

4) personen inte har varit allmänt skattskyldig i Finland under de fem kalenderår som föregår det år då det arbete som avses i denna lag började.

Den skattskyldige anses vara löntagare från utlandet under en tid av högst 84 månader från det att det arbete som avses i denna lag började och så länge som detta arbete fortgår utan avbrott. Om den skattskyldige är finsk medborgare, anses denne dock vara löntagare från utlandet under en tid av högst 24 månader.

3 §

Underlaget för och beloppet av skatten

Källskatten på löneinkomst är 25 procent av totalbeloppet av den lön för arbete enligt 2 § som är underkastad förskottsinnehållning beräknad enligt lagen om förskottsuppbörd (1118/1996). Skattskyldig är inkomsttagaren. Skatten tas ut som en slutlig skatt så att arbetsgivaren drar av skatten från den lön som betalas.

7 §

Tillämpningen av lagen i landskapet Åland

Om det på lön som en löntagare från utlandet uppbär ska betalas kommunalskatt till en kommun i landskapet Åland, är beloppet av källskatten på löneinkomst 7,3 procent. Om förutsättningar för tillämpningen av denna paragraf föreligger, ska anteckning därom göras i löntagarens skattekort.

Denna lag träder i kraft den 20 . Bestämmelserna i 2 § 1 och 3 mom. tillämpas på arbete enligt denna lag som börjar den 1 januari 2026 eller därefter. Bestämmelserna i 3 och 7 § tillämpas på lön som betalas den 1 januari 2026 eller därefter.

6.

Lag

om ändring av lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/1968) 8 § 1 mom. 9 punkten,
ändras 16 § 11 punkten och 18 § 4 mom. 5 punkten, sådana de lyder, 16 § 11 punkten i lag 364/2023 och 18 § 4 mom. 5 punkten i lag 1144/2021, och
fogas till 16 §, sådan den lyder i lagarna 859/1981, 1164/1990, 717/2004, 1134/2005, 1077/2008, 987/2012 och 364/2023, nya 12–15 punkter som följer:

16 §

Såsom utgifter för inkomstens förvärvande eller bibehållande anses inte:

11) skatter som ska betalas med stöd av lagen om tillfällig skatt på vinster inom elbranschen och sektorn för fossila bränslen (363/2023),

12) medlemsavgifter till en sådan förening eller annan juridisk person som enligt sina egna stadgar eller bolagsordningen har mål med anknytning till arbetsmarknadsverksamhet eller vars stadgar eller bolagsordning är av så allmän natur att stadgarna eller bolagsordningen också omfattar främjande av mål med anknytning till arbetsmarknadsverksamhet,

13) medlemsavgifter till en sådan förening eller annan juridisk person som är medlem i en förening eller annan juridisk person som avses i 12 punkten,

14) medlemsavgifter till en sådan förening eller annan juridisk person som är i en i 31 § 4 mom. i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) avsedd intressegemenskap med en förening eller annan juridisk person som avses i 12 punkten,

15) ospecificerade serviceavgifter som en förening eller juridisk person som avses i 12, 13 eller 14 punkten tar ut av sina medlemmar i stället för medlemsavgifter.

18 §

Ett annat än ett offentligt noterat andelslags överskottsåterbäring till en medlem som idkar näringsverksamhet eller gårdsbruk är avdragbar, då

5) en andelslagsmedlems andel av andelskapitalet och röstvärde i andelslaget vid utgången av räkenskapsperioden är högst 10 procent tillsammans med medlemmar i närstående kretsar och i intressegemenskap som avses i 31 § 4 mom. i lagen om beskattningsförfarande, och

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för 2026.

7.

Lag

om ändring av 6 och 7 § i inkomstskattelagen för gårdsbruk

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i inkomstskattelagen för gårdsbruk (543/1967) 6 § 1 mom. 11 punkten, sådan den lyder i lag 718/1990,
ändras 7 § 6 punkten, sådan den lyder i lag 1135/2005, och
fogas till 7 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 847/1970, 509/1973, 1541/1992, 1135/2005 och 1156/2005, nya 7–10 punkter som följer:

7 §

Avdragbara utgifter äro icke:

-
- 6) böter, påföljdsavgifter eller andra betalningspåföljder av sanktionskaraktär,
 - 7) medlemsavgifter till en sådan förening eller annan juridisk person som enligt sina egna stadgar eller bolagsordningen har mål med anknytning till arbetsmarknadsverksamhet eller vars stadgar eller bolagsordning är av så allmän natur att stadgarna eller bolagsordningen också omfattar främjande av mål med anknytning till arbetsmarknadsverksamhet,
 - 8) medlemsavgifter till en sådan förening eller annan juridisk person som är medlem i en förening eller annan juridisk person som avses i 7 punkten,
 - 9) medlemsavgifter till en sådan förening eller annan juridisk person som är i en i 31 § 4 mom. i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) avsedd intressegemenskap med en förening eller annan juridisk person som avses i 7 punkten,
 - 10) ospecificerade serviceavgifter som en förening eller juridisk person som avses i 7, 8 eller 9 punkten tar ut av sina medlemmar i stället för medlemsavgifter.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för 2026.

Helsingfors den 22 september 2025

Statsminister

Petteri Orpo

Finansminister Riikka Purra

2.

Lag

om ändring av inkomstskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i inkomstskattelagen (1535/1992) 64 § 4 mom. och 110 § 2 mom., av dem 64 § 4 mom. sådant det lyder i lag 1205/2020,
ändras 31 § 1 mom. 6 punkten och 4 mom., 95 § 1 mom. 2 punkten, 106 §, 124 § 4 mom. samt 125 § 2 och 4 mom.,
av dem 31 § 4 mom. sådant det lyder i lag 716/2004, 106 § och 125 § 2 och 4 mom. sådana de lyder i lag 702/2024 och 124 § 4 mom. sådant det lyder i lag 1510/2016, samt
fogas till 31 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1170/1998, 716/2004, 876/2017, 1077/2020 och 619/2021, ett nytt 9 mom. och till lagen nya 69 e och 110 a § som följer:

Gällande lydelse

31 §

Särskilda stadganden om naturliga avdrag

Utgifter för inkomstens förvärvande är bland annat

6) *medlemsavgifter till arbetsmarknadsorganisationer och avgifter till arbetslöshetskassor,*

Avdragbara utgifter vid fastställande av nettoinkomsten är inte utgifterna för förvärv av skattefri inkomst och inte heller den skattskyldiges levnadskostnader, vilka omfattar bland annat bostadshyra och utgifter för skötseln av barn och hemmet. Utgifter för förvärvande av dividendinkomst är dock avdragbara oberoende av att dividendinkomsten med stöd av 33 a–33 d § är skattefri inkomst.

Föreslagen lydelse

31 §

Särskilda stadganden om naturliga avdrag

Utgifter för inkomstens förvärvande är bland annat

6) avgifter till arbetslöshetskassor,

Avdragsgilla utgifter vid fastställande av nettoinkomsten är inte utgifterna för förvärv av skattefri inkomst och inte heller den skattskyldiges levnadskostnader, vilka omfattar bland annat bostadshyra och utgifter för skötseln av barn och hemmet. Utgifter för förvärvande av dividendinkomst är dock avdragsgilla oberoende av att dividendinkomsten med stöd av 33 a–33 d § är skattefri inkomst. *Avdragsgilla utgifter är inte medlemsavgifter till arbetsmarknadsorganisationer och inte heller medlemsavgifter till sådana andra organisationer som enligt sina stadgar kan ha mål med anknytning till arbetsmarknadsverksamhet.*

Gällande lydelse

64 §

Naturaformåner

En cykelförmån som arbetsgivaren ger arbetstagaren är skattefri inkomst till ett värde av högst 1 200 euro. Det högsta skattefria beloppet för cykelförmånen och kollektivtrafikbiljetten enligt 3 mom. är dock sammanlagt 3 400 euro.

Föreslagen lydelse

Kostnaderna för en bostad eller fritidsbostad som den skattskyldige själv eller familjen använder är inte avdragsgilla utgifter för förvärvande eller bibehållande av löneinkomst. Om den skattskyldige använder en ovan avsedd bostad för förvärv av andra skattepliktiga inkomster än löneinkomster, har den skattskyldige rätt att dra av kostnader för användningen av bostaden till högst det belopp som Skatteförvaltningen bestämmer för avdrag för arbetsrum. Skatteförvaltningen bestämmer årligen beloppen av avdrag för arbetsrum på basis av förvärvsverksamhetens storlek och omfattning och på basis av skäliga genomsnittliga kostnader för arbetsrum.

64 §

Naturaformåner

(upphävs 4 mom.)

69 e §

Kostnader för juridisk rådgivning som betalas av arbetsgivaren

Skattepliktig förmån uppkommer inte av sådana kostnader för juridisk rådgivning i en arbetstagares brottmål som betalas av arbetsgivaren, om

1) det ligger i arbetsgivarens intresse att betala kostnaderna för den juridiska rådgivningen,

2) målet har uppkommit i samband med utförandet av arbetsuppgifter,

3) det inte är uppenbart att arbetstagaren borde ha uppfattat sin verksamhet som lagstridig redan vid tidpunkten för gärningen, och

4) arbetstagaren inte har fått ersättning för samma kostnader från något annat håll och

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

arbetstagaren förbinder sig att till arbetsgivaren betala den ersättning som han eller hon eventuellt senare får från något annat håll.

I 1 mom. avses med kostnader för juridisk rådgivning arbetstagarens kostnader för utredning av målet, förundersökning, åtalsprövning, förlikningsförhandling och rättegång.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om kostnader som ett brottmål orsakar arbetstagaren tillämpas också på motsvarande kostnader som orsakas av åläggande av administrativa påföljder samt behandling av tvistemål.

Kostnader som betalats av arbetsgivaren räknas som skattepliktig förvärvsinkomst till den del arbetstagaren senare får ersättning från något annat håll för samma kostnader och arbetstagaren inte betalar ersättningen vidare till arbetsgivaren utan obefogat dröjsmål. Om en rättelse som gäller ovan avsedda inkomst på grund av bestämmelserna om tidsfrister inte kan göras i arbetstagarens beskattning för det skatteår under vilket arbetsgivaren har betalat kostnaderna, görs rättelsen för det äldsta skatteår för vilket den kan göras.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om kostnader som betalas av arbetsgivaren tillämpas också på de motsvarande kostnader för en hyrd arbetstagare eller en arbetstagare i ett koncernbolag som betalas av den hyrda arbetstagarens användarföretag eller det andra koncernbolaget.

95 §

Avdrag för inkomstens förvärvande

Den skattskyldige får från sin löneinkomst dra av

2) medlemsavgifter till arbetsmarknadsorganisationer och avgifter till arbetslöshetskassor,

95 §

Avdrag för inkomstens förvärvande

Den skattskyldige får från sin löneinkomst dra av

2) avgifter till arbetslöshetskassor,

Gällande lydelse

106 §

Grundavdrag

Om en skattskyldig fysisk person har en nettoförvärvsinkomst som efter de ovannämnda avdragen inte överstiger 4 115 euro, ska detta belopp dras av från nettoförvärvsinkomsten. Om nettoförvärvsinkomstens belopp efter de nämnda avdragen överstiger fullt grundavdrag, minskas avdraget med 18 procent av den överskjutande inkomsten.

110 §

Allmänt stadgande om periodisering av inkomster

Överlåtelsevinst betraktas som inkomst för det skatteår under vilket köp, byte eller annan överlåtelse skedde.

Föreslagen lydelse

106 §

Grundavdrag

Om en skattskyldig fysisk person har en nettoförvärvsinkomst som efter de ovannämnda avdragen inte överstiger 4 265 euro, ska detta belopp dras av från nettoförvärvsinkomsten. Om nettoförvärvsinkomstens belopp efter de nämnda avdragen överstiger fullt grundavdrag, minskas avdraget med 18 procent av den överskjutande inkomsten.

110 §

Allmänt stadgande om periodisering av inkomster

(upphävs 2 mom.)

110 a §

Periodisering av överlåtelsevinst

Överlåtelsevinst betraktas som inkomst för det skatteår under vilket ett köp eller byte eller en annan överlåtelse skedde.

Om det i överlåtelseavtalet har avtalats om ett villkorligt överlåtelsepris som ska betalas först när det villkor som anges i överlåtelseavtalet uppfylls, och betalningsskyldigheten och beloppet fastställs efter det skatteår som avses i 1 mom., beskattas överlåtelsevinsten med avvikelse från 1 mom. till denna del som inkomst för det skatteår under vilket skyldigheten att betala det villkorliga överlåtelsepriset samt beloppet av det har fastställts.

Vid beräkningen av en del av en överlåtelsevinst som avses i 2 mom. beräknas hela överlåtelsevinsten på nytt genom att det sammanlagda beloppet av de fastställda delarna av överlåtelsepriset används som överlåtelsepris. Till skatteåret hänförs den del av den omräknade överlåtelsevinsten som överstiger beloppet av den överlåtelsevinst

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

från samma överlåtelse som har beskattats under tidigare skatteår. Om det under ett tidigare skatteår har fastställts förlust för en överlåtelse, rättar Skatteförvaltningen den fastställda förlusten så att den motsvarar beloppet av den omräknade överlåtelsevinsten eller överlåtelseförlusten. Rättelsen görs med iakttagande av vad som i lagen om beskattningsförfarande föreskrivs om rättelse av beskattningen. Rättelsen görs också när det saknas förutsättningar för rättelse av beskattningen.

124 §

124 §

Fastställande av skatten

Fastställande av skatten

Fysiska personer ska betala 5,85 procent i tilläggsskatt för pensionsinkomst till den del pensionsinkomsten ----- efter pensionsinkomstavdraget överskrider 47 000 euro. På tilläggsskatten för pensionsinkomst tillämpas de bestämmelser i denna lag eller någon annan lag som gäller den inkomstskatt på förvärvsinkomst som ska betalas till staten.

Fysiska personer ska betala 5,85 procent i tilläggsskatt för pensionsinkomst till den del pensionsinkomsten ----- efter pensionsinkomstavdraget överskrider 60 000 euro. På tilläggsskatten för pensionsinkomst tillämpas de bestämmelser i denna lag eller någon annan lag som gäller den inkomstskatt på förvärvsinkomst som ska betalas till staten.

125 §

125 §

Arbetsinkomstavdrag

Arbetsinkomstavdrag

Avdraget utgör 18 procent av det inkomstbelopp som avses i 1 mom. Avdragets maximibelopp är dock 3 225 euro. När den skattskyldiges ----- nettoförvärvsinkomst överstiger 24 250 euro, minskar avdraget med 2,22 procent av det belopp med vilket nettoförvärvsinkomsten överstiger 24 250 euro. Till den del den skattskyldiges nettoförvärvsinkomst överstiger 42 550 euro minskar avdraget dock med 3,44 procent av den överskjutande delen. Avdraget görs före andra avdrag från inkomstskatten.

Avdraget utgör 18 procent av det inkomstbelopp som avses i 1 mom. Avdragets maximibelopp är dock 3 430 euro. När den skattskyldiges ----- nettoförvärvsinkomst överstiger 35 000 euro minskar avdraget med 2 procent av det belopp med vilket nettoförvärvsinkomsten överstiger 35 000 euro, tills nettoförvärvsinkomsten uppgår till 50 550 euro. Avdraget minskar inte för den del av nettoförvärvsinkomsten som överstiger 50 550 euro. Avdraget görs före andra avdrag från inkomstskatten.

Avdragets maximibelopp som avses i 2 mom. höjs med 50 euro för varje minderårigt barn för vilket den skattskyldige är -----

Avdragets maximibelopp som avses i 2 mom. höjs med 105 euro för varje minderårigt barn för vilket den skattskyldige är -----

Gällande lydelse

vårdnadshavare vid skatteårets utgång. Om den skattskyldige inte omfattas av bestämmelserna om makar i denna lag och inte har en make utomlands, beviljas höjningen till dubbelt belopp i fråga om de barn för vilka den skattskyldige är enda vårdnadshavare.

Föreslagen lydelse

vårdnadshavare vid skatteårets utgång. Om den skattskyldige inte omfattas av bestämmelserna om makar i denna lag och inte har en make utomlands, beviljas höjningen till dubbelt belopp i fråga om de barn för vilka den skattskyldige är enda vårdnadshavare.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för 2026. Bestämmelserna i 110 a § tillämpas första gången på tilläggsköpesummor för vilka betalningsskyldigheten och beloppet fastställs den 1 januari 2026 eller därefter. På tilläggsköpesummor som fastställs före det tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av lagen.

På cykelförmåner som arbetsgivare och arbetstagare har förbundit sig till den 23 april 2025 eller före det tillämpas de bestämmelser i 64 § 4 mom. som gällde vid ikraftträdandet av lagen. Om en cykelförmån som omfattas av de bestämmelser i 64 § 4 mom. som gällde vid ikraftträdandet av lagen har realiserats genom leasingavtal eller något annat motsvarande avtalsarrangemang, tillämpas bestämmelserna till utgången av avtalsperioden i fråga, dock högst tills fem år har förflutit från det att förmånen togs i bruk. Om arbetsgivaren äger den cykel som utgör cykelförmånen och de bestämmelser i 64 § 4 mom. som gällde vid ikraftträdandet av lagen tillämpas på förmånen, ska bestämmelserna tillämpas till utgången av den tid för användningen av cykeln som avtalats före förmånen tagits i bruk, dock högst tills fem år har förflutit från det att förmånen togs i bruk.

3.

Lag

om ändring av 16 § i lagen om beskattningsförfarande

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) 16 § 1 mom., sådant det lyder i lag 520/2010, som följer:

Gällande lydelse

16 §

*Utomståendes allmänna skyldighet att lämna
uppgifter om utgifter och avdrag*

*Arbetsmarknadsorganisationerna och
arbetslöshetskassorna ska för beskattningen
tillställa Skatteförvaltningen behövliga
uppgifter om medlemsavgifter och
kassainbetalningar som är avdragbara vid
beskattningen.*

Föreslagen lydelse

16 §

*Utomståendes allmänna skyldighet att lämna
uppgifter om utgifter och avdrag*

*Arbetslöshetskassorna ska för beskattningen
lämna Skatteförvaltningen behövliga
uppgifter om kassainbetalningar som är
avdragsgilla vid beskattningen.*

*Denna lag träder i kraft den 20 . Lagen
tillämpas första gången när uppgifter lämnas
för beskattningen för 2026. De bestämmelser
som gällde vid ikraftträdandet av denna lag
tillämpas sista gången på de uppgifter som
lämnas för 2025.*

4.

Lag

om ändring av lagen om överlåtelseskatt

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om överlåtelseskatt (931/1996) 24 § 1 mom. och 29 § 1 mom., av dem 29 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1026/2019, och
fogas till 7 § ett nytt 2 mom. och till 21 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 991/2012 och 1191/2023, ett nytt 5 mom. som följer:

Gällande lydelse

7 §

Tidpunkten när skatten skall betalas

Föreslagen lydelse

7 §

Tidpunkten när skatten skall betalas

Om det i överlåtelseavtalet har avtalats om ett villkorligt tilläggsvederlag för vilket betalningsskyldigheten och beloppet fastställs först efter det att skatten borde ha betalats enligt 1 mom., ska skatten till denna del betalas inom två månader från det att skyldigheten att betala vederlaget samt beloppet av det har fastställts.

21 §

Tidpunkten när skatten skall betalas

21 §

Tidpunkten när skatten skall betalas

Om det i överlåtelseavtalet har avtalats om ett villkorligt tilläggsvederlag för vilket betalningsskyldigheten och beloppet fastställs efter det att skatten borde ha betalats enligt 1–4 mom., ska skatten till denna del betalas inom två månader från det att skyldigheten att betala vederlaget samt beloppet av det har fastställts.

24 §

Utredning som skall företes när överlåtelse av värdepapper registreras samt samfundets ansvar

24 §

Utredning som skall företes när överlåtelse av värdepapper registreras samt samfundets ansvar

Gällande lydelse

När överlåtelse av andra aktier eller andelsbevis än de som hör till värdeandelssystemet anmäls för anteckning i samfundets aktiebok eller förteckning över andelsbevis, skall anmälaren samtidigt visa att stadgad skatt har betalats eller uppburits för överlåtelsen.

Föreslagen lydelse

När överlåtelse av andra aktier eller andelsbevis än de som hör till värdeandelssystemet anmäls för anteckning i samfundets aktiebok eller förteckning över andelsbevis, *ska* anmälaren samtidigt visa att *föreskriven* skatt har betalats eller *tagits ut* för överlåtelsen. *Om det i överlåtelseavtalet har avtalats om ett tilläggsvederlag som avses i 21 § 5 mom., betraktas som tillräcklig utredning en utredning om att en annan skatt har betalats eller tagits ut än den som ska betalas på tilläggsvederlaget efter anteckningen i aktieboken eller i förteckningen över andelsbevis.*

29 §

Utredning som skall företas om överlåtelse av fastighet

När lagfart och inskrivning söks ska sökanden förete utredning om betalningen av skatten samt annan behövlig utredning om omständigheter som påverkar skattens belopp. Utredning om betalningen av skatten behöver inte företas om inskrivningsmyndigheten har fått uppgift om betalningen av Skatteförvaltningen.

29 §

Utredning som skall företas om överlåtelse av fastighet

När lagfart och inskrivning söks ska sökanden *lämna en* utredning om betalningen av skatten samt annan behövlig utredning om omständigheter som påverkar skattens belopp. *En* utredning om betalningen av skatten behöver inte *lämnas* om inskrivningsmyndigheten har fått uppgift om betalningen av Skatteförvaltningen. *I de situationer som avses i 7 § 2 mom. betraktas som en tillräcklig utredning om att skatten har betalats en utredning om att en annan skatt har betalats än den som ska betalas på tilläggsvederlaget efter ansökan om lagfart eller inskrivning.*

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången på överlåtelse som sker enligt överlåtelseavtal som ingåtts den dag lagen träder i kraft eller därefter. På överlåtelse som sker enligt överlåtelseavtal som ingåtts före den dag lagen träder i kraft tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

5.

Lag

om ändring av lagen om källskatt för löntagare från utlandet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om källskatt för löntagare från utlandet (1551/1995) 2 § 1 mom. 4 punkten och 3 mom. samt 3 och 7 §, av dem 2 § 3 mom. sådant det lyder i lag 1195/2023, 3 § sådan den lyder i lag 1558/2019 och 7 § sådan den lyder i lag 1133/2021, som följer:

Gällande lydelse

2 §

Definition av löntagare från utlandet

Med löntagare från utlandet avses vid tillämpningen av denna lag en fysisk person, om

4) *han inte är finsk medborgare* och han inte har varit allmänt skattskyldig i Finland under de fem kalenderår som föregår det år då det arbete som avses i denna lag började.

Den skattskyldige anses vara löntagare från utlandet under en tid av högst 84 månader från det att det arbete som avses i denna lag började och så länge som detta arbete fortgår utan avbrott.

3 §

Underlaget för och beloppet av skatten

Källskatten på löneinkomst är 32 procent av totalbeloppet av den lön för arbete enligt 2 § som är underkastad förskottsinnehållning beräknad enligt lagen om förskottsuppbörd (1118/1996). Skattskyldig är inkomsttagaren. Skatten tas ut som en slutlig skatt så att arbetsgivaren drar av skatten från den lön som betalas.

Föreslagen lydelse

2 §

Definition av löntagare från utlandet

Med löntagare från utlandet avses vid tillämpningen av denna lag en fysisk person, om

4) *personen* inte har varit allmänt skattskyldig i Finland under de fem kalenderår som föregår det år då det arbete som avses i denna lag började.

Den skattskyldige anses vara löntagare från utlandet under en tid av högst 84 månader från det att det arbete som avses i denna lag började och så länge som detta arbete fortgår utan avbrott. *Om den skattskyldige är finsk medborgare, anses denne dock vara löntagare från utlandet under en tid av högst 24 månader.*

3 §

Underlaget för och beloppet av skatten

Källskatten på löneinkomst är 25 procent av totalbeloppet av den lön för arbete enligt 2 § som är underkastad förskottsinnehållning beräknad enligt lagen om förskottsuppbörd (1118/1996). Skattskyldig är inkomsttagaren. Skatten tas ut som en slutlig skatt så att arbetsgivaren drar av skatten från den lön som betalas.

Gällande lydelse

7 §

Tillämpningen av lagen i landskapet Åland

Om på lön som en löntagare från utlandet uppbär ska betalas kommunalskatt till en kommun i landskapet Åland är beloppet av källskatten på löneinkomst 14,5 procent. Om förutsättningar för tillämpningen av denna paragraf föreligger, ska *en* anteckning om detta göras i löntagarens skattekort.

Föreslagen lydelse

7 §

Tillämpningen av lagen i landskapet Åland

Om *det* på lön som en löntagare från utlandet uppbär ska betalas kommunalskatt till en kommun i landskapet Åland, är beloppet av källskatten på löneinkomst 7,3 procent. Om förutsättningar för tillämpningen av denna paragraf föreligger, ska anteckning *därom* göras i löntagarens skattekort.

*Denna lag träder i kraft den 20 .
Bestämmelserna i 2 § 1 och 3 mom. tillämpas
på arbete enligt denna lag som börjar den 1
januari 2026 eller därefter. Bestämmelserna i
3 och 7 § tillämpas på lön som betalas den 1
januari 2026 eller därefter.*

6.

Lag

om ändring av lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/1968) 8 § 1 mom. 9 punkten,
ändras 16 § 11 punkten och 18 § 4 mom. 5 punkten, sådana de lyder, 16 § 11 punkten i lag 364/2023 och 18 § 4 mom. 5 punkten i lag 1144/2021, och
fogas till 16 §, sådana den lyder i lagarna 859/1981, 1164/1990, 717/2004, 1134/2005, 1077/2008, 987/2012 och 364/2023, nya 12–15 punkter som följer:

Gällande lydelse

8 §
Ovan i 7 § avsedda avdragbara utgifter äro
bland andra:

9) medlemsavgifter till
arbetsmarknadsorganisationer,

16 §
Såsom utgifter för inkomstens förvärvande
eller bibehållande anses inte:

11) skatter som ska betalas med stöd av
lagen om tillfällig skatt på vinster inom
elbranschen och sektorn för fossila bränslen
(363/2023).

Föreslagen lydelse

8 §
Ovan i 7 § avsedda avdragbara utgifter äro
bland andra:

(upphävs 9 punkten)

16 §
Såsom utgifter för inkomstens förvärvande
eller bibehållande anses inte:

11) skatter som ska betalas med stöd av
lagen om tillfällig skatt på vinster inom
elbranschen och sektorn för fossila bränslen
(363/2023),

12) medlemsavgifter till en sådan förening
eller annan juridisk person som enligt sina
egna stadgar eller bolagsordningen har mål
med anknytning till
arbetsmarknadsverksamhet eller vars stadgar
eller bolagsordning är av så allmän natur att
stadgarna eller bolagsordningen också
omfattar främjande av mål med anknytning
till arbetsmarknadsverksamhet,

13) medlemsavgifter till en sådan förening
eller annan juridisk person som är medlem i
en förening eller annan juridisk person som
avses i 12 punkten,

14) medlemsavgifter till en sådan förening
eller annan juridisk person som är i en i 31 §
4 mom. i lagen om beskattningsförfarande
(1558/1995) avsedd intressegemenskap med

Gällande lydelse

18 §

Ett annat än ett offentligt noterat andelslags
överskottsåterbäring till en medlem som idkar
näringsverksamhet eller gårdsbruk är
avdragbar, då

5) en andelslagsmedlems andel av
andelskapitalet och röstvärde i andelslaget vid
utgången av räkenskapsperioden är högst 10
procent tillsammans med medlemmar i
närstående kretsar och i intressegemenskap
som avses i 31 § 4 mom. i lagen om
beskattningsförfarande (1558/1995), och

Föreslagen lydelse

*en förening eller annan juridisk person som
avses i 12 punkten,*

*15) ospecificerade serviceavgifter som en
förening eller juridisk person som avses i 12,
13 eller 14 punkten tar ut av sina medlemmar
i stället för medlemsavgifter.*

18 §

Ett annat än ett offentligt noterat andelslags
överskottsåterbäring till en medlem som idkar
näringsverksamhet eller gårdsbruk är
avdragbar, då

5) en andelslagsmedlems andel av
andelskapitalet och röstvärde i andelslaget vid
utgången av räkenskapsperioden är högst 10
procent tillsammans med medlemmar i
närstående kretsar och i intressegemenskap
som avses i 31 § 4 mom. i lagen om
beskattningsförfarande, och

*Denna lag träder i kraft den 20 .
Lagen tillämpas första gången vid
beskattningen för 2026.*

7.

Lag

om ändring av 6 och 7 § i inkomstskattelagen för gårdsbruk

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i inkomstskattelagen för gårdsbruk (543/1967) 6 § 1 mom. 11 punkten, sådan den lyder i lag 718/1990,
ändras 7 § 6 punkten, sådan den lyder i lag 1135/2005, och
fogas till 7 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 847/1970, 509/1973, 1541/1992, 1135/2005 och 1156/2005, nya 7–10 punkter som följer:

Gällande lydelse

6 §

Ovan i 4 § avsedda avdragbara utgifter för inkomstens förvärvande och bibehållande äro bland andra:

11) medlemsavgifter till arbetsmarknadsorganisationer; samt

7 §

Avdragbara utgifter äro icke:

6) böter, påföljdsavgifter eller andra betalningspåföljder av sanktionskaraktär.

Föreslagen lydelse

6 §

Ovan i 4 § avsedda avdragbara utgifter för inkomstens förvärvande och bibehållande äro bland andra:

(upphävs 11 punkten)

7 §

Avdragbara utgifter äro icke:

6) böter, påföljdsavgifter eller andra betalningspåföljder av sanktionskaraktär,

7) medlemsavgifter till en sådan förening eller annan juridisk person som enligt sina egna stadgar eller bolagsordningen har mål med anknytning till arbetsmarknadsverksamhet eller vars stadgar eller bolagsordning är av så allmän natur att stadgarna eller bolagsordningen också omfattar främjande av mål med anknytning till arbetsmarknadsverksamhet,

8) medlemsavgifter till en sådan förening eller annan juridisk person som är medlem i en förening eller annan juridisk person som avses i 7 punkten,

9) medlemsavgifter till en sådan förening eller annan juridisk person som är i en i 31 § 4 mom. i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) avsedd intressegemenskap med en förening eller annan juridisk person som avses i 7 punkten,

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

10) ospecificerade serviceavgifter som en förening eller juridisk person som avses i 7, 8 eller 9 punkten tar ut av sina medlemmar i stället för medlemsavgifter.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för 2026.